

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXX.

CHICAGO, 15. ČERVNA 1908.

Číslo 6.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Stále si povídáme něco o naprosté kázni sokolské. kázni dobrovolně na se vzaté a tu dojistá tím čestnější, však v celku nemáme nikde, ba ani v těch našich stanovách N. J. S., místních rádech těch kterých sborů a odborů sokolek, ani jediného slůvka o tom co vlastně sokolskou kázní si představujeme a co vlastně jest porušením téže. Protože v poslední době událo se hojně případů porušení kázně bude jen na čase, aby upravení téže a přímému vysvětlení co jest jejím porušením na sjezdu věnovalo se také trochu pozornosti a my tak na určité postavili se stanovisko.

“Kdo pravidelně rozumný tělocvik pěstuje, udrží si až do pozdního věku mladistvou křepost a sílu a známky stáří jeví se u něho o celou řadu let později, nežli u toho, kdo tělesné cviky nepěstuje.” To jsou slova na slovo vzatého vědátora a měla by býti mezi naším lidem co nejvíce rozšířena. Lidstvo dnes hledá sílu a zdraví v lahvích patentních léků, čímž se spíše pozvolna otravuje a na nás jest, abychom šířili v lidu to pravé poznání, jak zdraví a sílu si zachovati. Zahajme činnost vzdělávací co nejdříve a svoji práci v tělocvičně přispůsobujeme pak svým slovům.

Měli bychom se starati o zvýšení úrovně lidových zábav vůbec, ba co měli bychom: Naši jest povinností! Jestli jiné spolky pořádají všeliké dupandy, výlety a pic-nici na výdělek, nehledě na zkázu mládeže, u nás tak rozhodně býti nesmí. Sборы sokolské pečující o utužení lidu svého a zejména dorostu, uzdravení jeho a výchovu nesmí rozhodně na jedné straně tužiti tento dorost v tělocvičné své, aby na straně druhé ničily jej pitkou, hýřením a nestřídmostí všeho druhu. Sami proto nejprve musíme býti vzory jiným, nežli na ně působiti hodláme, sami musíme začíti s očistou domá, nežli půjdeme k prahům cizím.

Nemírné požívání nápojů opojných jest jednou z oněch těžkých ran, jimiž jest lidstvo stíženo. Ono vháni obětí vášně této na dráhu zločinnou, ničí tisíce mladých životů, vrhá rodiny v nouzi a bídu, činí z lidí hotové bestie — a sdružení, jako jsou naše, která obrala si za účel “tělesnou i mravní výchovu národa” měla by proti této chorobě všude co nejušlostněji pracovati. Voláme-li, že “šlechtíme lid tělesně i mravně”, nestačí pouze, cvičíme-li mladý lid jen nějakým cvikům — my měli bychom slovy, skutky a příklady přesvědčovati lid, že zdraví své a sílu

zachovati si může každý na leta pozdější jen střídmostí ve všech požitcích tělesných! A jak působiti musí na sokola upřímného, když sdružení, z jehož středu se nám hlásá stále něco o “ideálech”, sdružení, které stále osobuje si předáctví v tom pravém, nefalšovaném sledování cílů sokolských, které o sobě hlásá, že jen ono pochopilo šlechetné zásady zakladatelů sokolských, když takové sdružení, k němuž máme obracet zraků svých co k zářímu příkladu, svolává veřejnost na svůj výlet oznámením, že získali pro výlet místo, “kde se může pít dost!” Ideály, pravé ocenění a pochopení zásad sokolských, tělesné a mravní šlechtění lidu — a pozvání na výlet ujištěním, že se tam “bude moci pít dost” — to jest něco, co nejsme s to v hlavě srovnati a proto snad nebyli jsme s to vydobýti si právo na název “pravých sokolů”!

Sbor, který chce odstoupit od naší N. J. S. musí se napřed vyrovnat a co jest dlužen zaplatit, čili musí učiniti tolikéž jako každý jiný člen sboru sokolského, hodlá-li odstoupiti čestně. Rozumí se, že také poplatky župní musí býti v podobném případě zaplacené, jakž ani jinak býti nemůže mezi muži celymi, závazků svých dbalými. Jestli si někdo jinak představuje, jestli jest někde sbor, který když nastřádal si pár dolarů ze samých jen zábav, když v tělocviku bylo stanutí, jestli chce jednoduše se podekovat to ještě nikterak nestačí. Člen, který u sboru svého se nevypořádal, vědomě závazek svůj ruší, může sice odstoupení své oznámiti, jenže sbor jeho jej jednoduše **vylučuje** a podle toho i oznámí. Tak i jest se sbory a jejich členstvím v N. J. S.

O slavném Američanu Benjaminu Franklinovi vypravuje se, že nemohl snést, aby s někým žil delší dobu v nepřátelství a často i tam, kde jemu samému bylo ublíženo, kde stala se mu křivda, kde stal se obětí nízké pomluvy, byl vždy prvním, který učinil pokus o smír. V městě, kde Franklin působil, žil muž, který — nevíme z jakých příčin — byl Franklinovým zapřísáhlým nepřítelem. Nechtěl společně s Franklinem podílet se na žádné práci, i kdyby společné zájmy — at' již obecné neb národní — tím trpěly. Franklin dozvěděl se, že nepřítel jeho vlastní vzácnou knihu. Napsal nepříteli svému uctivý list, v němž žádal o zapůjčení literárního díla toho. Ačkoliv žádaný byl žádostí tou nemálo překvapen, přece jen knihu Franklinovi zapůjčil — a od té doby mezi oběma panovalo to nejupřímnější přátelství. Jiní lidé, lidé slabšího ducha, pokládali by to za po-

koření — ale Franklin cenil prospěch společné věci tak, že dovedl jim v obět' přinést svoji pýchu. — Připomínáme tento čin velikého Američana sokolům našim dnes, kdy chystáme se na cestu k sjezdu, abychom poradili se, jak prospěti našemu sdružení — jak prospěti věci, k níž všichni stejnou láskou lneme, pro níž všichni pracujeme. Záleží-li nám opravdu na prospěchu naší jednoty, jedná-li se nám opravdu o dobro celku — pak pýcha, uražená ješitnost, vesnické furianství, které u nás tak často dobrou věc uvedlo v nivec, musí ustoupiti před vznešenými zásadami, jež v lidu našem šířiti se snažíme. "With malice toward none!" jsou slova jiného velikého Američana, Abrahama Lincolna — a budeme-li během jednání míti na mysli ideální cíle velikých Čechů — sokolů i při tom řídit se zásadami velikých Američanů, jsme jisti, že sjezd splní naděje v něj kladené a že od doby jeho zasedání datovati se bude počátek nové doby, počátek lepší, zdravější činnosti, po níž všichni upřímní česko-američtí sokolové již tak dlouho touží!

č.

Zmínili jsme se kdys na těchto místech, jestli snad by nebylo záhodno zavést i v řadách našich úrazové pojištění, totiž pojištění pro případ, že by evičence v tělocvičně si ublížil a podobně. Však daleko nás — rozhodně daleko, abychom snad odporučovali přímo zase nějakou podporu, jež dosti dlouho hyzdila řady naše, ba v dobách naší N. J. S. vždy jen k rozkolu vedla. A tak jako nás ani nenapadne pomýšleti, čili schvalovati nějakou tu podporu v nemoci, úmrtí a p. sokolského sdružení nehodná zařízení, tak také úrazové pojištění nechtěli bychom míti snad zcela jen podle vzoru České Obce Sokolské. Vždyť i ti naši tam doma by rádi jinak si zařídili, jen kdyby některá česká pojišťovna jim pojištění evičence převzítí hodlala. Majít' s tím hodně nesnázi, hodně nepříjemností a sporů všelikých. Z toho také ohledu u nás, kdybychom novotu takovou zaříditi chtěli, museli bychom nevyhnutelně jen z praktického vzítí stanoviska, čili zaříditi, aby celá naše organizace pojištěná měla evičence své, dorost a po případě sokolky evičící u nějaké dobré společnosti, jež úrazovým pojištěním výhradně se zabývá. Tak jako stavitelové dnes dělníky své si v celku pojišťují sebe i dělníky chráníce. Správa vlastního odboru takového a agenda vyžadovala by nejen hodně námahy, několika sil pracovních, ale i veliké zodpovědnosti. K tomu pak, přidáme-li, že evičí se v řadách našich nikoliv z ohledu na nějaké odměny a pojistky, čili všech nás na vlastní radost a z popudu, že tělocvik nám všem jest prospěšný, bylo by výše zmíněné opatření jen a výhradně se stanoviska praktického pojaté a na prospěch jedinců chudších, sborů chudších. Jestli by celku prospělo nevíme, však nadhodili jsme, aby vedlo k rozhovoru, posudku a přetřásání před sjezdem.

Od zahájení sjezdu dělí nás již jen několik týdnů, ale o životních otázkách našeho sdružení až posud jen málo bylo veřejně pojednáváno. Jednotlivé sbory mají za to, když o žádoucích změnách pojed-

nají doma a navrhované změny a opravy Výk. Výboru zašlou, že to postačí. Leč tím se jenom práce sjezdových výborů ztěžuje, neboť nahrne se mu taková spousta různých náhledů a návrhů, že trvá to často celý den, nežli do toho labyrintu vnikne, vše roztrídí a v platné návrhy upraví. Kdyby Jednoty své náhledy a přání uveřejňovaly v orgánu, mohlo by mnoho návrhů býti projednáno již před sjezdem, čímž by se tomuto práci velice usnadnila a o návrzích pronést by mohli své náhledy i ti, kdož v sjezdu zasedati nebudou.

č.

V té osudné době za dollarem tak mnohý z nás ani klidu si nedopřeje a osvěžení a přec jak blahodárně působí v případech takých oddech od obyčejné práce, obchodu, díla atd. a osvěžení v tělocvičně a na plovárně. Co jest tu lidí těkavých, již nemohouce sebemenší práci dokončiti, již podlehají tesklivému mysle neklidu, pocit'ují obavy, aneb letí, letí jen, aby toho či onoho dosáhli a konečně — padli únavou.

Hmotný úspěch sokolské slavnosti, k níž připravuje se sbor Praha v Town of Lake (Chicago), jest zajištěn. Jmenovaná osada jest dosti silnou, a sbor těší se veliké přízni, že o zaplnění celého obrovského Dexter pavilonu — druhého to Colisea — nemáme žádných pochybností. Ale nám jako sokolům nesmí záležeti pouze na úspěchu hmotném — nám záležeti musí na prvním místě na úspěchu mravním a ten očekávati lze pouze při součinnosti veškerého Sokolstva chicagského. Ten největší úspěch hmotný neměl by pro nás významu, kdybychom nemohli o výsledku slavnosti psáti s takovým nadšením, s jakým psali jsme o slavnosti sokolské v Coliseu. Přiložte všichni ruku k dílu — spějte ku pomoci — dodejte svoji přítomnosti slavnosti té lesku, neb tím získá jen naše společná věc. Dokázali jsme jednou, jaké divy konati dovede "svorná práce, svorný duch", dokažme to vždy a všude, kdekoliv se nám k tomu příležitost naskytne! At' slavnost sboru Praha tvoří jednu z nejkrásnějších kapitol v dějinách Sokolstva chicagského!

č.

Teplé tělesné jest důležitým činitelem, pokud se týče zdraví člověka. A které tělo vyvinuje snadno a rychle teplo? Zdravé, silné, utužené a pracující tělo. Z toho pak vychází, že všechno co tělo udržuje při zdraví, vše co je sílí, je zároveň utužuje a k tomu počítati musíme tedy rozumnou životosprávu, žití přirozené, dostatečnou a živnou potravu, čistý vzduch, práci a co hlavního i soustavný tělocvik. Práci a tělocvikem svaly nejen mohutní, upevňují se, ale utužují v pravém toho slova smyslu, jsouce hlavními činiteli při vyvinování tepla tělesného. Práce a tělocvik chrání nás před nastuzením a opět chrání tehdy, když teplo přímo vnitřním ústrojím jsme odňali. Jsme rozehřáti a napijeme se studené vody. Studený doušek v letním vedru jest příjemné a zcela neškodné občerstvení, pakli totiž nezapomeneme, že nesmí se přejíti z velkého namáhání v náhlý a úplný klid. Ochlazení vyvolané

studeným nápojem se rychle v těle opět vyrovná, jenže obyčejně s napitím bývá spojena okolnost zvláštní, o výletech, na procházce a p., že uhorčený, unavený, často i spocený člověk buď před napitím aneb hned po něm usedne, ulehne a beze všeho poznenáhleho přechodu z námahy v klid přejde. Tím nastává pak vlastní nebezpečí. Musíme jen zpomenout přejítí v klid a odpočinek a pak v horku studeného napití se báti nemusíme. Jen před ledovou vodou, nečistou, stojatou a nedobrou, před nedobrym mlékem a velikým množstvím jeho na jedno napití mějmež se na pozoru. Vypijeme-li mléka moc najednou, mléko v žaludku se srazí, utvoří se tam kusy sýra, jež žaludek strávit nemůže a žaludeční šťáva je nepronikne. K tomu přidáte-li ještě trochu nezralého ovoce a p. a následky se záhy dostaví.

Namítne se nám často, proč a zač by to Sokolstvo pracovati mělo všude o zavedení tělocviku na školách veřejných. Za prvé, žet' samo již instituce výchovnou, za druhé po stránce zdravotní, paedagogické i vlastních řad posily. Zavedením tělocviku získá mnohý cvičitel, učitel, sokol nalezna zaměstnání v němž blahodárně a ku etí jména českého mu působiti lze. Tím získá náš jedinec pár dolarů a z těch mnohý jde zase v řady naše zpět, protože opět věci naše a podniky se přirozeně podporují těmi, kdož naší mají podporu.

„Kde svoboda, tam má jest vlast“, prál kdysi Benjamin Franklin. A za tímto heslem co přistěhovalo se sem lidu dobrého a chcete-li i živlu nežádoucích, co vykonáno bylo v této naší nové vlasti, jejíž hvězdnatý prapor všichni naučili jsme se ctít, milovat. Svoboda, jak lahodná to hudba pro ucho toho, jenž poznal zvuk okovů a knuty, jak lahodná tak smutná, kdykoliv snaží se ti, či oni utrhnutí z drahocenného šatu jejího kus na vlastní svůj prospěch. Tu na stráží nám jesti být, tu bdělý musí býti každý muž, každá páž k ochraně, jakmile se „enosť občanskou“ stává i zločin na pravdě, volnosti a svobodě lidu páchaný. A jedním z těchto zločinů, tříd privilegovaných, bylo by rozhodně každé ještě větší usilování o obmezení přistěhovalectví. Povídá se o anarchistech, maluje se čert na stěnu a nebezpečí veliké hned jakmile někde nějaký přistěhovalý „crank“, tedy jedinec, zločinu se dopustil, útoku s bombou v ruce a výsledek, že sáhne se na svobodu slova, na svobodu tisku celku i radí se ihned k obmezení přistěhovalectva. Kdo medle byli všichni ti, již před námi sem přišli? Protože dříve tu jsou a rodiny jejich, proto snad větších výsad mají míti občanských, když i my občany se stali a konáme co zákony nám velí, společnost a stát náš? Nám nikdo nemůže dojista vytýkati nějaké přílišné „vlastnění“, však ale ani tolik upříti si nedáme co naše jest, co s osobní svobodou souvisí, co právem jest každého amerického občana. Nám ústava jde nade vše, jako zase zatratiti musíme jednání těch, kdož sotva že se zde ohráli, již chtěli by obracet vše na ruby. Snažte se obmezovati lidu práva, beřte mu svobodu zaručenou, posílejte naň vždycky hned a

při každém jeho volném projevu policajty a záhy bude tu podvratných a jiných organisací podobných jako much. Jak jinak bylo tehdy v Buffalo, když k obhajobě vraha McKinleyova přihlásil se veškerý lepší svět právnícký, případ byl odvolán, jen aby se dokázalo, že spravedlnosti se státi má za dost, že i tomu „crankovi“ poskytnuta musí být záruka svobody, jestli ji hoden jesti. Pravít' Macaulay, „pro zla ze svobody vzešla jen opět svoboda jest lékem nejlepším.“

V poslední době prováděly se různé pokusy, aby zjistilo se, jaká že strava pro athleta a vůbec každého kdo věnuje se sportu a cvičením tělesným jest nejvhodnější. stavu jeho nejprůměrnější, aby v tom či onom zápolu spíše obstáti mohl. Angličtí atleti od dávna již doporučovali stravu, jež obsahovala by hlavně bílkoviny, protože prý tato svalstvu co nejvíce dává energie. Chittenden však vyslovuje o tom pochybnost i upozorňuje na pokusy vegetariánů, atletů, požívajících výhradně potravy rostlinné, již zejména v běhu prý ty, již hlavně masem se živí, předčili. V německé armádě konané pokusy praktické i fysiologické zjevily opět, že jako látky potravní, či carbohydráty, značně přispívají k vyvození svalové energie člověka. A tak v Německu dává se potravě carbohydrátů, v Anglii bílkovinám a v Americe tuku přednost. Všude však uznává se, že mají-li se tělesná cvičení setkat s úspěchem, má-li se tělo a tedy svaly jeho hlavně náležitě utužiti musí především cvičenec býti střídavým v každém ohledu a dle toho si celou svou životosprávu zavéstí nikoliv jen snad před závody, ale v celém svém žití vůbec. A tu podle našeho soudu strava smíšená nejlépe se hodí a našemu českému žaludku také asi nejvíce chutnati bude. Obmezovati bílkovin na minimum a odporučovati pouze a výhradně zeleniny nelze, protože podle našich vlastních zkušeností a výsledcích v našich tělocvičnách docílených nám nejlépe se daří, když jíme at' již pokrmy masité, rostlinné, vše co nám chutná střídavě, pozorně potravu již v ústech dobře rozžvýkájice. Jako samým chlebem nemůže býti živ člověk, tak také samé maso energii svalstva by sotva posloužilo, když tělo naše sobě žádá látky dusičnaté čili nitrogen obsahující i jiné bez. Z toho také ohledu my na závody se nikterak zvláště nepřipravujeme, pokud diety se týče, jako „netrainujeme“ do úpadu.

Podceňovati ještě dnes význam tělocviku mládeže bylo by jen směšným a podceňovati vliv tělesných cvičení vůbec ještě hloupějším. A přec co ještě tu i onde jest předsudku proti té práci sokolské, jež jest rozhodně součástí výchovy těch, již v budoucnu naše místa nastoupiti mají čili mládeže o jejíž budoucno-li se postaráme, postarali jsme se o budoucno své vlastní.

Když sledujete vzrůst sokolských sborů v naší N. J. S., a hned vedle Župy Fugner Tyrš, jakož i Dělnicko Amerického Sokola, když uvážíte co všude za celou tu řadu let vykonáno bylo práce tu pod

tím, tam pod jiným heslem, práce tělocvičné a osvětové, vzdělátné i výchovné, musíte chtít nechtít přiznati, že nepěstoval se jen tělocvik pro tělocvik. Naopak ve všech těch sdruženích, ba i sborech jednotlivých nesdružených tušilo se, že v tom jméně Sokol něco více co pomáhalo k lidu našeho sesílení, co i v tom cizím prostředí a jiných poměrech stavělo jej na roveň pokrokovým organisacím jiným. Ano, všude usilovalo se o jarost a zdraví těla i mysle volné a k citu družnosti, všude namáhali jsme se o uplatnění zásad pravé demokratičnosti. Věděli jsme kde naše jsou chyby a také znali jsme vady druhých sdružení a jestli někdy poctivě a upřímně jsme si jich pověděli, jestli padla někdy slova z té i oné strany, jež zanechala dosti hluboké jizvy co na tom dnes, kdy snad již všichni uznáváme, že vlastně podstatných rozdílů mezi námi ani není, že myšlenka jedna, myšlenka Tyršova nás všechny stejně ovládá, že nedorozumění bývalá byla slova a nic než slova. Na obzoru se již vyjasnilo, ve všech třech táborech se uznává, že nynějšího tříštění sil rozhodně by nemuselo být, že sejítí bychom se mohli u jedné a pevné mety společné Sokolstva amerického vůbec. Kde jaká dnes překážka? Dnes, kdy vespolek závodíme, přátelské styky navázavše. Kdo chtěl by z nás ještě nyní tvrdit, že dohoda při trochu dobré vůli nebyla by možnou? Pravda, jestli dáme se znovu seštvát, jestli znovu zvítězí nad námi tajný a jiný nepřítel věci naší společné, jestli naslouchati budeme spíše všelikým těm sýčkům vychytralým a do vleku nás dostati usilujícím, dopadne jako dopadlo již jednou své doby se Svazem Sokolstva Amerického. Promlouváme takto s tím přesvědčením, že nyní nejlepší k dohodě nějaké příležitost — před sjezdem N. J. S. — povídáme, protože jsme jisti, že k organizaci společné jednou dojíti musí, dojde, že poroste a pak již nikdy ve vývoji svém se nezastaví. Organizace, kouzelné slovo nové doby, organizace pluků sokolských i v té jinak svobodné prý Americe, když tam doma v té máti měst, v té zlaté, slovanské Praze, tolika skvělými již vzory nám předchází. Či bylo by možné, že i dnes tu mluvíme nadarmo, že ta tvrdohlavost česká nás ještě nepustila?

NĚCO PRO MAMINKY.

Vychovati dítky své co nejlépe, jest snahou každé řádné matky, každého řádného otce, však pokud výchovy děvčat se týče, tu úkoly matky dojísta jsou ještě důležitější, protože v tomto případě dbáti dlužno trochu více i hygieny. Předmět sám pak v tom ohledu dal by se rozdělit, vzhledem na stáří, vyspělost a vývin vlastní, na vlivy na mysl a tělo, čili výchovu, jakž my sokolové si hlavně představujeme i tělocvičnou. Podle toho byla by i hygiena těla a mysle. Ona tělesná jest poměrně snadná a vyvrcholuje v tom našem českém: "Čistota půl zdraví", tím snáze se dá prováděti, čím více v tom kterém státě jest vzdělání a pochopení práv ženy vůbec. Pravda, ještě dnes dosti jest rozdílů. U některých primitivních lidí, jako mnohých kmenů Indianů, děvčata konati musí těžkou práci i nevyvíjejí

se volně, jako děje se u jiných národů, třeba rovněž primitivních, na příklad na některých souostrovích Jižního Pacifiku. Tam dívkám ponechává se úplná volnost, nevěnuje se jim žádné zvláštní pozornosti, dosti se vyskáčou ve volné přírodě, hrají si, doveudou plovati a jiné, vynikající následkem toho zjevnou otužilostí, silou svalů a kypícím zdravím.

U vzdělaných národů ovšem děje se jinak. však i tu jsou různé výjimky, ba nemuseli bychom ani sáhnouti pro ně daleko. V Evropě, ano i v těch našich Čechách chudé dítky, sotva že tak dorůstají, musí dosti těžce pracovati, veliká snáseti břemena, pomáhat v mnohém rodičům a to—při špatné výživě. Svaly jejich mohou býti otužilé, silné a kosti hrubé, však postavy jejich nejsou pěkné, nejsou nikterak souměrné, nejsou, jakž my sokolové si jich představujeme. Pravda, i ve Spojených Státech jest dosti takových dítek chudoby, v dolech, prádelnách a leckde jinde, zejména v továrnách na Východě, v dílnách různých na Západě atd.

O venkově, kde neotesaná, neohrabaná postava, tělo nesouměrné, těžkopádné, není žádnou vzácností vlivem těžší práce farmářské, netřeba se zvláště zmínovati, povážíme-li, že na příklad tak zvaná "lepší třída" i na Východě, jež přece dosti příležitosti má k vývoji tělesnému, kde všecko jiné jest esthetické, kde práce mysle převyšuje mnohdy veškeré schopnosti mozku, jsou poměry neméně neutěšené, ba v mnohém ohledu horší, nežli na přepracovaném venkově evropském.

Proto také moderní vzdělání vyžaduje dnes vývoj nejen ducha, ale i těla. Otázka sama není malichernou, uvážíme-li, že jest nám tu zápasiti s celou řadou předkův a jich dědičných chyb tím, či oním směrem. Netřeba tu široce se rozepisovati o staré již otázce dědičnosti v poměru k hostei, pakostnici, nádoru, tuberkulóze a jiných chorob. Stačí jen, když uvedeme na těchto místech dědičné vnímavosti soustavy nervové, pokud každý z nás znáti bychom měli, chceme-li stezkou pravé výchovy se bráti. O choromyslnosti, alkoholismu, padoucnici a podobných netřeba mnoho psáti, skoro každý zná. Když však přistoupíme k pojednávání o stavu choroby čivní, jemuž se říká neurasthenie, aneb hysterie, tu již vyskytují se obtíže. Jet' zcela přirozené, že z pravidla přenáší matka tyto a podobné choroby na dceru a jestli sama trpí nedostatkem mysle rovnováhy, dojísta i posiluje a zvyšuje podobný stav i u dcery své. Jestli pak otec také jest slabý a chabý, i napomáhá, ba dovoluje takovýto stav věci, jsa příliš shovívavý, pak případy podobné věru i lékaři nesnadno jest pravidlovati.

Stálé připomínání, suggese, abychom tak děli, matčiny mají vliv na dceru a tato pak konečně na byde přesvědčení, žeť nervosní a že si ani pomoci nemůže. Veškeré pokusy zlepšiti takový stav roztrčí se o výroky matčiny, vyznívající v tom smyslu: "O, ona nemůže to dělat, vždyť já také nemohla, když jsem byla v její letech. Jest příliš slabá, moje nervy byly také slabé," atd. Náprava v takovýchto případech jest věru jen těžká, leda bychom holku vzali z domu od matky a umístili ji ve

zeela jiném okolí, kde vlivům matčiným by nepodlehají, nalezala se pod řádným dozorem lidí rozumných a zkušených. Ti pak museli by děvčeti dokazovati, novou zařídíci životosprávu, těla pohybování a uspořádání poměrů a okolí, že není nervosní, slabounká, jak matka její soudí, ale že při dobré vůli se vyvine zcela. A opět jinde najdete matku, která stále vám bude povídati, měsíc za měsícem, že s tou holkou její nevyhnutelně něco musí být, že měsíčné její jest nepravdivé a p. V mysl děvčete se tak ukrádá myšlenka za myšlenkou, že snad tomu opravdu je tak a konečně, když již v ženu dospělo, následuje jedna choroba dotyčných orgánů za druhou, protože jako žena cítí se býti v tom ohledu slabou, nemocnou. Takových a podobných případů celá řada dala by se vypočísti.

Obrátíme-li se pak k druhému přepínání věci u chudých a nuzných, najdeme zase, že dívky musí těžce pracovati, nositi břemena, chovati své bratříčky a sestříčky, a to namnoze i při špatné výživě, a pak se divíme, kde se bere v těch kruzích tolik poranění různých, chorob kostí, tolik průtrží, zakřivenin páteře, hrbů, bledničky a jiných neduhů.

Nevědomost matky často mnoho zavíní. Ve všech podobných případech náprava začítí musí tedy u matky. Musíme ji přesvědčiti, že jí třeba poučení, že třeba opravy, třeba vzdělání, tak aby na příště věděla, jak s dezerou svou zacházeti, jak vychovati ji, aby byla silnou, zdravou, statečnou a utuženou pro příští úkoly své a na prospěch celku. Jen dejte ženám příležitost poučení, jen zkuste dáti jim porady upřímné a poctivé a ony spíše vás vyslechnou a poslechnou, nežli začasté domýšlivý muž sám.

Nejprve musíme práci mladistvých dívek zpravidlovati a sice z části podle věku, hlavně ale podle jejich schopností. V tom ohledu nyní již jednotlivé státy začínají pomáhati zákony o dětské práci. Porozumění těmto zákonům musí se dostati v kruzích nejširších a nás jen bude těšiti, když zejména budou matky české, naši lidé, již první uznají, že záchrana příštích pokolení, uzdravení lidu veškerého záleží i hodně v této zákonitě vymoženosti, jež znáší se nejen pravidlováním, kdy a od které doby dívky pracovati smí, kdy školy povinné jsou, ale i kolik hodin mohou pracovati, jaká musí být v místnostech dotyčných zdravotní opatření, ventilace, zachodky a co hlavního, jaké kroky se státi musí k náležité výživě pracujících dítek vůbec.

Tak se ocit'ujeme u otázky fyziologie. Ve všech těchto případech chudých aneb bohatých, musíme pravidlovati také výživu, dietu. Tu i tam léčby bude třeba, však ne mnoho. Těloevičná práce, soustavná, hry a p. musí doznati nejen pochopení ale i náležité pozornosti. V tom ohledu úkol našich sborů sokolských jest dalekosáhlý a čím dříve se matky naše přesvědčí, na kolik dezerám jejich za náležitého vedení u nás v těloevičně se prospívá, tím lépe pro rodiny jejich a dívky jejich zvláště. Ne jednostranné cvičení jen některých svalů, ale soustavná práce těloevičná pomůže, ba někdy dítě tvrdohlavé, neústupné, divných návyků, v těloevičně

snadno předěláte na vlastní jeho prospěch, dobrovolné kázni je podrobuje. Tak jest s chlapcem i děvčetem stejně.

Věsti dívku k silnému a pevnému utužení pro případ příštího mateřství, nezáleží nikterak v tom, abychom si jen hleděli jejího měsíčního. To dostaví se samo, jestli není poruch ústrojných aneb změn. Tu pouhá porada s lékařem stačí.

Zabýváme-li se pak vývojem mysle, tu již překážky jsou větší. Jestli tělesná slabost dívek se jeví význačně, mysle napínání musíme odstraniti zcela aneb zmenšiti vlastnímu stavu přiměřeně. V tom ani nebude tolik námahy. Bohatí učiní tak milerádi, protože ti v pohodlnosti své a přepychu vždy trochu toho učení rádi opustí, aneb se zbaví zcela podle nálady. Jinak bude však s chudými, středními třídami, tu již naskytují se nesnáze mnohé. Jestli děvka máje nadání k něčemu, jeví snahy, aby stala se něčím v budoucnu, tak aby k samostatnosti si dopomohla, aneb ještě častěji rodičům k radosti a pomoci byla i mladších bratří svých a sester, tu těžká bude práce, těžké rozluštění, pakli tělesně je slabou. Dovolíme-li jí, aby pokračovala v duševní práci své, namáhala se přespříliš, tělo slabé tím více zakrní. Může se i státi, že jinak utrpí, zejména orgány stanou se chatrnými a celá soustava její dívčí že klesne, zejména plíce, srdce, tepny, svaly, trávení, jež v následek bude mít i špatnou výživu nervů a konečně zjeví se úplná ochablost. Poslednější obyčejně nastane, když děvče bylo právě dosáhlo již nejvyššího cíle svého, snah svých: nějaký ten diplom, vysvědčení učitelky, aneb jinak postoupilo. Mysl svou vzdělala, jakž požadavky jsou toho či onoho zaměstnání, postavení, co zatím tělo její schátralo, se-sláblo, zdraví její podkopáno jest a provdá-li se, jen na obtíž bude svému manželci, ba na konec k rozvodu dojde, po celé řadě různých operací, jež měly ubohé vrátit zdraví, jehož dříve ani matka její, ani ona sama si nehleděly.

A mnohé, jak těžko se učí, ba některé zdají se býti zcela jiných mozků. Dřou do úpadu, snaží se, do noci se moří, pracují silně v tom ohledu, jen aby znaly své úlohy. Tak úpadek tělesný jen se usolí. Odpočinek na rok, na dva od veškeré práce duševní nejlepším jest lékem a jiné zaměstnání na jiné vede myšlenky i dá duchu klidu žádoucího, co zatím tělo evičíme. Budou se zdráhati třeba poslechnouti rady naší, ale konečně poslechnou přece, když budoucno jim vylíčí. Ty pak, jež vtipné jsou, snadno se učí a přece jen hodně duševní práce podnikati musí, aby cíle dosáhly, vyrovnají zvětšenou námahu osvěžením čili opět jen tělocvikem soustavným. Stáří v těchto věcech není zcela vodítkem, protože některé děvčuky již v roce 12. a druhé až 18. duševně i tělesně vyspívají. Není tu tedy žádných pravidel mathematických, jakž hygienu děvčat si zaříditi, jako spíše schopností a vývinu každé jednotlivé, schopností jakž tím či oním směrem se jeví a podle těchto schopností musíme zaříditi její výchovu duševní i tělesní, nikterak nepřehánějíc v tom, ani onom.

K PŘÍŠTÍMU SJEZDU.

II.

V minulém článku zmínil jsem se o tom, jak v tělocvičnách našich působiti k tomu, aby tělocvik začátečníky neodstrašoval, abychom učinili tělocvik každému přístupnějším, lidovějším, aby začátečníci opouštěli tělocvičny naše po své první návštěvě osvěžení tělesně i duševně a k dalšímu cvičení povzbuzení. Že tělocvik takový u nás posud nepěstujeme, že dospělý začátečník, zvláště je-li slabší tělesně soustavy, již po první své návštěvě přichází k poznání, že "tělocvik pro něho již není," jest známo všeobecně a proto opakují, že zbytečná budou veškerá usnášení sjezdová, zbytečny budou všechny články v stanovách, zbytečná provolání, pokud tělocvik neučiníme lidovějším, tak aby necvičil jen pouhý nepatrný zlomek našeho lidu, ale aby každý mladík, každý muž — každá žena a každá dívka — naučili se hledati u nás to, oč je moderní doba olupuje, a nejenom hledali, ale také to našli. Proto přimlouval jsem se za pořádání župních evičitelských kursů, kde by evičitelům našim dán byl potřebný návod, jak cvičení řídit. Župními kursy docílíme, že potřebné základní vědomosti osvojí si v kratší době větší počet evičitelů a těmito kursy vychováme si schopné posluchače pro evičitelský kurs hlavní, který obháněn by býti mohl později.

Ale nejenom doma, my musíme i na veřejnosti ukazovati, že není tělocvik náš jen pro vyvolený zlomek, ale že pěstovati ho může každý. A tu společně eviky, o nichž jsem se zmínil minule, měly by zaujímati první místo i při našich veřejných a při sletech, aby širší veřejnost na vlastní oči viděti mohla, že tělocvik takový pěstovati může každý. My až posud veřejnosti ukazovali jsme jen speciality, jak v prostných, tak i na nářadí — a pak divili jsme se, že nejsme s to veřejnost pro svoji práci získati. Tím není ale řečeno, že by vyspělým boreům měla býti odebrána příležitost ukázati, kam dospěti lze delším, vytrvalým pěstováním tělocviků. Nikoliv: ukažme veřejnosti eviky každému přístupné, eviky určené jen pro všestranný vývin — a pak postupně znázorňujeme svoji práci, až dospějeme k vrcholu vyspělosti. My ale až posud začátečníky z veřejných cvičení vylučovali. "Co s nimi," slyšel jsem nejednou poznámku, "žádný z nich neudělá ani pořádnou sklopku." Tímto způsobem veřejnost nevychováme.

Naše slety, které obyčejně poukávají větší pozornost veřejnosti měly by hlavně ukazovati řadu jednoduchých, všem přístupných cvičení. To mělo býti sletů našich částí hlavní — závody více méně částí vedlejší. Proto pro lidové eviky volme vždy dny takové, kdy očekává se větší účast se strany obecnosti a závody odbývejme v dny, kdy na větší účastnosti diváků nelze počítati. Ale i závody čiňme přístupnými většímu počtu boreů zjednodušením povinných cvičení — a při udílení odměn berme ohled nejen na pěkné držení těla na nářadí, ale i na držení těla při příchodu a odchodu. Ano, přimlouvám se za to, aby též určena byla odměna tomu družstvu, které sestáváti bude z nejlépe vyvinutých boreů —

a byt' třebas družstvo to v evicích na nářadí nevyunikalo. Odměna za "krásný, všestranný vývin" měla by u mnohých více ceny, nežli odměna za umělé eviky, a jsem jist, že každý evičitel snažil by se o to, aby sboru svému tuto cenu vydobyl. Bylo by to pro něho větším uznáním, nežli vítězství na nářadí.

V amerických tělocvičnách máme tabulky, dle nichž každý jednotlivec dle výšky své může přesvědčiti se, jak blízek jest vývinu, jenž dle zdání odborníků, sestávajících z lékařů, umělců a učitelů tělocviků, jest pokládán za vývin nejdokonalejší — nejbližší krásným postavám řeckých junáků: Jak hrdým by mohl býti kterýkoliv borec náš, jemuž by udělena byla cena za nejkrásnější a nejsouměrněji vypěstované tělo — a kdyby třeba "ani tu nešťastnou sklopku nedovedl!" A jak jinak počínali by si naši evičitelé ve výchově dorostu i členů, kdyby místo snahy naučiti je spoustě nepřirozených eviků, zaujala snaha vypěstovati všestranně jejich těla!

A při příležitosti dovoluji si varovati sjezd před tím, vypisovati pro závody výkony na nářadí, aby boreci nuceni byly tyto pak po nějaký čas ustavičně "dřít". Tím ubíjíme jen všestranné cvičení v tělocvičnách našich, tím prohřešujeme se proti hlavnímu účeli tělocviků; cvičením docíliti chceme jen všestranné sesílení, všestranný vývin těla. Vypíšeme-li výkony pro slet a boreci naši pak výkony tyto po několik měsíců v pravém slova smyslu "dřou", souměrnému vývoji svému spíše překážejí a všestranné cvičení pošinuto jest do pozadí. Nepoukazuje na to, že jiní činí také tak — zodpovídejme si dříve otázku, je-li to správné se stanoviska našeho, kteří bdíti máme nad všestranným tělesným vývinem mládeže a dle toho se řídíme. Často mi připomíná Sokolstvo katolickou víru: v katolické víře stále dovolávají se Krista — ale učení jeho se čím dále tím více vzdalují. My stále a stále dovoláváme se Tyrše, který chtěl celý národ viděti na evičišti, dovoláváme se Tyrše, jemuž souměrný vývin, pevné zdraví a krása byly nade vše — a pohlédneme, jak při tom stálém dovolávání se tohoto Tyrše, jeho krásných zásad a příkazů se vzdalujeme: či odváží se někdo tvrditi, že dřením několika výkonů po tři neb čtyři měsíce pěstujeme tělocvičné krásno? Odváží se někdo tvrditi, že ty nadřené sestavy veškerý lid do našich tělocvičen přivábí? Katolická víra ztrácí půdu pod nohama, poněvač stala se nevěrnou učení Kristovu — my nejsme s to získati lid, poněvač stáváme se nevěrnými učení Tyršovu!

NA VLASTNÍ DOBRO.

Na kolik vykonaly sbory sokolské bez rozdílu, ví každý z nás, na kolik se vykanalo mezi námi, víme my a s námi mnohý náš příznivec, jako i ten nejurvalejší nepřítel upříti nám nemůže. Jestli však věci naší nedostává se toho pochopení, jakého právem jen ve společnosti naší mělo jí být údělem, zavinují mnohé okolnosti a z těch — jen si povězte upřímně — nejdůležitější jsou, jichž sami jsme příčinou. Nechceme jen pohodlně se pohybovat ve všeobecných vadách našich celků a po případě jedinců a vyhnouti

se bodům choulostivým, ani nás nenapadne, protože z takové látky my rozhodně nejsme. Odtud také těchto několik řádek upřímných.

Tož tedy s chutí do rozboru jen některých našich vad. Tak zde, bratří draží, jen čtete, co mladé síly, co nadšení a obětavé chuti ku práci v novém sboru kdes na Západě. Jeden činovník snaží se předstihnouti druhého v nezištné dobré vůli u Sokola. Pracuje se a co hlavního, evičí tak, že borec sboru na všech větších spatřujete závodech, ano záhy malá jednota k vlastnímu si pomohla stánku, ba v sousedním městečku dovedla vzbuditi i na venkově zájem o věc naši výchovnou. A dnes po několika letech zašlo toto všechno ve všeobecné lhostejnosti, bývalí činovníci odpočívají na seshlých listech lípových, v Sokolně pavouk, křížák, plete si svou síť klidně, aniž obávati by se musel, že jej kdo vyruší. Prapor tlí ve skřini, knihy sborové se ztratily a s pečetí si hrajou děti toho, jenž posledním byl starostou. A jen kdyby hrály, kdyby jim ten otec tak občas připomněl, že v nich, v těch dětech, mohl by se Sokol opět probudit. . .

Jinde jest jináče. Tu jsou i činovníci kdys z prvních naší N. J. S., pracovníci župní, borei bývalí a pod rukou se jim sbor místní přímo rozpadává. O evičení nikde ani potuchy, náradí odpočívá v kterémś koutě hospody a celou jednotu reprezentuje v pravém slova smyslu právě ta hospoda. Usnuli ti mnozí, jiným práci znechutil lečjaký výdělkář a sbor jen dnes dle jména znám a toho, kolik se na té, či oné dupandě vydělalo. Paráda, zábavy, tanec, trdlovačky a jiné pořádá se jménem jednoty tělocvičné, jež vůbec ani neevičí. Dollarce se shraňují prý pro sbor, hostinský má hlavní slovo a proč by neměl, vždyť z těch "vyskákaných" peněz jemu největší díl připadne, at' již dopadne se sborem jakkoliv, at' již se "bratří" budou dělit, aneb sbor v téže hospodě pořádat dále "ušlechtilé své zábavy". Avšak to není jediná příčina zániku, stanutí. Ve sboru usneslo si několik členů, že zařídí si "base ball team" pořídí si kroje zvláštní a budou si hráti doma i v okolí jiní založili ten a opět jiní druhý odbor Sokola. Jak vidět, mnoho dobrého najednou a z toho dobrého panu hospodskému zůstalo to nejlepší, nejen ve formě lalůšku a objemného bříška, ale i těch zelenáčků. A dnes se každý diví, že jinak obmezený člověk, s troškou tou drzostí na čele, může ovládati pomalu již skoro celé městečko a jistě celého Sokola. A jak by ne, má peníze — ty proklaté peníze, po nichž každý z nás se tak žene, ten zde s nimi lakotí, co zatím druhý zbytečně rozhazuje. . .

Jinde co bylo nedorozumění. Zde padlo to heslo, onde jiné, ti byli "modří" a oni "červení". Potíratí se, hanobiti, odcizovati se navzájem a slovy příkrými otravovati celou českou společnost, rozeštvati na dva a více táborů, bývalo jinde. Podceňovati dobrých úmyslů té či oné strany rozhodně nelze, jako zase člověk dobré vůle nemůže pochopiti, proč a zač stranické byly vedeny boje, když v celku všichni k jedné spěli jsme metě, těla i mysle evičení. Všem nám šlo o práci výchovnou, po různých šli jsme třeba cestách, zde mezinárodnosti, tam národnosti,

zde říkalo se prvému zbytečně anarchismus, tam druhým posmívali se fangličkářstvím a leta tříštění plynula, co zatím bylo rozporů jen na papíře, nežli ve skutečnosti. Kdykoliv pak se mluvilo o sblížení, na té i oné straně našli se domýšliví "kohouti" a ne sokolové, již vždy mysleli si, kdo ví jak bychom si zadali, kdybychom konečně uznali to prvé a bezpodmínečné heslo Tyršovo, nejkrasší, lidu veškerého: "Rovnost, Volnost a Bratrství".

Tři smutné načrtli jsme obrázky. Obrázky našich povah, povah slaměných a ne ocelových, povah divných, jež do svého budou bít a za cizince úsměv prodají bratra. . . A že nebylo by nápravy, že nebylo by očisty možné, cest přímých, nikoliv klikatých? Kdo chtěl by nám tvrditi?

Nápravy? Bud'si, však tu jest člověk, jenž zrovna předečím setřel prach s botiček jistého venkovského města v Čechách. Byl prý také evičitelem a dnes poprvé si zašel mezi nás. "Takhle, bratří, se u nás neevičí. To já bych vám nastříhal na koni na šíř, to byste koukali. A pak, jaký to mezi vámi panuje duch, to že je to vaše Sokolství? Vždyť ty děti mluví mezi sebou jen anglicky, jako by vám ani o nic jiného nešlo, nežli o ten tělocvik. Co pak vzdělavatelnou část pustili jste docela se zřetele? To u nás bylo jináče a také bylo více upřímnosti mezi bratry. Vždyť tu stojím již asi hodinu a tamhle bratr evičitel jakoby mne byl ani neviděl. Co pak nemůže ty děti chvíli nechat a se představit? Ach, ta vaše Sokolna, vždyť vypadá to jako ratejna a to divné náradí. Cože a tohle že je náčelník? Nezná ani správně české názvosloví, v theorii jest slabý a evičit také neumí. O, jen počkejte, až se do toho pustím sám, ukážu, jak u nás rozumí se tomu pravému Sokolství. Nejdříve předěláme a uvedeme na vyšší úroveň celou tu vaši jednotu, pak změníme kroj, upravíme poměry životní, přetrháme ty zbytky buržoasního třídění dle titulu a kabátu, navlékneme vše na jiné brdo a smeteme rázem, co nehodno amerických institucí a volného člověka. Ty staré, již nemají ani ponětí o pokroku a vlastních snahách Sokolstva, odkážeme do výslužby a zatočíme s celou organizací tak, že jí bude praskat v kloubech." Tak horlil nový náš "spasitel", jenž na štěstí se ani do Sokola místního nedal a pracuje dnes za tolik a tolik stříbrných v závodě největšího škůdce Sokolstva. A protože u něho platí: "Či chléb jíš, toho píseň zpívej", zpívá ji náš velikán velikánovič jednou týdně v jistém papíru a nadává Sokolstvu o sto šest. . .

Byla sokolkou z rodičů svobodomyšlných i vzal si ji rodem katolík, jenž však od dávna již do kostela nechodil. Kněz katolický, věren svým zásadám, je oddatí nechtěl, šli proto ku evangelickému a ten páreček za pětku spojil poutem manželským. Proč nešli raději ku smířcímu soudeci? "To by tak, aby šli k tomu, jenž sezdá i černocho", však že v městě jest po případě i svobodomyšlný smířcí soudce český, to se věděti nechtělo. Nebylo by ovšem pak ani tak "nobl". . .

Však tím ještě vady naše největší jsme nevyčerpali. Jen následujte nás do tělocvičny tu či onde. Jak srdce radostí vám buší, jak plesáte, že zde ko-

nečně plní se odkaz našich zakladatelův nejlépe. Co tu junáků, co žactva obého pohlaví, co dorostu a sokolek a vše to vede a evičí člověk jediný, nadšený, ochotný a poctivý. S jakou láskou věnoval se práci své, jak vesele spěchá po tělocviku k své rodině, aby vyprávěl doma, jaké krásné výsledky jeho práce očekávají se dají v nejbližším budoucnu, jen co bude moci lépe krotit tu mládež, řeči její porozumí, pozná poměry, okolí, prostředí a tu lásku nadšených činovníků sboru svého, jenž byl si jej až z Čech povolal. A vidíte, ten hoch nadšený poznal již tu lásku ve schůzi sboru příští, kde bratr dobrý, trochu "připostárlý" v náhledech a názorech na tělocvik, navrhl, aby evičteli, jenž bez tak jest ještě "zeleňák", srazila se aspoň pětka z "královského" jeho platu tolika a tolika dollareů měsíčně. . .

Octli jsme se ve společnosti. Co tu člověk vše vyslechnouti musí, některé sotva že nám uchem projde, jiné pozornost naši zaujímá nanejvýš. Tak vidá, mluví se právě o místním sboru sokolském. Co to? Žasnete, tu také bratr vykládá u sklenice pěnívho — nevíme, kolikáté — přímo a nepokrytě, jak to vlastně u Sokola chodí. V nestřeženém okamžiku našeptá nepříteli sboru, že u Sokola "vládne" vlastně jen několik "křiklounů", ti prorazí, co sami chtějí i zapomene doložit, že sám "trubec" ve schůzi již nebyl přes půl roku, ne-li více. Vznesený cíl Sokolstva tahá se takto na forum veřejného posudku u "báru", slovo dá slovo, utvoří se dvě strany a hned téměř v mžiknutí již rozbírají se nejdůležitější zástoje sboru na místech nejnevhodnějších — v hospodě. Některý z nadšenějších, upřímných bratrů, vidá co se děje, jakž sbor jeho se zlehčuje také bratrem, zastane se pravdy, horlí na kázeň sokolskou, co zatím "přítelínkově" již po městě roznese, jakž se zase jednou "bratři sokolové" v hospodě pohádali, vynesli, co se vůbec ze sboru vynéstí nemá i štve se, štve jen, aby zasažení byli znovu a znovu ti nepohodlní. . .

Nač tu ještě připomínati, že v tom našem Sokolstvu divy tvoří dobrovolná kázeň, ta kázeň, již děkuje Sokol, co vlastně jest. Kázeň dobrovolná, jež vychovala prý mnohý pevný charakter, který neleká se obětí žádných a jest hotov brániti vždy naši věc sokolskou. Tak etli jsme kdes a mimoděk táhl nám případ z vlastní zkušenosti myslí. Bratr moc "dobré vůle" pošle nám dopis do listu, plný nechutných útoků na různé činitele v řadách vlastních, útoků na lidi naše nejlepší. "Jen to tam dej, беру všechnu zodpovědnost na sebe," připomíná náš hrdina v listu soukromém, ale podepsati se, chuděrka, zapomněl. Jindy nemohli jsme pro ohromný nával látky uveřejniti dopis jiného bratra v čísle, jakž si přál, i škrtni jsme mu sprosté útoky na vlastní náš list. A víte, co se stalo? Ta duše šlechetná, ten bratříček dobrý ihned pospíšil si s klasobráním do listu nesokolského, strhal pořadatelsko o vše pryč dnes, aby ku hanbě své četl dopis svůj, na jehož neuveřejnění v "Sokole" láleřil, dne zítřejšího v témže "Sokole". A tomuhle že se říká, že pro dobro sokolské se děje? Kde věc sokolská o přízeň zápolí, aneb kde dokonce podrývají ji a činnost předáků lidí z vlastních řad,

tam zdá se, že slunce do tmy zapadá a černý táhne mrak záště "bratrské" snad právě proto, že u nás pravdy se nelekáme.

Tolik pro dnešek, snad stačí k rozjímání a pochybujeme, že lépe skončiti lze, jako slovy činovníka, jenž napsal na konec podobné statě kdys ve Věstníku Župy Čížkovy:

"Tak vystavení denním debatám hospodským, znavení neustálými rozbroji a podezříváním z poručnickování, hledí ustoupiti nejlepší naši lidé, jimž leží dobro jednoty na srdci, do ústraní! A všechny ty nepřijemnosti podrážejí nohy i jejich nástupcům-činovníkům, kteří jinak by měli snahy nejlepší. Proč by však nechali do sebe bít? Záležitosti sokolské nezatahujeme před forum nepřátelské a do hovorů hospodských, a když už, dbejme slov br. Vanička: "Hovořme opatrně, neboť často číhá ucho nepovolané!" Máte-li, bratři, něco soukromého, vyříd'te si to jinak, ale nebičujte proto jednoty a vůbec zvykejte si soukromých věcí nezatahovati do záležitostí spolkových. Společnosti, která vaše sokolské přesvědčení nerespektuje, nevyhledávejte!"

ZBYTEČNÉ OZDOBY.

Bývaly doby, kdy sokolové pro veřejné evičení odívali se v blýskavá trika, jak vidíváme v cirku nebo varieté. Marné bylo horování proti takovým nepřístojnostem. Byla to doba našeho dětství a musili jsme z ní vyrůsti. Nyní sice již nevidíme borce v oslňujících trikotech — ale přec ještě tu a tam shledáváme se s různými ozdobami, bez kterých se naše práce dobře obejítí může.

Vidíme krátká švihadla, ovinutá různobarevnými šňůrkami, vidíme často tyče zdobené na koncích neb uprostřed hedvábnými stuhami, vidíme kroužky, zdobené mašlemi, které při evičení jsou jenom na překážku, vidíme lesklými plíšky vykládané kůže — nebo kůže docela jen z plechu zhotovené, což živě připomíná nám "silácké výkony" na jevištích, kde moderní Herkulové vzpírají plechové, duté činky.

Veškeré tyto ozdůbky jsou při našich veřejných evičeních nejenom zbytečné, ale i nemístny. Sestavíme-li pěkné evičení, tu a tam nějaká ta stuha evičení tomu ani dosti málo na kráse nepřidá, naopak dává naší práci jakýsi nátěr titěrnosti, rozmazlenosti. Cvičíme-li kůžely, volme kůžele dřevěné, jimiž v tělocvičně evičíme — jimiž svaly evičenců neb evičenek tužíme. Nadmíru nepříznivým dojmem působiti musí na rozumného diváka, když náhodou evičenci neb evičence kůžel z ruky vylítne a pádem k zemi prozradí, že evičíme věci dutou — jinými slovy, že nepodáváme ukázkou své vytrvalosti, ukázkou, jak těžším kůželem obratně vládnouti dovedem, ale že jedná se nám pouze o laciný efekt.

Měli bychom býti až úzkostlivě opatrní při tom, jak předstupujeme s výsledky práce své před veřejností. Ukazujeme-li jen krkolomné cviky na nářadích, utvrzujeme v širších kruzích to mylné domnění, že tělocvik není ničím jiným nežli sportem mladých lidí. A celé řady těch zbytečných ozdob,

o nichž činěna jest zmínka, budí dojem, že jedná se nám spíše o "optický klam" nežli o to, podati veřejnosti ukázkou, jak mládež otužujeme. Také my již jednou "osmělme se zmúdrěti!" č.

CVIČITEL A SOKOLKY.

Za celá ta léta, co sokolské cíle v zemi této sledujeme, nebyli jsme s to odchovati si dostatečný počet učitelů pro sbory sokolů — a na učitelku tělocviku nezmohli jsme se posud ani jednou. Věříme, že žena jest právě tak působivou vyučovati tělocviku, jako muž — a kde se ženská učitelka tělocviku nasetkala se zdarem, tam hledati dlužno příčinu v tom, že síly své přeceňovala a stavěla se před družstva tříd chlapeckých, kteréžto místo náleží opět jen cvičiteli.

Snahou naší by býti mělo, odchovávat si nejenom cvičitele, ale i cvičitelky. Cvičitelka spíše potřebám svých sester rozumí, ona sama cítí, kde jsou hra-

nice vytrvalosti cvičenek, které nezkušený cvičitel dosti často nezná — a když z pramenů, z nichž vědomosti své čerpáme, mohli jsme si odchovati několik schopných cvičitelů, nevidíme žádných příčin, proč nemohli bychom si odchovati pro naše ženské odbory několik cvičitelek.

Nežli ale toho se dočkáme, radíme cvičitelům ženských odborů, by počínali si s opatrností největší; nesmí zapomínati, že do tělocvičen našich vstupují často dívky slabé, tělesnému pohybu nezvyklé a nemírnými cviky nejenom že takové zapudíme, ale můžeme zaviniti u nich i vážné poruchy.

A na konec, milý bratře cvičiteli, ještě toto připomenutí: cvičíš-li sokoly, cvič v obleku cvičebním, jaký je pro cvičení členů předepsán — ale cvičíš-li děti neb dívky, nevidíme žádných příčin, proč by jsi se musil před takové třídy stavěti s pažema obnaženými. Před takovými třídami stojíš jako učitel — ne jako gymnast — a proto neuškodí, když šetřiti budeš v zemi této obvyklých pravidel slušností. č.

Dějiny Sokolstva Amerického.

(Pokračování.)

"A k tomu konci potřebujeme, draží krajané, Vás, zvláště pak naše československé otce a matky. Na Vás ted' záleží, abyste ty drahocenné poklady své a naše, dítky své, přiváděli s plnou důvěrou sokolským jednotám vstříc, aby tyto mohly na nich svůj úkol vyplniti: Nuže k dílu, rodáci draží! Jednoty sokolské přinášejí národnímu dílu vroucí ochotu a obětavost; i Vy tedy pomozte k tomu velikému dílu konáním povinnosti své, a národ náš bude zkvétati ve svobodné Americe, a jméno naše Čech, the Bohemian, bude každému z nás ctí a slávou."

V těch dobách prvotních N. J. S., v každém tom projevu veřejném zračí se, zde péro tehdy neunavného pracovníka Reišla (žel dávno již zapomenutého i v těch řadách našich nevďěčných, tak jako bratra neméně nadšeného Volenského) a tam opět volné péro našeho velikého svobodomyslníka Zdrůbka. Reišla a Volenského není více. A zajímavé, že tito činovníci péra schopní, vedle nejlepších odborníků našich Čermáka a později Štulíka vesměs působili u denního listu "Svornost", listu, jemuž ani největší jeho odpůrce dnes upříti nemůže, že pro Sokolstvo americké od prvních jeho začátků učinil nejvíce, nejvíce přinesl vlastních svolání k lidu na prospěch věci sokolské, nejvíce Sokolstvu podal návrhů mnohé práce národní, volné, rad upřímných, pokud i českých školek a jich zakládání se týče Sokolstvem a naší N. J. S. byl přítelem od samé její kolébky. Sami poznali jsme z vlastní zkušenosti, jako víme i co prací odborných, zdravotních, tělocvičných tu vyšlo, vedle těch mnohých článků, jež pak měly v následek zakládání jednot sokolských i v řadách druhých Slovanů. Však vrat'-mež se k vlastnímu vypravování . . .

Záhy po sjezdu ustavil se Výkonný Výbor N. J. S. a sice v Chicagu a členy jeho byli: Bělohradský, Beneš, Bílek, Hladovec, Kostner, Reišl, Svojše, Kašpar, a Pádecký. Bělohradský byl starostou, Reišl jednatelem a Svojše účetníkem. A tak nová organizace po všech možných překážkách i nástrahách, po všech těch nedorozuměních a různých výkladech usnesení sjezdových, vešla konečně v činnost, co zatím i s vydáním prvního čísla "Sokola Amerického", redakcí Gust. B. Reišla, jenž z ochoty služby své věci sokolské věnoval, byly mnohé potíže, mnohé tahanice. List však vyšel konečně přec a sice 10. ledna 1879 a od té doby co organizace naše sokolská měla i duchovního, abychom tak děli, pojítka v listu svém, pracovalo se to již jináče, pokrok záhy se jevil, těch nedostatků řad našich nehodných stále ubývalo, náhledy v listě se vyměňovaly, k práci povzbuzovalo a práce zevnější celého Sokolstva i v Americe určitější dostávala ráz, co zatím po sjezdu sbory nové vznikaly v mnohých českých osadách. Pravda, byl ten list sokolský tehdy ještě malý, skrovňoučký, však protože vznikl po vážné přípravě a z poetivého úsilí záhy mnohé dobro docílil a také s napjetím veškerého nadšení již na sklonku roku trvání jednoty, první závody v New Yorku fedroval. Tu draly se do popředí první názory o nutnosti závodivosti a se vzrůstem členstva cvičičího ve všech sborech hromadila se síla, jež toužila po příležitosti střetnouti se. Není divu, že závod 4. srpna v parku Jones Wood Coliseum v New Yorku, při mnohých těch překážkách, hlavně ale i té ohromné vzdálenosti boreů těch kterých sborů, jakž dnes ještě práci naší jest na ujmu v zemi této, pak pravidly tehdy neustálenými, jakož i poměrně slabou účastí boreů, trpěl velice, za to však vynahradilo vše druhé nadšení lidu a přijetí věci sokolské dojista jen upřímné.

Celkem o prvních závodech bylo 19 borců a to **T. J. S. v Chicagu, Č. A. v Chicagu, T. J. S. v Cedar Rapids a T. J. S. v New Yorku**. Cvičilo se na hrazdě, bradlech, koni na šír a na dél, kroužilo se kuželi, pak byl skok do výšky a daleký. Rozdání cen bylo zvláštní, kdežto borci evičili na tom, aneb na onom náradí jakž se jim jednotlivě zamlouvalo. O vlastním závodě pravidelném nemůže tedy ani býti řeči. Jinak však již bylo o **závodě druhém v Detroit 1881**, kde značný pokrok se jevil, pokrok stupňující se od závodu k závodě, zejména tehdy, když již nám nešlo o závod samotný, jako o přípravu a průkaz práce sokolské veškeré. Br. Reišl vzdal se pořadatelsví a místo jeho zaujal Aug. Volenský. V **Chicagu** založeny již vlivem činovníků prvního Výkonného Výboru a působnosti vlastní organisace dva nové sbory **T. J. S. Čechie a Plzeňský Sokol** a v **Clevelandu** též dva **T. J. S. Čech a T. J. S. Praha**. A všechny čtyry k jednotě se přihlásily, třeba v nové organisaci, za poměrů ještě neustálených nešlo dosud vše hladce, protože nevyjasněné bylo postavení jednoty vůči sborům a na-prosto nezdravý ještě poměr členstva, které tu a tam hlavně té prožluklé podpory se drželo.

Jak v ohledu tělesné výchovy, tak v ohledu výchovy duševní členstva a lidu hlavně, zejména ale té mládeže naší české byli jsme tou dobou ještě hodně daleko od vlastního cíle. To vystihl i ten lístek náš, jenž vlivem svého pořadatele a mnohých jeho spolupracovníků usiloval nejen o vlastní své zvětšení, pravidelné vycházení, ale i to, aby list dostával každý člen jednoty, nikoliv jen, kdož si jakž dosud bylo, přáli. V tom ohledu **sjezd N. J. S.** odbývaný od 16. srpna do 20. srpna 1880 v **Clevelandu** zjednal nápravu i ustanovil aspoň částečnou odměnu redaktora, vedle všech těch vhodných opatření na rozkvet a podporu česko-amerického školství svobodomyšlného a škol tělocvičných zvláště.

Usnesení to jest věru jen důležitosti nemalé a dokazuje přímo, jakým činitelem N. J. S. jevila se již od samého začátku se stanoviska národního, osvětového a vzdělavatelného, dokazuje dále to my-sle proudění, jež již tou dobou řady pokročilého Sokolstva amerického ovládalo, majíc vždy na zřeteli zájem lidu svého a jeho záchranu, hlavně ale naší mládeže. Tak píše se:

“Sokolové mají pečovati o **zakládání svobodných českých škol**, všude tam, kde jich dosud ne-stává. Kde ale stávají, mají napomahati ku jejich rozkvetu. Kde nemůže se každodenní škola založiti, tam at' založí se nedělní. Nestačí-li příjmy vydržovati si učitele, necht' někteří schopní té věci so-kolové sami se chopí příležitosti a mládež naši evičí. Za jejich zásluhu a obětavost necht' odměni je N. J. S. záslužnými diplomy. Zakládati se mají v sokolských síních knihovny, ve kterýchž by zastou-peno bylo naše písemnictví všech odborů. Mají se pořádati ušlechtilé zábavy, jako divadla, tělocvičná evičení, koncerty, přednášky, atd. Mimo tělocvik at' pěstuje se též duchovní práce sokolů. Za tím účelem má V. V. postarat se, aby v každém sboru, náležejícím k N. J. S., vypsány byly tři ceny ve způsobě diplomu za práce, neb snahy na poli písemnictví vynikajících sokolů. Prvním rokem mohou se použiti překlady z jiných jazyků, básně neb deklamace. Další práce mohou V. V. co brožury vy-dány býti. Sokolové necht' se zasazují, aby v městech Čechy hromadněji obydlených čeština zave-dena byla do obecných škol.”

Tu poznalo se již, že Sokolstvu mělo by se dostávat podpory širších kruhů, že na stavbu tě-locvičen měl by přispívati všechen lid pokrokový, protože by vlastně sám sobě přispíval ve výchově dítek svých. K posile lidu, čili obrození jeho, aby zdravý a silný byl nemůže stačiti pouhých několik set jeho příslušníků, evičenců sokolských, nýbrž bylo by třeba, aby se počet ten aspoň z padesátero-násobil. K tomu měl přispívati časopis, kde již mnohý článek péra volného se jevil, péra schopné-ho jako br. Zdrůbka, Čermáka, Reišla, Tůmy, Liera a jiných, dále zakládání českých, svobodomyšlných škol Sokolem, kde jich dosud nestávalo a rozšířením činnosti tělocvičné u vlastním pořadu a za přesného vedení V. V., jemuž musely se podávati zprávy čtvrtletní o činnosti každého sboru. Tou dobou již ná-leželo k jednotě **čtrnácte sborů majících celkem 735 členů**, jenže ta nešťastná podpora místo, aby od-straněna ještě na \$300 zvýšena byla, co zatím sídlo Výkonného Výboru znovu zůstalo v Chicagu. Od té chvíle také dává se zakládání dalších odborů ženských a rozšíření činnosti ve školách tělocvičných, jakž hlavně u “**Sokola Clevelandského**” se jevílo, záhy v **Chicagu a New Yorku**, ba i jinde následování doznávající na vlastní jen prospěch věci naší. Jenže v tom ohledu **St. Louis**, jak na jiném místě jsme napsali již, byl opět první, neboť založení odboru sokolek “**Vlasta**” stalo se tam již v roce 1876. Odbor až do roku 1903 byl pod ochranou vlastního sboru, pak stal se samostatně členem N. J. S. a nyní opět jen jako odbor působí.

Na sjezdu clevelandském jmenován byl Dr. **Miroslav Tyrš** čestným členem **Národní Jednoty Sokol-ské ve Spojených Státech**, kterýžto skutek měl v následek jen navázání upřímných styků bratrských s našimi doma, kdežto závody 1881 v **Detroit, Mich.** pořádané ukázaly již co při dobré vůli a vedením organisovaného celku docíliti se dá. Bylo tu již 13 sborů zastoupeno a v zápolu 39 borců. V zápolu písemním dostal tehdy prvou cenu za prvou práci toho druhu “**První Čech v Americe**” br. Fr. Bartošek z New Yorku, a žel že od té doby na podobné ukázky i duševní produkce sokolské již nikdy nedošlo soutěží a zápolem písemním, aniž nějakou zvláštní odměnou vyjma odměny pilného dopisování do listu J. L. Voborského v Chicagu. Také činnost osvětová a vzdělavatelná, již sjezd byl doporučil a každý sjezd napotomní, nejeví ještě dnes výsledky trvalé a všude počítuje se nedostatek soustavné práce v tom ohledu, postup jednotný, tak aby i menším sborům dána byla příležitost k pořádání pravidelných, odbor-ných přednášek, poučení, rozpravám volným i tělocvičných tím, že z ústředí našeho by se vysílali sem

i tam síly povolané, přednášeči a hosté, odborníci. Ostatně to mělo vykonati se snad z části i listem, jehož pořadatel br. Volenský i se svými spolupracovníky neměli zrovna na různých ustlání, jako namnoze nespokojenost se jevila s tím, co vykonáno jednou v listě, po druhé zase ve Výkonném Výboru. Tu br. Volenský odchází roztrpčen a na místo jeho nastupuje starý již Jindřich Hájek, nadšený pracovník, však pro místo mu vykázané ne dosti silný. V tom pak zmatku, neustálenosti po stránce technické, ba nedostatku i nejjednoduššího názvosloví vystoupil Jos. Čermák s návrhy svými na opravu, na rozhodnou očistu od všelikého toho komedianství a titěrností mnohých, jakž v těch kterých sborech se pěstovaly v tělocvičnách, místo důkladné a prohloubené práce sokolským duchem prodechnuté. Péro Čermákovu tu britké, tam přímé a spravedlivého posudku, připravilo již důkladný materiál **sjezdu baltimorskému** a tam mnohé dobré přijalo se ustanovení. Měl získati se společný cvičitel, ustanovena pořadová, jednota měla rozdělit se na okrsky a co hlavního list zvětšiti a vedení jeho převzít odborně vzdělaný činovník. Sídlo V. V. zůstalo v Chicagu a to a usnesení o společném cvičiteli, žel záhy narazilo, jako bratrské navzájem se nazývání slůvkem Ty. Jaké tu ještě nepochopení demokratického tělesa, jaké nepochopení vlastního úkolu Sokolstva, když i tělocvičná příprava sborů východních pro závod nastávající a Čermákem vedená se nechápala! Však ale Čermák nedal se odstrašiti a již prvním číslem 'Sokola Amerického', ze dne 15. ledna 1884 zahajuje novou éru v těch řadách našich. A čím více bylo odborné znalosti v těch sloupcích zvětšeného listu, čím více svěžesti a vlastního rázu, tím více i odporu proti hyzdící to naše těleso výchovné — úmrtní podpore. Zatím odbyly se **závody v Chicagu, dnem 23. srpna 1884** zahájené. Tu však bylo jen 12 sborů zastoupených, za to ale bylo boreů více, 47 celkem.

Závody nejen, že vynikly nad všechny dosavadní po stránce technické, ale staly se pravou manifestací národní, kde to Sokolstvo americké i té udivené cizině ukázalo, seč jest a v budoucnosti býti hodlá. Pravda, jevily se tu ještě nedostatky mnohé, však zdar celkový byl úplným, jakž píše "Sokol Americký" z té doby. Mezi tím však co ty šiky naše rozradostněné o banketu, hotovily se k zápolu, co veselil se lid náš veškerý s těmi junáky sokolskými, již přišli změřiti síly své navzájem, co volalo se a připíjelo: "**At**" žije náš Tyrš," čestný člen **N. J. S.** a veliký vůdce Sokolstva českého, byla mrtvola jeho vylovena z chladných vln divoké Achy v Tyrolsku, a sice dne **23. srpna**, když od **8. srpna** marně bylo se po něm pátralo. Tou chvílí nesla se zdrcující zvěst Dr. Jos. Scheinera: "Konec vši naději. Mrtvola Dr. Tyrše v řece nalezena," celou Čechií a oblastí slovanskou, jen nás bratři za mořem se zapomělo, nám včelí se nedalo

Přehnaný lesk banketu, slavností, závodního ruchu a okamžité rozehvění radostné najednou ustoupiti muselo bouři nové k vůli podpore, sbory se od jednoty trhaly, nepřátelství činovníků nejlepší všude se jevilo a ten list náš ve způsobené rozervanosti, sporech těžkých stál neochvějně. Byla děsná zkouška, těžké chvíle nastaly, zejména když i ve V. V. nesrovnalosti vinou starosty se objevily, co zatím společný cvičitel z Čech v takových poměrech rozháraných ani na cestu se vydati nechtěl. A jako v Čechách, mnohoslibný rozvoj Sokolstva na okamžik zaražen byl úmrtím bohatýra našeho Dr. M. Tyrše, tak zde sledovníci jeho upřímní zápasiti museli ve vlastních řadách o uznání věci jeho. Proto také došlo ku **sjezdu mimořádnému v Detroit, 26. října 1885**, kde podpora z části odstraněna, nejsouce více povinnou, práce tělocvičná se upravila, otázka společného cvičitele vyřídila a výprava sokolská do Prahy na rok 1887 chystaná schválena, co zatím sídlem V. V. ustanoven New York. List ovšem rovněž tam přeložen a František Lier stal se pořadatelem, který za nedlouho již získal si dosti spolupracovníků s Čermákem v čele, jako Buňata, Vokál, Tesař, Voborský, Volenský, Šimek a později Štulík a jiní, vedle toho péra našeho, jež již před tím za částé i Čermákovi pomahalo.

Sbory se do jednoty vracely, podpora tam, kde ještě zůstala, poklesala a v jednotě čilejší zavládl ruch, zejména **příjezdem nad jiné schopné síly cvičitelské K. Štulíka**. Zásluhou jeho věc naše prospívala, ve všech sborech nový nastal život a pod rukou zkušenou, technicky vyspělou zdálo se, že již první rok jeho působení přinese nám udalosti, pro celku našeho vývoj příznivější. Tou dobou zarazili jsme **prvé klíny vzájemnosti slovanské** s úsilím nemalým a někdy i s mnohým sebezapřením pracující o tom, aby naši pomahali zakládati sbory sokolské Poláků, Slováků, Chorvátů a jiných větví slovanských v městech a osadách, kde jen se dá. Naši **Plzeňáci**, později **Čechie** a pak i **New York** věci se chopili a dnes již veliká tu **Jednota Slovenských Sokolů** s župním rozdělením, jež má 127 sborů, na 3631 členů, tu a tam i školy tělocvičné pro mládež a celou řadu sborů sokolek "**Vence Sokola**", jež již první a zdařilý závod si odbyla a honosí se listem "**Slovenský Sokol**", který Milan Getting a K. Štiastný v Allegheny, Pa. jen št'astně vedli. A což teprve Poláci, ti ve čtyřech okresích rovněž mnohé mají sbory sokolské i sokolek, jež odbývaly již osmý slet a závod svůj, jsouce sloučení ve veliký **Svaz, jenž pod ochranou Zwiazku Narodowego Polskiego** se nalézá a v orgánu jeho "**Zgodě**" celou stránku vyhradil řadám sokolským. Část tu řídil Stanislav Osada, Chicago, Ill. Vedle těchto hnízd jest i celá řada nesdružených, dále sborů slovanských řecko-katolických tvořících vlastní jednotu, dva sbory chorvátské, jeden Dalmatinců, slovinské rovněž dva a jeden sokolek Srbové pak mají sbor "**Dušan silni**" v Pittsburgu, Pa. a druhý "**Srpski Soko**" v Buts, Montana. Jak vidět, práce činovníků našich i v tom ohledu se povedla, třeba pokud vzájemnosti samé v řadách volných se týče, prozatím mnoho si slibovati nelze, ač zejména u bratří slovanských pokrok se jevil a snaha přiblížení se metám pokrokovým . . .

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 893 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části těl. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Věkové dopisy pro "Sokola Amerického" budítež zasílány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Predplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatní mezinárodní poštovní poukázku, sdílí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednání V. V. Předplatné, jakožto osmdmky do listu přijímá jednání Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednáníové smlouby.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednání Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sbor výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

ABRAHAM LINCOLN.

(Narozen 12. února 1809, presidentem od 1861 do 1865.
Zemřel 15. dubna 1865.)

Předneseno dle tohoto náčrtku v Sokolovně T. J. Sokol
v New Yorku o schůzi jednoty, dne 10. února 1908
obě. Ant. A. Vlček.

(Dokončení.)

Jih počal se odlišovati od Severu. Pomýšlel na odtržení se od něho. V Unii není již otroctví bezpečno, proto třeba z Unie vystoupiti. Tak se počalo smýšlení Jihu vytvářeti již dříve, nežli došlo ku příštím presidentským volbám. Z otrokářů vyvíjeli se nevyhnutelně protionionisté. Bylo jen zmínky třeba, aby se formálně od Unie odloučili. Ta se našla: o presidentských volbách r. 1850. Rozdvojená strana, demokratická jmenovala dva kandidáty: Severní demokraté jmenovali Douglasa, jižní Breckenridge z Kentucky.

Republikáni na své konvenci v Chicagu (v květnu) při třetím hlasování dali nominaci Lincolnovi 354 hlasy (ze 466). Na návrh hlavního protikandidáta Sewarda z New Yorku učiněna nominace Lincoln jednohlasnou. Zde se objevilo právě ovoce jeho debat s Douglassem. Jak jinak byl by se lid této Unie dověděl o nepatrném advokátu z illinoiského venkova... Mnozí i mezi republikány se

také v tom smyslu tázali jeden druhého po volbách. Vřak budoucnost jim dala nejlepší odpověď. Teprve pak se ukázalo, že republikáni nikterak nechybili, když zvolili na místo známého Sewarda neznámého Lincoln. Co tomuto scházelo na zkušenosti, vyvážila jeho velmi praktická mysl, která dovedla vždy šťastně uhoditi na pravé prostředky z nesnází, které tuto Unii se všech stran ohrožovaly.

Presidentská kampaň toho roku byla velice energická. I Douglas pracoval, seč jeho síly stačily, ale rozdvojení v jeho straně nedalo se více zacelit. Výsledek volby bylo úplné vítězství strany republikánské. Lincoln obdržel 180 elektorních hlasů, Douglas jen 12, Jižan Breckenridge 72, Unionista Bell 30.

Jihu to bylo záminkou ku odtržení od Unie. Od republikánského presidenta nemají co pro sebe očekávat, proto pryč od Unie. To stalo se nyní jejich otevřeným heslem. Neskrývali déle své pravé smýšlení. První vystoupila z Unie Jižní Karolína a brzy po ní následovaly státy: Mississippi, Florida, Alabama, Georgia, Louisiana a Texas. Ostatní teprve po čase následovaly.

Nerozhodný prezident tehdejší, Buchanan, nevěděl si rady. Podobně nerozhodně choval se kongres a senát. Činily se různé pokusy o narovnání, ale byly marny, protože Jih nedbal a nechtěl se smířiti. Na konvenci v Montgomery, Ala., (v únoru 1861) ustavili si Jižané novou konfederaci a zvolili si Jeffersona Davise svým presidentem. A hned přikročili ku zorganizování své armády a vlastního loďstva. Za měsíce na to sestavili si svou konstituci.

Celá Unie tehdy čítala 31 a 1/2 milionu obyvatel. Jižní konfederace čítala 8 milionů svobodných a asi 4 miliony otroků.

Na Severu po této rozluce nastala jakási nerozhodnost. Mnozí i nejrozhodnější radili k ústupkům. Jih zůstal neústupným.

LINCOLN PRESIDENTEM.

Tak stály poměry, když Lincoln v březnu byl nastolen. Jeho nástupní řeč (ve které nový prezident obyčejně prohlásí své politické zásady), byla jednoduchá sice, ale rázná a celkem mírumilovná. Poukazoval na to, že spojení těchto států jest nerozlučné, a že bude zákony Unie prováděti všude. Varoval Jih před tak vážným krokem, jako jest odtržení. Právě, že ač není jejich povinností Unii zničit, jeho povinností jest ji zachovati. Neméně, co by mohl učiniti, že jest udržení a zachránění majetku Unie. Že doufá, že se mu to podaří mírným způsobem. Války každé že se hrozí, a proto že k válce nedojde, neučiní-li Jih útok.

Že Jih tohoto varovného hlasu neuposlechne, bylo již patrné. Ale Lincoln musil se též dovědět, bude-li Sever za ním státi, i kdyby bylo třeba ku zbrani sáhnouti. Proto heslem jeho řeči nebyla otázka otrokářská, nýbrž otázka zachování Unie, která měla celý Sever spojití proti odpadlému Jihu. A to se Lincolnovi úplně podařilo. Sever srazil se v jeden šik, republikáni i demokraté, aby hájili celistvost Unie. Sám Douglas byl mezi prvními z demokratů, kteří nabízel novému presidentu svou morální pomoc v tomto boji. Jeho šlechtná nabídka byla s velkým povděkem Lincolnem přijata.

Nebylo vyhnutí, musilo dojiti k boji, o jehož velikosti a zřetelnosti tehdy nikdo neměl žádného tušení.

OBČANSKÁ VÁLKA.

Bylo to hrozné velikolepé drama, které se odehrávalo po celé 4 roky na ohromné čáře od Atlantu až po Mississippi.

První výstřely Jižanů na pevnost Unie v přístavu Charlesterském (pevnost Sumter) zahájily tuto velikou

válku občanskou. Vedena tvrdošíjně a chrabře se strany Jižanů pod dobrými vůdci, jako byli Robert Lee, Stonewall Jakson, Johnstone a jiní; ale převaha Severu a jeho větší prostředky rozhodly ve prospěch tohoto a Unie. Na straně Severu vyznamenali se generálové: U. S. Grant, Phil. Sheridan, William T. Sherman a jiní; z námořníků admirálové Farragut a Porter, vedle jiných menšího významu. Vítězstvím u Gettysburgu nastal příznivý obrat války ve prospěch Severu.

A jakých hrozných obětí na životech a majetku vyžádal si tento bratrovražedný boj: přes půl milionu na obou stranách bylo zabito nebo smrtelně zraněno; čtyry sta tisíc na obou stranách zmrazeno a ku práci zneschopněno. Celkově tedy ztráta na lidech asi jeden milion osob.

Oběti na majetku nebyly mnohem menší. Nepočítáme-li, co bylo majetku zhubeno, co lidí od užitečné práce odvedeno, jak výmluvným dokladem jest ohromná čísllice národního dluhu po válce: před ní obnášel národní dluh pouhých 65 milionů dollarů; po válce vzrostl na 2800 milionů — kromě 2000 milionů dluhů Jižní Konfederace, který ovšem nikdy nebyl zaplacen.

Jistě jsou to ohromné oběti, kterých si vyžádalo nešťastné otrokářství.

Tento veliký boj dvou protivných zásad vedl za Sever president Lincoln a dovedl jej ku vítězství pro svou stranu a tím též pro Unii. Jeho opravdu geniálním vůdcím duchem tato byla zachráněna. Proto, táže-li se kdo, — kdo byl pravým záchrancem Unie, dějiny jednomyslně odpovídají: Abraham Lincoln. Tot' jeho pravá a nehynoucí zásluha.

Nezbývá mnoho dodatí. První leden r. 1863 zůstane památným v dějinách této Unie. Toho dne vydal president Lincoln svou emancipační proklamaci, kterou na svobodu propuštění otroci v území, které bylo tehdy v odboji proti Unii. Byl to znamenitý politický tah se strany presidentovy, protože ním se předešlo uznání Jižní Konfederace od evropských mocí, které již již se rozmýšlely, aby tuto Konfederaci uznaly. Tím by se bylo postavení Unie velice znesnadnilo.

LINCOLN ZNOVUZVOLEN.

Ač byl president Lincoln dosti přísně kritizován pro své domnělé přechmaty, které však byly dobře odůvodněny poměry válečnými, byl Lincoln r. 1864 znovu navržen od strany republikánské a také zvolen. Jeho protivníkem v této volbě byl bývalý vůdce severní armády, Geo. B. McClellan (otec nynějšího mayoru města New Yorku).

Dne 9. dubna, tedy skoro po čtyrech letech, vzdal se vůdce jižní armády, gen. Robert Lee, a tím válka prakticky ukončena. Další bojů nebylo.

A za pět dní po tom rozněla se po Unii smutná zvěst, že president Lincoln ve Washingtoně zavražděn. Střelen byl do hlavy ve Fordově divadle, kde byl se svou manželkou přítomen představení. Útočníkem byl herec John Wilkes Booth, který chtěl pomstít porážku Jihu. S pokřikem: "Sic semper tyrannis" vypálil ránu, která zakončila šlechtyn život jednoho z největších presidentů této Unie.

Ráno, dne 15. dubna Lincoln skončil. To byla jeho odměna za to, že celou svou duševní energii věnoval své ohrožené vlasti, že v tak kritické době řídil její osudy rukou pevnou, — odhodlaně a neohroženě. A nyní v době vítězství, kdy Unie slavila své zachránění, zákeřnický zabít tento obětavý její ochránce.

Celý národ upřímně želel svého milovaného presidenta, který svůj lid tolik miloval a od něho byl milován.

Tělesného jeho pozůstatky zavezeny do Springfieldu,

kde nyní pomník na jeho hrobě hlásá Unii a světu jeho skvělou památku jako presidenta Ochrance a Osvoboditele.

PROSTNÁ PRO DEXTER PARK PAVILLION V TOWN OF LAKE, CHICAGO, ILL.

Po loňském říjnovém veřejném cvičení Sokola "Praha" v Town of Lake stálo nás několik sokolů "Prahy" pohromadě a tu br. Vonásek, L. Široký a jiní v nadšení pronesli, že dvacetileté jubileum založení Sokola "Praha" musíme učiniti slavným, velikým cvičením veřejným v některém veřejném parku neb budově. Projevem byla obava, zda ostatní br. jednoty sokolské budou nadšeny s námi pro ukázkou sokolské práce a zda se též seúčastní.

Myšlenka ta utkvěla mně v paměti a čím déle jsem uvažoval, tím více nabýval jsem přesvědčení, že musíme borce sokolských sborů k účasti nadehnouti něčím neobvyklým. Pozorují rád ruch v chicagských ulicích, to věčné "Hurry up", rád dívám se na americké hry, ale shledávám a oceňuji ve všem jenom fysický a hmotný úspěch. Chtěje zůstatí věrným zásadám sokolského tělocviku, zejména našim neúspěšnějším cvičením prostným a chtěje jaksi zobraziti ten výstřední ruch amerického života v prostných, která cvičiti se budou při našem jubilejním cvičení veřejném, sestavil jsem "prostná s tyčemi" v tomto výstředním ruchu. Leč po přezkoušení jich a uvážení, že borci zde více méně s nechutí prostná eviči, což jim na vlastní i společnou, věci sokolské škodu a chybou jest, při nichž právě jediné mohu nejlépe ukázat, jaký jsem sokol, — seznal jsem je těžké vzhlédem k nezvyklosti řádného cvičení prostných. Seznal jsem dále, že zde rození neb z mládí již zde v Americe jsoucí cvičenci libují si ve hrách hlavně a toho důvodu, že hra přivodí uje zvýšenou činnost plíce a srdce, kde se lehké cviky vyskytují, při nichž cvičence sice dobře "vytráví" a se "vydýchá" — což ale vše.

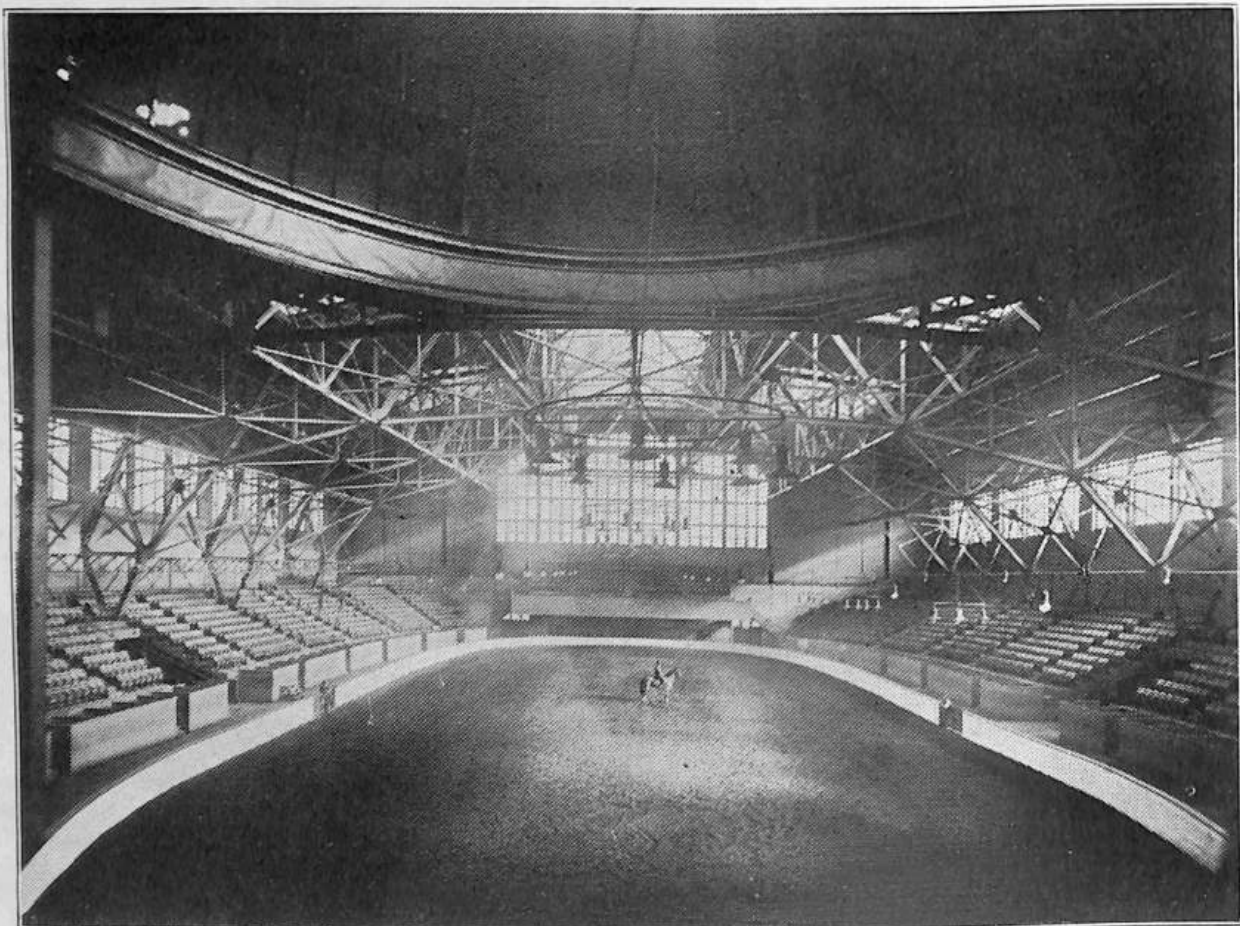
Příznávám, že raději zřím borce uhlělé postavy, hrdě hlavu nesoucího, spíše odměřeného, vědomého své společné povinnosti, národní i plemenné. Pokusil jsem se tudíž sestavit lehčí, ale přec vydatnější cvičení prostná, v nichž hleděl jsem sloučit onen ruch, výdrž, k nim pohyby nohou, paží, klony trupu a jiné. Za příčinou toho vzal jsem za základ ruchu $\frac{3}{4}$ takt dle hudby ze III. sletu všesokolského v Praze 1895. Prvá sestava začíná v prvních dobách jaksi lehkým slohem, bez výbojnosti, měl jsem na zřeteli více tělesnou krásu evičence, t. j. plastičnost postojů, více aby tělo evičence ve správném udržení a provedení postoje vyniklo. V době 7 a) pak přicházíme již více do těžších postojů úpolnických, jež se zdají dle doslechu některých bří. evičencům těžkými, jakož následující doba 8., v nichž jest těžký přechod "z náprahu na rub vřehni pravou — rub vřehni" spojený "s výpadem v pravo v před" a ihned v druhé čtvrti taktu "návrat v základní postavení". Vím, že jest to trochu nezvyklý, ano těžký evik, má-li se správně provést, leč jak shora jsem podotkl, měl jsem na zřeteli, že cvičení ta budou prováděna v některém chicagském parku neb větší budově a tu jsem správně předpokládal a zámyslně jsem evik ten ponechal, ježto na takové půdě, jako jest Dexter Park Pavillion, se onen evik snadno a pěkně provede. Na prkenné podlaze jest evik ten těžkým, zvláště na hladké, kdy po nějaké taneční reji jest tato kluzká, ale na podlaze pokryté tříslem evik ten snadno se provede, ježto noha zaboří se lehce do půdy, aby mohla se ihned náležitě odrazit do základního postavení.

V druhé sestavě začínám již více přicházeti do proudu bojovného. Sestava začíná již střehem, provádí se bod, aby v následujících dobách zavládly těžší výdrž — 4 a) — a ihned dosti těžké obraty a postoje sehnuté s máchy. Doba 6. a) a b) není rovněž lehká, ale dá se při chuti a dobré vůli boreů snadno provést. Nesnadnou jest také doba 7 a) —

dřep zánožmo pravou — tyč nad hlavou rovně. Myšlenka k utvoření těchto prostných postupovala takto: V první sestavě prvé doby jsem mírumilovným, poutá mě vědomí, že nutno jest pro zušlechtnění a povznesení mravní úrovně plémě našeho — pro uchování si národního vědomí a síly naší, užiti co nejvhodnější a nejúčinnější prostředek — tělocvik, jenž nedá, jsa s láskou pěstován, zahynouti nám, ani budoucím. Proto tužím se a bavím svým vrozeným mírumilovným způsobem. Leč nepřítel zpupný spozorovav, že chci hlásiti se též k lidskému životu, k životu svého národa, k životu lepšímu, — zpit příliš svým velikášstvím, směje se mé snaze, mé

před přepadením provádím těžkým celým obratem — doba 3. a) a b) — svoji zábavu dále ve svém tužení se. Zdá se, že nepřítel jest příliš odhodlán mě zdolati, neb nucen jsem opět v době 4. b) staviti se do střehu k obraně, ano musím i "bod" — 4. c), provésti. Nyní zdá se, že zarazil jsem svého nepřítele a tuto chvíli použiji, abych soka svého učinil neškodným "výpadem a rubem spodním" — doba 5. a). Domnívám se, že zbaven jsem nebezpečí, proto v dalších dobách — 6—8, provádím eviky pro své obveselení a utužení.

Ve čtvrté sestavě zdá se mi, že nebezpečí zmizelo, neboť vidím soka svého přede mnou ležeti. On však spílá mně

Vnitřek Dexter park pavillonu v Chicagu.

touze po lepšímu životu lidu našeho. Pobouřen touto nelidskostí, stavím se (ku konci oné sestavy) ve výhrůžný postoj — evik doba 7. a) — pln vědomí křivdy a útisku, jímž výsměch nepřítele mého v duši mě mučí.

V druhé sestavě staví se můj nepřítel zpupně proti mně, i nelením a stavím se k odboji. Snad v době třetí sestavy II. provedl jsem s úspěchem "bod" na posměváčka, abych ihned přešel v obrannou posici "ve střeh". V době 4. a) přecházím co v nehlubší výpad, abych ještě posměváčka ztrestal. V době 5. "máchem vrchním po pravé straně provádím již více z bravury "kryt vrchní obouruč v pravo", abych v době 6. a) a b), 7. a) plýtlval tělesnou jarostí.

Ve třetí sestavě zdá se vyvstávati proti mně nepřítel s veškerou svou zřivostí, stavím se ihned do správného střehu k šermu, abych ihned — v době 2. b) — zasadil bodnou ránu mému nepříteli. Ale ihned opět s jistotou bezpečnosti

v bezmocném vzteku, že nemohl mě zničiti — pohne sebou, jakoby chtěl se na mě vrhnouti. Příliš spléhal jsem na rány udělené ve III. sestavě — doby 2. b), 4 c), 5. a) — neb abych soka postrašil, provádím půlobratem v pravo "náprah na rub vnitřní obouruč", ale tím, domnívaje se býti před zradou bezpečným, učinil jsem chybu, neb odkryl jsem tím levou stranu prsou, čehož sok využítkoval a zasadil mně bodnou ránu. Neodrazil jsem již ránu — následující můj prudký výpad s rubem vnitřním — doba 2. a) — ale přece srazil jsem jím mého neúřitele. Týž trhne sebou, bezpochyby v úmyslu zaskočiti mě, snad v posledním vědomí své síly, činím proto ihned "náprah na rub vrchní". Leč rána mně zasazená mezi dobou 1. c) a 2. a) mě přece zeslabil, přichází na mne mdloba, proto padám "do podporu klečmo" a kryji se pravou. (Tento evik 3. a) jest nejnepřehlednější, ježto se zde vystřídá v jedné třetině taktu: půlobrat v levo, úhyb v levo

a podpor klečmo levoruč, vyjma pohybu paží.) Přec ale, díky silné mé konstrukci tělesné, rána není tak vážnou, neb se hned vzpamatuji, abych si ku konci mé zábavy velkým rozmachem — doby 5. a) a 6. — jakož 6. a) a 6. — připomněl, býti podruhé opatrnější a nestavěl se proti nepříteli tak bezstarostně a abych dokázal svoji vytrvalost do poslední chvíle.

Timto snažil jsem se podati fysiognomii těchto prostných evičení a jest jen na bratřích, kteří s námi evičiti budou, aby toto pozorně přečetli a snad najdou vlastní "duši" těchto prostných a tím vzpruží se i jejich chut' provésti skvěle celé evičení. Nutno připomenout, že nikak tímto neprohlašuji tato prostná evičení za nejlepší, jsouť bratři, kteří jsou schopnější mne, byl jsem ale sborem "Praha" jako její evičitel vyzván, abych evičení na oslavu 20letého jubilea založení sestavil a jsem snad i oprávněn tyto řádky na objasnění prostných vůbec napsati.

Cheeme nejen před krajany našimi, ale i před zraky národnosti jiných a i cizonárodních kritiků, provésti ukázkou sokolského těloeviku a tím se řídě, rozdělil jsem žactvo dle stáří a dle schopnosti duševní a tělesné a postupoval jsem od lehkých evičení až do oněch prostných pro členstvo.

Dokažte tudíž, bratři evičenci, že nesklamal jsem se, počítal-li jsem s vaší jarostí, s vaší neoblomností a vytrvalostí v nacvičování i sebe těžších prostných. Dnes heslem všech bratří dobré vůle bud': "Dexter Park Pavillion." "Silnou vůli a s nadšením!" — "Křepkost!" — "Jarost!" — "Ladnost!"

Na zdar!

Joža Kotrbatý.

POZVÁNÍ K VÝCHODNÍM JEDNOTÁM N. J. S.

BRATŘI!

Zveme Vás tímto na naše ŽUPNÍ ZÁVODY, které budou pořádané ve dnech 6. a 7. září 1908 v New Yorku. Zároveň přikládáme potřebné informace ku závodům a sice závodní řád, evičení prostná atd. Dotazníky k vyplnění přihlášek zašleme na požádání.

Cvičení na nářadí, jak seznáte ze závodního řádu budou ukázaná až na místě.

Doufaje, že pozvání naše přijmete a přispějete tak ku sbratření a poznání se všech sokolských sborů na Východě americkém. S bratrským pozdravem na shledanou při závodech za Ústřední evičitelský sbor Jed. Dě. Am. Sokolů

V. Karnet, náčelník.

Župní závody Jed. Dě. Amerického Sokola roku 1908.

Závodní řád.

I. Ustanovení všeobecná.

Závody dělíme na následující skupiny:

- Závody nářad'ové: Bradla, hrazda, kůň na šíř s madly, kůň na dél bez madel.
- Závody prosté: Skok vysoký, šplhání na laně na rychlost.
- Závody zvláštní: Skok o tyči, házení kulí 16liberní.
- Závody ve evičeních společných. Prostná evičení. Závody A, B, D jsou povinné pro všechna družstva. Závody nářad'ové rozdělenu na závody družstev a jednotlivců a to ve 3 oddílech, a sice I., II. a III., první nejnižší třetí je nejvyšší oddělení. Výkony každého závodníka v družstvu platí zároveň pro závod jeho jako jednotlivce, toho oddílu, v kterém evičil.

Každý sbor závodů se účastnivší musí postavit tak silná družstva, jak toho průměrná návštěva členstva dovoluje, a sice za prvních 15 evičenců družstvo 6ti členné a za každých následujících 5 členů o 2 evičence více (takže sbor, který má průměrnou návštěvu 25 evičenců musí vyslat četu

10 členů silnou). Závody zvláštní pod C. uvedené jsou závody jednotlivců, nejsou pro členy družstev povinné. Závodníci, kteří se však pro tento závod přihlásí, musí podstoupiti dříve závody nářad'ové a prostné v družstvu. Nepřihlásili se nejméně 5 závodníků, závod tento odpadne.

Známkování je tajné. Při závodech nářad'ových a společných známkuje se dle stanovených stupnic. Stupnici pro závody zvláštní vypracuje Ústřední Cvičitelský Sbor. Sbor, který získá 75 proc. všech bodů obdrží diplom a věnec. Sbor, který získá 65 proc. všech bodů obdrží diplom. Jednotlivec, který získá 75 proc. bodů obdrží diplom a věnec. Jednotlivec, který získá 65 proc. bodů obdrží diplom.

Mimo toho tři první jednotlivci v každém oddělení obdrží první, diplom a věnec, druží, každý diplom.

Všech možných bodů jest 120, a sice:

Kůň na šíř a kůň na dél.....	30 bodů
Hrazda	30 "
Bradla	30 "
Skok vysoký	10 "
Šplhání na rychlost	10 "
Prostná evičení	10 "

120 bodů

II. Ustanovení zvláštní.

A. Závody nářad'ové.

- Sestávají: ze závodů nižšího oddělení, a) družstev, b) jednotlivců.
 - ze závodu středního odděl., a) družstev, b) jednotlivců,
 - ze závodu vyššího odděl., a) družstev, b) jednotlivců.
- Ve všech 3 odděleních závodí se na nářadí pod A. uvedených. Na každém nářadí provede závodník dvě sestavy v den závodů u nářadí ukázané, a sice jednu sestavu švihovou a jednu tahovou, dále jednu sestavu volnou, buď švih neb tah. Na koni pak jedna sestava na koni na šíř, jedna na koni na dél, sestava volná pak na koni na šíř s madly.

Volné sestavy musí odpovídati stupni, ve kterém závodník evičí.

Na povinné sestavy je povolena jedna oprava, avšak se ztrátou 1/2 bodu, když se závodník ihned po seskoku z nářadí o ni přihlásí, vstoupí-li do čety, pak nemá právo o opravu žádati.

Výkon každého jednotlivce známkuje se od vyjití z čety a navrácení se do čety.

Za každý výkon možno obdržeti nejvíce 10 bodů. Od 5 bodů nahoru známkuje se též půlemi.

B. Závody prosté.

Jsou povinné pro všechny závodící družstva.

1. Skok do výšky: Základní skok jest 3 stopy 2 palce. Skáče se přes tyčku z rozběhu libovolné délky odrazem jednonož bez můstku.

Za zdařený počítá se skok, nespadne-li lat'ka.

Zvyšování tyčky děje se vždy o 2 palce.

Skákati lze všemi způsoby.

Závodník má právo započítati ve skoku ve výši libovolné, avšak při prvním, nepřeskočí-li, odpadá úplně.

Žádnému závodníkovi není dovoleno mezi závody se převlékat a každý je nucen veškeré závody prodělat v úboru, v jakém nastoupí ku evičením prostným, to jest v dlouhých kalhotách.

2. Šplhání na laně: Šplhá se na laně 11 1/2 palce silným na rychlost bez pomoci nohou, trupem prohnutým. Délka lana 20 stop od vzpažených rukou. Stupnici sestaví Ústřední Cvičitelský Sbor.

C. Závody zvláštní.

1. Skok o tyči: Skáče se přes tyčku z rozběhu libovolné délky odrazem jednonož bez můstku, způsobem libovolným v libovolnou stranu.

Na každý skok povolena oprava jedna.

Základní skok 5 stop 4 palce, zvyšování lat'ky o 4 palce až do 7 stop, další zvyšování o 2 palce, 9 stop jest 10 bodů.

Závodník má právo začít se skokem v libovolné výši, avšak při prvním nezdařeném skoku odpadá úplně.

2. Vrhání 16liberní kule: Vrhá se z kruhu s průměrem 7 stop. Překročení jeho činí vrh neplatný.

Závodník zůstane v kruhu až se vrh odměří. Měří se od přední střední části kruhu. Vrhá se dvakrát pravou a dvakrát levou rukou. Průměr součtu nejlepšího vrhu každé ruky se počítá. 30 stop je 10 bodů.

D. Závodní ve cvičeních společných.

Závodní tyto pozůstávají ze cvičení prostných v pěti oddílech. Každý oddíl nutno přecvičiti 4krát do kola. Známkuje se každý oddíl zvlášť, součet pak dělen pěti, dá výslednou známku bodů.

Příchod a odchod ku rozstupu děje se nejkratší cestou a ponechává se na libovůli vedoucího.

Nejvyšší docílený počet bodů jest 10.

Sbor soudců.

Sbor soudců sestává z náčelníka, jeho náměstků a soudců, kterými mohou býti členové sborů a pokud možno členové tělocvičných sborů cizích. Každý ustanovený soudce jest povinen dle stanov nejméně 3 měsíce před závodem navštěvovat cvičení svého sboru k vůli obeznámení se s cvičením.

Sbor soudců je povinen den před závodem se sejít ku společné schůzi a vypracovat povinné sestavy na nářadí, které se pak vloží do obálek, zalepí, a na cvičišti se otevrou a závodníkům okáží.

Ke každému nářadí stanoví se dva soudcové, kteří však zaznamenávají do jedné společné listiny.

Pro cvičení prostná stanoví se 3 soudcové, kteří sobě volí vrhání, který do společné listiny znamená docílené body.

Veškeré soudcovské listiny předají se technickému výboru, který je odevzdá výpočetnímu výboru.

Každý soudce je povinen v den před závodem cvičení od něho vypracovaná také na nářadí ukázat a vysvětlit, aby dle této zkušenosti mohl také soudit.

Soudcové při cvičeních prostných jsou povinni všech pět oddílů přesně znáti, obzvláště polohy rukou a nohou. Doufám, že každý bratr, který přijme úkol soudce, bude se přesně dle řádu tohoto řídit.

Za Ústřední cvičitelský sbor V. Karnet, náčelník.

ZÁVODNÍ ŘÁD PRO ŽENSKÉ SBORY.

I. Ustanovení všeobecná.

Závodní sestávají následovně:

A. Závodní společné: Kroužení kůžely.

B. Skok do dálky.

C. Závodní zvláštní: Házená do koše.

Závodní uvedené pod A. a B. jsou povinné pro všechny družstva.

Výkony každé závodnice v družstvu platí zároveň pro závod její jako jednotlivkyně.

Každý sbor je povinen vyslat na závod tak silné družstvo, aby odpovídalo síle členkyň, které průměrně cvičí, a sice: za každých 15 členkyň družstvo šestičlenné a za každých následujících 5 členkyň o dvě cvičenky více.

Závodní zvláštní pod C. uvedené, jsou závodní mimořádné a nejsou pro družstva povinné.

Družstva, která se však pro tento závod přihlásí, musí dříve podstoupiti závodní společné a prosté pod A. a B. uvedené.

Pro závod tento musí se přihlásit nejméně dvě družstva, aby se mohl odbývat.

Známkování je tajné. Při závodech společných a prostých známkuje se dle stanovené stupnice.

Stupnici pro závod mimořádný vypracuje Ústřední cvičitelský sbor dle hracích pravidel.

Sbor, který získal 75 proc. bodů, obdrží diplom a věnec.

Sbor, který získal 65 procent bodů, obdrží diplom.

Mimo toho první tři jednotlivkyně obdrží, první věnec a diplom, druhé dvě každá diplom.

Všech možných bodů jest 20, a sice:

Kroužení kůžely 10 bodů
Skok daleký 10 "

Celkem 20 bodů

II. Ustanovení zvláštní.

A. Závodní společné.

Sestávají ze závodů družstev v kroužení kůžely, které sestávají ze 3 oddílů, každý oddíl nutno přecvičiti čtyřikrát. Příchod a odchod ku rozstupu nejkratší cestou. Známkuje se každý oddíl zvlášť a souhrn pak dělen třemi dá výslednou známku bodů.

Nejvyšší docílený počet bodů jest 10.

B. Závodní prosté.

Jsou povinné pro všechna závodící družstva.

Skok daleký: Základní skok jest 7 stop a každá následující stopa 1 bod. 16 stop je 10 bodů.

Skáče se z můstku z rozběhu libovolné délky odrazem jednož. Za zdařený skok počítá se nepřepadnutí na zad. Skákati lze všemi způsoby.

Každá závodnice skáče pouze tři skoky, z nichž nejlepší co výsledek se počítá.

C. Závodní mimořádné.

Sestávají ze hry "Házená do koše" (Basket Ball).

Pravidla této hry dle určených pravidel, jež jsou předsány pro americké sportovní kluby.

Stupnici známek sestaví Ústřední cvičitelský sbor.

Za Ústřed. cvičitelský sbor V. Karnet, náčelník.

CVIČENÍ PROSTNÁ

pro závodní, pořádané Jednotou Děln. Amer. Sokolů ve dnech 6. a 7. září 1908 v New Yorku.

Základní postavení: Stoj spatný připážit.

Časomíra: 1. a), b), c), d). 2. a), b), c), d).

3. a), b), c), d). 4. a), b), c), d).

Ruch dle hudby — čtyřčtvrteční takt.

Oddíl I.

1. a) Vzpažit — stoj spatný.

b) upažit — stoj zákročný v pravo,

c) výdrž,

d) výdrž.

2. a) předkrokem v pravo půlobrat v levo do stoje úkročného v pravo — vzpažit (pravá dolním obloukem), b) čelnými oblouky na pravo předpažit — půlobrat v levo do stoje zákročného v pravo,

c) výdrž,

d) výdrž.

3. a) vzpažit — stoj zánožný v pravo,

(Pozn. red.: snad zanožit v pravo, soudě dle poznámek "ve Vysvětlení.")

b) bočnými oblouky na zad předpažit — přednožit pravou.

c) výdrž,

d) výdrž.

4. a) stoj spatný přísunem pravé nohy — připážením upažit,

b) připážit v základní postavení,

c) výdrž,

d) výdrž.

Vysvětlení k odd. I.: Poloha rukou vesměs palcová, doba

3. a) přejde se ze stoje zákročného přenesením váhy těla na levou nohu ve stoj zánožný (noha se země nedotýká), doba 3. b) přejde pravá noha ze zanožení do vysokého přednožení, doba 4. a) přejdou paže do připázení a ihned upažit.

Oddíl II.

1. a) Předpažit na levo — stoj předkročný v pravo dovnitř,
b) výpad v pravo stranou — pravá horním obloukem do upažení — levá výdrž,
c) výdrž,
d) výdrž.
2. a) půlobrat v levo do stoje zánožného v pravo — pravá dolním obloukem do předpažení — levá výdrž,
b) předkrokem pravou půlobrat v levo do stoje úkročného v pravo — levá spodním obloukem do upažení,
c) výdrž,
d) výdrž.
3. a) půlobrat v levo do stoje zákročného v pravo — pravá horním obloukem do vzpažení,
b) únik v pravo — skrčit zapažmo,
c) výdrž,
d) výdrž.
4. a) stoj předkročný pravou — třít do předpažení,
b) půlobrat v levo — upažením levá dolním obloukem v základní postavení,
c) výdrž,
d) výdrž.

Vysvětlení k odd. II.: doba 1. a) při předpažení na levo trup se nenatáčí ve směru rukou, pravá ruka je málo ohnutá, doba 2. a) přechod z výpadu v pravo stranou půlobratem do stoje zánožného děje se přenesením váhy těla na levou nohu, pravá noha opřena špičkou o zem, doba 3. b) únik v pravo, tvoří trup s nohou jednu přímku. Poloha rukou palecová.

Oddíl III.

1. a) Stoj přednožný v pravo — předpažením vzpažit,
b) stoj úkročný v pravo — čelnými oblouky dovnitř upažit,
c) výdrž,
d) výdrž.
2. a) půlobrat v levo, odhyb v pravo — levá předpaží vzhůru, pravá náprah na vrh kulí (ohnout zapažmo, otevřená dlaň u ramene),
b) předhyb v levo — levá zapaží, pravá naznačí vrh kulí do předpažení vzhůru (dlaň ruky otevřená),
c) výdrž,
d) výdrž.
3. a) stoj přednožný pravou (vysoko přednožit) — předpažit,
b) půlobrat v levo na levé noze (pravá výdrž v unožení) — upažit, levá dolním obloukem — stoj únožný v pravo,
c) výdrž,
d) výdrž.
4. a) půlobrat v levo do stoje zákročného v pravo — vzpažit pravá horním obloukem,
b) předpažením připážit — přísunem pravé stoj spatný,
c) výdrž,
d) výdrž.

Vysvětlení k odd. III.: doba 2. a) trup při výpadu v zad je málo vytočen zevnitř, náprah pr. ruky děje se ohnutím zapažmo tak, že loket směřuje na zad dolů, ruka je otevřená, dlaň hledí ku předu, palec až u ramene, doba 3. a) stoj přednožný pr. děje se vysokým přednožením a přechod do doby 3. b) obracíme se pouze na levé noze, pravá vydrží v před. nožení a po obratu přechází ve vysoké unožení.

Poloha rukou palecová.

Pozn. red. Vysvětlení pro doby 3. a) a 3. b) nesrovnává

se s popisem a svádí k domněnce, že s pouhým přednožením a unožením tu co činit máme a tedy žádný "stoj přednožný neb únožný" se nekoná.

Oddíl IV.

1. a) Dřep — předpažit,
b) vztyk, výpad v pravo vzad — náprah levou na rub vně, pravou na sot vrh,
c) výdrž,
d) výdrž.
2. a) rub vně levou — předhyb v levo,
b) sot vrh pravou — výpad v pravo v před,
c) výdrž,
d) výdrž.
3. a) celý obrat v levo, odhyb v pravo — náprah pravou na rub vně (pěst ruky za hlavu), levá předpaží,
b) rub vně pravou — výpad v pravo v před — levá ohnout před prsa (jako při stěhu),
c) výdrž,
d) výdrž.
4. a) půlobrat v levo do stoje únožného v pravo — upažit levá dolním obloukem, (Pozn. red.: viz vysvětlení.)
b) v základní postavení přísunem pravé nohy,
c) výdrž,
d) výdrž.

Vysvětlení k odd. IV.: doba 1. b) náprah na rub levou vně děje se ohnutím levé paže před prsa, pěst pod pr. ramenem, doba 2. a) rubeme levou na tvář myšleného soka, paže však se nezastaví v předpažení, nýbrž pokračuje v oblouku až do zapažení, kde výdrž. Doba 2. b) ihned po rubu vně následuje sot vrh pr. a paže zastaví se v předpažení vzhůru. Doba 3. a) náprah na rub vně pr. děje se ohnutím pr. ruky za hlavu, pěst za krkem, doba 3. b) po rubu pr. vně zastaví se pr. paže v předpažení vzhůru. Doba 4. a) po obratu v levo vysoké unožení. Poloha rukou palecová.

Oddíl V.

1. a) Stoj předkročný pravou dovnitř — odpažit,
b) celý obrat v levo — na stěh v levo v před,
c) výdrž,
d) výdrž.
2. a) kop spodní pravou — zapažit,
b) celý obrat v levo na levé noze do podporu dřepmo zánožmo pravou (pravá noha vydrží v přednožení až po obratu přejde v podpor zánožmo),
c) výdrž,
d) výdrž.
3. a) vztyk — výpad v pravo v před — pravá předpaží vzhůru, levá zapaží,
b) únik v pravo — kryt levou, zapažit pravou,
c) výdrž,
d) výdrž.
4. a) klek v pravo — vzpažit,
b) vztyk, přísunem pravé v základní postavení,
c) výdrž,
d) výdrž.

Vysvětlení k odd. V.: Doba 1. b) po obratu přecházíme na stěh rohovnícký v levo před, doba 2. a) po kopu spodním přecházíme ihned do obratu a do podporu dřepmo, zánožmo pravou, takže pr. noha po kopu vydrží v přednožení až po obratu přechází v podp. zánožmo, doba 3. a) při výpadu v před v předpažení pr., zapažení levou, není dovoleno trup natáčet. Poloha rukou palecová.

Závodí se v prostných evičeních po sborech. Znamkuje se celkové provedení, nástup a rozstup ku evičením nejkratší cestou, evičení provádí se na povel "Začít teď" a při ukončení na povel "Dost".

Nástup ku evičení děje se dle přihlášek a dle stupně, v kterém četa evičí na nářadí.

CVIČENÍ KUŽELY PRO ŽENSKÉ SBORY

na závody, pořádané Jednotou Děln. Amer. Sokolů ve dnech
6. a 7. září 1908 v New Yorku.

Základní postavení: Stoj spatný, kužele přípažmo vztý-
čené.

Časomíra 1 až 8.

Ruch valčíkový.

Oddíl I.

Čelnými švihy dovnitř upažit.

1. Pravou rukou velký čelný kruh zevnitř do upažení, levou rukou střední čelný kruh zevnitř za paží,
2. levou rukou velký čelný kruh zevnitř do upažení, pravou rukou střední kruh zevnitř za paží,
3. velké čelné kruhy zevnitř do upažení,
4. malé čelné kruhy zevnitř za paží v upažení,
5. velké čelné kruhy zevnitř do vzpažení,
6. střední bočné kruhy na před do vzpažení,
7. velké čelné kruhy dovnitř do upažení,
8. malé čelné kruhy dovnitř před paží v upažení.

Oddíl II.

Základní postavení: Čelnými švihy na pravo, předpažit na levo.

1. Čelný kmiň dolů na pravo soupažně do připázení,
2. malé čelné kruhy v připázení na levo,
3. čelný kmiň na pravo do vzpažení a střední kruhy za hlavou soupažně na levo do vzpažení,
4. levou střední kruh za hlavou zevnitř, pravou velký čelný kruh dovnitř do upažení,
5. pravou střední čelný kruh za hlavou dovnitř, levou velký čelný kruh zevnitř do vzpažení,
6. velký čelný kruh na levo soupažně do vzpažení,
7. malé čelné kruhy ve vzpažení na levo před paží,
8. levou střední kruh za hlavou zevnitř, pravou velký čelný kruh dovnitř do předpažení na levo.

Oddíl III.

Základní postavení: Vzpažit v poloze vztýčené.

1. Velké čelné kruhy zevnitř do upažení — stoj únož-
ný pravou,
2. malé čelné kruhy zevnitř v upažení před paží,
3. levou střední bočný kruh na před do předpažení, pra-
vou velký bočný kruh na před do předpažení — půlobrat v le-
vo do stoje zánožného v pravo,
4. malé bočné kruhy v předpažení na před vně paží,
5. střední bočné kruhy na před, stoj předkročný v pravo
do kleku v levo a ihned v tempu kruhu vztýk,
6. pravou střední kruh zevnitř za ramenem, levou velký
čelný kmiň dovnitř do upažení, půlobrat v levo do stoje úkro-
ného v pravo,
7. velké čelné kruhy zevnitř do upažení,
8. střední čelné kruhy zevnitř za rameny do vzpažení,
přisunem pravé nohy stoj spatný.

Některé vysvětlení ku cvičení s kužely:

Oddíl I. doba 1., obě paže začínají kroužit současně, levá
malý, pravá velký kruh.

Doba 4., při malých kruzích není dovoleno paže krčit.

Doba 6., střední bočné kruhy napřed do vzpažení, pokrčí
se paže co nejvíce možno až jsou pěstě u ramen.

Oddíl III. doba 2., při malých kruzích vydrží pr. noha
v unožení. (?)

Doba 3., nutno činit obrát ihned při začínání kruhů.

Doba 4., výdrž nohy v zanožení. (?)

Doba 5., klek začíná s kruhy a ihned v tempu, vztýk.

Doba 7., výdrž nohy ve stoji úkročném.

Mnohdy vleje jeden paprsek sluneční jasnější
a teplejší světlo do lidského srdce, než celé slunce.

NĚKOLIK DROBTŮ.

Podává Ant. Peroutka.

Odbírají-li sbory časopisy sokolské i jiné, činí tak jistě
v domněni, že v řadách jejich, a zejména mezi členstvem
cvičícím, najde se zájem a porozumění pro literaturu odbor-
nou, že listy ty s nedočkavostí budou otvírány a čteny.
Trpké bývá pak sklamaní, vyjde-li na jevo, že zbylá čísla
celého ročníku, pokud se neztratily, leží někde v šuplíku
tak jak došla, nedotknuta, ba že ani listy rozřezány nebyly.
Marná jest pak snaha a zbytečné oběti a zklamání bývá tím
větší, čím více byl časopis cvičitelským sborem odporu-
čen, neboť časopis, který nikdo nečte, máji se cílem právě
tak jako přednáška, kterou nikdo neposlouchá.

Jako jiné časopisy, také náš orgán vydáván jest proto,
aby byl čten, proto byl založen a zlepšen, proto tak mnozí
bratři do listu našeho neunavně píší. A přece zkušenost učí,
že mnozí sokolové list, vlastní orgán, vůbec nečtou, aneb
jen velmi povrchně prohlednou, přelístují. A žel jsou mezi
nimi i tací, kteří si často činí nárok na rozhodující slovo
v záležitostech sokolských. Kým div pak, že mnohá vzácná
myšlenka zůstává nepochopenou, mnohá dobrá snaha, mnohá
rada že naráží na odpor, a že práce našich snaživých bratří
písmáků nepřináší užitku, ba mnohdy ani pochopení nedozná.

Dovedeme se často spravedlivě rozpálit, rukama lomit
nad nízkou úroveň americké politiky, nechápavě kroutit hla-
vou nad tím, jak svobodní občané svobodné země mohou
býti ovládáni nějakou politickou „mašinou“, co zatím po-
dobné zlo mezi námi také bují. Tam politické „mašiny“,
u nás, v našich spolecích, nezřídka slyšet takový stesk —
„kliky“, komandované často z té či oné hospody.

Domníval jsem se, že sjezdy, sokolské sjezdy tanou mi
na mysli, pořádané jsou pod heslem: „Ni zisk, ni slávu,“
pro dobro věci, celku. Že provádí se tu něco tak jako politika,
bylo mi překvapující novinkou — ale těžko nevěřit, tvrdí-li
tak ústa kompetentní.

Upřímně řečeno, neslibuji si skvělých výsledků, kdyby
vešlo ve skutek dle doporučení župního výboru Župy Střední
pořádání poučných přednášek v našich schůzích. Pochybují,
že tak bychom dosáhli lepší činnosti ve sborech, přivábili
to množství nečinných bratří do schůzí — spíše snad pro-
gramem s mnohoslibnými čísly z pražských chantánů. Ale
spůsob takový byl by skvrnou na štítě sokolském, snižující
velkou myšlenku Tyršovu jako nucení ku cvičení pokutami.
Nechci býti škarohídem — přál bych si, aby se mi líbilo, ale
je známo, že návštěva poučné přednášky, když již se jednou
za drahný čas pořádá, bývá i mnohým bratřím předákům
mrzutou a nepříjemnou povinností. Myslím, že přesnější
rozdělením členů činných a nečinných, vlastně důraznějším
dožadováním se povinností, jichž plnění každý při vstupu
do sboru sokolského slíbil, docílilo by se lepší, zdravější čin-
nosti ve sborech. Každý člen, který po celou čtvrt roku bez
dostatečné omluvy schůze nenavštěvuje, neb do cvičení ne-
chodí, budiž zařazen mezi členy přispívající. Členové přispí-
vající mějte přístup do schůzí jako hosté a hlasovací právo
ve schůzích celoročních a mimořádných všeobecných, kde
bud' teč členstvu předkládány důležité otázky, týkající se
správy sboru a takové, které cvičitelský sbor odporučí a sbor
v pravidelných schůzích schválí. Předělo by se tak snad
tém trapným zjevům mezi námi, ku př.: když sbor čítající
sta členů pro malou účast nemůže schůzi zahájit nebo pořá-
dání veřejného bez cvičení prostných sokolů a hlavně mož-
ností rozhodování o odborných záležitostech, o nichž tací
sokolové na papíře z pravidla nehrubě mnoho mívají znalosti,
bratry, kteří práva toho nezaslouží. Nedomnívám se nikterak,
že náhled můj je dokonalým ale očista našich řad měla by se
státí předmětem jednání příštího sjezdu. Bratři vyslanecové,
přemýšlejte!

SOKOLOVNA TĚL. JED. TYRŠ V CEDAR RAPIDS, IOWA.

Tělocvičná Jednota Tyrš v Cedar Rapids, Iowa, opět učinila jen mohutný krok v před, když rozhodla se postavit na svém pozemku, na rohu třetí ulice u páté aveny, v pravém to středu města, "moderní" sokolovnu. Užil jsem slovo "moderní" proto, že bude to snad prvá sokolská budova, ve které nalézati se bude místnost, jež věnována bude výhradně účelům tělocviku a ve které dále nalézati se bude plovárna a sprehy, a proto není snad mé tvrzení tuze smělé, když dovolím si tvrditi, že to jest prvá sokolská budova tohoto druhu v Americe. Podrobnější popis budovy jest následující: Pozemek vlastněný jednotou jest rozměru 80x140. Budova sama, která čelí třetí ulici, jednou z nejhlavnějších ulic města našeho, jest rozměru 60x80 stopách a bude o třech poschodích s přísklepím (basement). V tomto přísklepi v přední části nalézati se má sedm nebo osm spreh, záchody a šatny pro evičence; ze šatny vedou

potřeby. Z tělocvičny lze vyjít na letní evičiště. Z hlavního vchodu vedou široké schody do druhého poschodí, kde nad obchodními místnostmi nalézati se budou místnosti klubovní, jako menší místnost pro sestry sokolky, předstí a sborovna; dále jest v této části malá kuchyně, v které bude též lednice a veškeré zařízení pro pohodí členstva. Z místnosti hlavní vede vchod též přímo na galerii tělocvičny. V poschodí třetím mají býti bud' místnosti zasedací ku pronajímání spolkům, knihovna aneb čítárna a po případě místnost zábavní, s veškerým zařízením. Prvé poschodí budovy bude z kamene bedfordského, další pak z tvrdých cihel dobré jakosti. Nad vchodem hlavním umístí se ozdobná stříška, dávající celku vzhled budovy klubovní. Na prostředních dvou sloupech budou reliefs Fiegnera a Tyrše a v kamených tabulkách nad sloupovím vytesána jména předáků našich. Uprostřed na sokolovnu vznášeti se bude sokol v rozmachu.

Franta Filip.

Nová Sokolna T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.

schody do evičirny. V střední části této místnosti nalézá se koupelna 14x35 stopách a oblekárny. V zadní části umístěno bude vytápěcí zařízení, skladiště pro uhlí a světnice pro domovníka. Podlaha v celém přísklepi bude cementová. Prvé poschodí, vlastně přízemí, jest rozděleno následovně: Hlavní vchod bude u středu budovy, po každé straně vchodu toho jest malá obchodní místnost k pronajmutí. V pozadí části pak nalézá se vlastní evičirna rozměru 46x58 stopách a 24 stop vysoká, s okny na třech stranách, vhodně umístěných k vůli světlu a zaručujících důkladné provětrávání. Po jedné straně tělocvičny táhne se galerie pro diváky. Po stranách do výše šesti stop bude evičirna vyložena hladkými cihlami (enameled brick), tak že zdi do této výše mohou býti dle potřeby snadno umyty. Veškeré visuté nářadí bude upevněno na železném rámu ve výši 19 stop od podlahy a zařízení bude takové, že tělocvična v okamžiku bude moci býti dána do úklidu a nářadí na místě dle

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— U příležitosti 30letí naší N. J. S. pořídili jsme dílko "Dějiny Sokolstva Amerického", jakž jen slabé péro vystihnouti mohlo z té spousty nasbíraného materiálu, dotazníků vyplněných, statistiky pečlivě sestavené a zpráv jednotlivých sborů. Jestli kde co schází, naší vinou nebylo. Dílko hotové činí dojem mohutný zásluhou Národní tiskárny v Chicagu, již za to všechna čest. Výprava jest skvostná v souhlasu s věnováním: "České Obci Sokolské v Praze." Probíráte-li se jednotlivými stránkami stručeného dílka, najdete tu dosti dokladů, pokud Sokolstvo americké se činilo, jaké byly jeho začátky a jakž se vyvíjelo, tak že dnes jméno Sokol milou zvěstí letí od úst k ústům a kniha jeho dychtivým očekáváním od stránky ku stránce naplní srdce a mysl bratrského čtenářstva nejvděčnějšího, sokolů,

sokolek i káňat. Všechny drsnosti a hrany minula, jak se naskytly smělým a utuženým řadám prvotním, až po založení N. J. S. a jejího prospívání do doby přítomné, jsou v knížce té vytčeny, všechny ty naše vady i nedostatky probrány, vedle těch mnoha skutků vykonaných, práce tělocvičné a výchovné. Dějem i líčením zajímavá knížka jest prací brku sokolího ovšem, tisk obstarali sokolové, titulní list pérem nakreslila sokolka, tak jako aquarel "Růže a trny" vyšel ze štětece téže, Irmy Rudišovy, kdežto veršík úvodní napsal br. J. J. Hájek. Reprodukce podobenek provedl sokol Hruška, jakož i skvostnou vazbu obstaral výtisk, jenž poslán byl do Prahy. Výtisk tento vedle umělecky provedeného obalu, s vypouklým monogramem sokolským, vzorné práce typografické, obsahoval původní aquarel a těžká vazba v ruské juchtě, vyzdobena byla příměrně, majíc v levém rohu knihy tepanou vložku z černé kůže a na té vyzlacený nápis, spolu s letopočty 1865—1877—1908. A vidíte, vše to výhradně je práce sokolů a sokolek! Vyšlo nákladem Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské a vedle zvláštního výtisku pro Prahu na jubilejní výstavu do oddělení Sokolstva, posláno bylo po výtisku na jednotlivé sbory naše, jakož i těm listům, s nimiž "Sokol Americký" vyměňuje. Podle toho také jen něco málo výtisků zbylo pro V. V. Na prodej kniha sama nebyla vůbec a také nebylo tak v úmyslu pořadatelstva.

— Pokud dostalo se nám zpráv, byl večírek uspořádán na paměť velikého básníka Svatopluka Čecha T. J. Tyrš v Cedar Rapids, Ia., jedním z nejlepších, nejen co do uspořádání vlastního pořadu, ale i účasti lidí. V pořadu byla čísla hudební, ukázky ze skvostů zvěčného básníka a co hlavního, řeči br. Dr. Išky, jenž pověděl nám o Čechovi mnohé zajímavé z jeho života, jakž jen slovy výmluvnými povědět se dá. Dr. Iška odjel z Rapids na Západ, kde uspořádal celou řadu svobodomyšlných přednášek i u mnohých sborů našich a jednot podpůrných. Nás jen takováto činnost osvětlná, volná a vzdělávací těší, protože víme, na kolik jí třeba, jako těší nás, že počet přednášek tu i onde se vyskytuje znatelný, že práci drobné a uslechtilé zábavě více věnuje se pozornosti.

— První veslařský klub v New Yorku ukázal svými mladšími zápasníky při závodech Harlemské Regaty na řece Harlem v den zdobení hrobů, seč pále jest a vytrvalost. Vzdor nepříznivému počasí naši byli na místě a tužili se. Rudolf Vrtáček dostal se první k cíli, kdežto dvojveslovka — Junior Double Sculls —, v které byli Suchánek a Lažnovský, rovněž vyhrála. Čtyřveslovka s našimi: Skřivánek, Sabina, Veselý, Martyny a Nocar byla druhá.

— T. J. S. Bruno, Neb., otevřela dne 7. t. m. způsobem slavnostním nový stánek svůj, jakž již minule jsme byli oznámili, kdežto v Cedar Rapids, Ia., přikročil sbor tamní ku kladení základů a stavbě nové, moderní Sokolny. Na den 8. připadlo 35leté výročí tohoto sboru, jež oslaveno způsobem vhodným namejvýš, a sice dne 7. vykazoval pořad mnohá čísla hudební, zpěvní atd., řeči těch "starých" a na přístě neděli, tedy na všerejšek, připraveno veřejně. Dne 23. m. m. odhalila T. J. S. v Dodge, Neb., prapor svůj. Slavnost měla pěkný průběh. Mluvil tu br. Fr. Slavětinský, společný evičitel Župy Západní. Na podrobnosti se těšíme, jako budeme rádi, když o práci tělocvičné, technické a veřejných dostane se nám zpráv odborných, neboť takové zprávy vidíme raději v listě, nežli celé spousty chvalořečí o vedlejší práci, již se věnují sokolové jen proto, aby měli výmluvu, proč nemohou evičit.

— Třetí sjezd za účasti 33 zástupců odbývala řecko-katolická jednota tělocvičná Sokol bratří Slováků v Bridgeport, Conn. a sice 27. m. m. Tito "sokolové a sokolky" hlavně o podpoře jednali, reverend sezení zahájil, mši se skončilo v kostele, měli průvod a tancem dodělali vlastní pořad.

Orgánem jejich jest "Slovak v Amerike" v New Yorku. O práci tělocvičné ani zmínky.

— Ve "Svornosti" čteme mezi jiným o závodech Župy Fuegner-Tyrš v Chicagu:

Již krátce po polednách počali se v Česko-Americké Sini scházeti členové Župy a jí pozvaní hosté a o malou chvíli byla již osmnáctá ulice od Blue Island ave. až k Ashland ave. zaplněna nepřehledným zástupem obecnstva, které trpělivě vyčkávalo okamžiku, až se počne průvod seřadovat. Bylo již po jedné hodině odpolední, když dojela na místo sokolská jízda. Na to počaly nastupovati jednotlivé oddíly a v půl hodině se průvod hnul. V čele jela jízda, jí následovala hudba žáků z ústavu Porbeho, pak žákyně a žáci, za těmi pochodovaly členky ženských odborů, kapela, Sokol Tyrš Cedar Rapids, Ia., Národní Sokol z Town of Lake, Sokol Chorvatsko-dalmatinský, slovenský Sokol Slávie, Sokol Mladočech z Racine, Wis., skupina pěti praporů, Sokolové Župy Fuegner-Tyrš. Nepřehledný zástup obecnstva průvod končil. Za veselých zvuků hudby pochodovalo bylo po 18. ulici na Ashland ave., po 19. ulici na Western ave., po níž přešlo se na 22. ulici a po Whipple pochodovalo k 26. ulici do parku, kde průvod uvítán byl střelbou z hmoždířů. Vedení jsouce župním evičitelem br. Jaroslavem Burianem, nastoupily nejmladší žákyně a provedly neobyčejně zdařilé evičení kuželi. Druhou částí programu bylo evičení žáků tyčemi, jež setkalo se rovněž s nemalým úspěchem. Bylo opravdu radost patřiti na tu naši nadějnou drobotinu, jak statečně si vykračovala, tu kázeň v řadách a vzornou výchovu. Žáků a žákyně evičilo asi 180. Evičení sokolek obručí bylo přeloženo do rozsáhlého zahradního pavilonu, poněvadž na prostranství, kde mělo býti odbýváno, bylo mokro. Kde jaké místečko kolem, vše bylo zaplněno obecnstvem a každý s utajeným dechem sledoval bezvadně evičící bujaré sokolky. Bouřlivou pochvalu, již po skončení evičení sklízely, též vším právem si zasloužily. Parádním číslem byla ovšem evičení provedená našimi čackými sokoly. Vedení evičitelem Sokola Slávského, br. Bed. Kostlanem, malebným pochodem přešli v nástup ku evičením prostným, jimiž byl úspěch dovršen. Večer provedly sokolky evičení s elektricky osvětlenými kužely, jež skýtalo skvostný pohled. Na to přikročeno k rozdělení cen vítězům ze sobotních závodů. Závoděno bylo o předáctví ve vyšším oddělení — v nižším o přebor župní. Ve vyšším oddělení dobylo první ceny družstvo Sokola Slávského. Druhé ceny družstvo Sokola Miroslav Tyrš. Následující jednotlivci: Prvou br. Rudolf Novák, druhou br. Bohumil Hašek, oba ze Cedar Rapids, Iowa. Třetí cena připadla společně bratrům Jindřichu Rabiňákovi od Sokola Slávského a Houdovi od Sokola Miroslav Tyrš. V nižším oddělení dobylo první ceny družstvo Národního Sokola z Town of Lake. Jednotlivci: Prvá cena připadla br. Frant. Vlčkově od Sokola Slávského, druhá J. Širůčkově od Dělnického Sokola, třetí br. Blažkově od Sokola Slávoje a Eiseltovi od Sokola Havlíček. Za nejlepšího sokola v Župě uznán br. Houda od Sokola Miroslav Tyrš, jemuž ze závodů o přebor Župy přiknuta první cena. Druhým nejlepším jest br. Ondruš od Sokola Slávského. Třetím br. Bruno od Miroslav Tyrš a čtvrtým br. Bronec od Sokola Slávského. Po kratší, vše pročitěné řeči, odevzdal župní místonáčelník br. Bed. Kostlán — na němž, an náčelník br. Košar churaví, spočívá správa celé Župy — vítězům odměny, sestávající z diplomů a lipových věnců se stuhami.

— T. J. S. South Omaha, Neb., vyjednává o převzetí Národní Síně tamtéž ve své vlastnictví. Dosud vlastnily budovu Řád Z. J. a sbor společně. Tentýž sbor chystá se na den 5. července k oslavě 20letí svého a řečniti bude z pořadatelství listu našeho br. Jos. Čermák.

— Dne 25. m. m. uspořádal si "Blesk" v Baltimore večírek, při němž ani na tělocvik se nezapomnělo. Žactvo evičilo s činkama. Sokolové na koni na šif, zvedání břemen a p.

— Velice potěšitelným dojista jest úkaz rozhodnutí T.

J. S. v New Yorku, rozhodnutí, jež nemělo by zůstat bez vlivu i na naše v Chicagu. Týkáť se účasti sboru našeho závodů, jakž pořádati je bude jednota Dělnicko-Amer. Sokolů, ve dnech 6. a 7. září t. r. v Tvrdíkově Washington parku. Stane se tak poprvé, kdy síly naše střetnou se s oněmi z tábora druhého, jindy nepřátelského. Nevyzněly tedy ty naše pokyny, výzvy a snahy své doby na Svaz Sokolstva Amerického aspoň po stránce technické tak zcela nadarmo a dobrá vůle našich v New Yorku věru jiným by mohla býti vzorem. Vždyť dnes již i v Čechách se uznává, že zbytečné byly rozpory studentstva a jednot dělnických se Sokolstvem vůbec, dnes poznává se, že rozdíly podstatných nikde se nejeví tam, kde o utužení jde českého člověka a jeho charakteru. A jestli doma se uznává, proč nemělo by se poznati i zde mezi námi v zemi volné, v zemi svobodné? Jedině z ohledu na důležitost vlastního kroku dovoluujeme si připojiti pozvání dotyčné jednoty, jakž na sbory naší N. J. S. na Východě posláno bylo. Zníť doslovně: "Veškerým česko-slovanským tělocvičným jednotám a sborům na Východě Americkém! Přátelé: Dělnicko-Američtí Sokolové, shromáždění na sjezdu svém, ve dnech 28. a 29. dubna 1907 v Baltimore, Md., usnesli se navázati potřebné kroky vedoucí k tomu, by docíleno bylo sblížení najmě v otázkách technických všech volně myslících jednot a sborů sokolských v zemi této. Chťe úkolu tomu zadost učiniti, usnesli se Ústřední Výbor a Ústřední Cvičitelství Sboru Děln. Amer. Sokola, by k účastenství na župních závodech jednoty té, které konány budou ve dnech 6. a 7. září r. 1908 v Tvrdíkově Washington parku, Ravenswood L. I. pozvány byly veškeré, zásady svobodomyšlné fedrující, česko-slovanské tělocvičné sbory. Přátelé! Podáváme Vám ruku svoji ku společné práci na poli výchovném a tělocvičném, z důvodů čistě nezištných, dobře vědouce, že společnými silami více v otázkách těch docíliti se dá, nežli pracujeme-li rozštěpeni. Předpokládáme proto, že dobrý úmysl náš přijat a vykládán bude tak, jak upřímně námi učiněn byl, a doufáme, že překonáme hráze dosud naše sdružení dělicí tím, že činíme prvý krok ku sblížení se všech tělocvičných jednot a sborů sokolských, vyzváním ku společné účasti na župních závodech našich. Proto přijďte a změřte síly své s našimi! Zvítězíte-li, přejem Vám vítězství Vašeho a budeme snažiti se Vás dohnouti, i doufáme, že skřížením se sil našich, bude nový život do všech tělocvičen našich přiveden. Za ústřední výbor Jednoty Děln. Amer. Sokola W. B. Tuma, starosta; za ústřední cvičitelský sbor V. Karnet, župní náčelník."

— V některých velikých časopisech, zejména na Východě, shledáváte se pravidelně s rubrikou nazvanou "Foreign-American News" a co hlavního, že najdete tu leccos i ze života sokolského. Minule dostalo se nám číslo "The Pittsburg Press" do rukou a tu k naší radosti čtli jsme podrobnou zprávu o sokolských závodech bratří Slováků v Bradocku, Pa., jakž vedl je br. Michal Poláček, jehož podobenka byla ku zvěstem těm připojena. Závody se odbyvaly za účelem vybrání boreů dotyčné Župy k závodům v Perth Amboy, N. J. Článek nadepsán jest jednoduchým slovem "Slováci", vzbudil však hned na prvý pohled pozornost a obsahem svým jen prospěje. Jinde opět starají se bratři dobré vůle, aby tisk cizí, zejména ovšem anglický, zpraven byl o každém důležitém počínu místního sboru, ba celé N. J. S. a sdružení jiných. Tak "Republican" v Cedar Rapids, Ia., přinesl nedávno nejen podrobný popis nové Sokolny tamního sboru, ale i vyobrazení téže. V Chicagu naši Plzeňáci stále ještě jsou předmětem zpráv sportovních "Daily News" a občas i "Tribune", kdežto v New Yorku a Baltimore o Sokolstvu také dosti často čtete, nemluvě ani o úředním orgánu turnérstva a listů sokolských, českých a slovanských, doma i za hranicemi. Tolik o nás v Americe, kdežto s našimi v Čechách udržujeme přímé styky, do "Sokola" pražského pravidelně se o činnosti naší dopisuje a

každý důležitější počín všech sdružení zaznamenává. A tak děje se v tom Sokolstvu našem již celou řadu let.

— Povídá se nám, že ty peníze, ty obnosy, jež vynaložili jsme v naší N. J. S. na obeslání minulého sletu všesokolského v Praze vydány byly zbytečně, že výsledků nikde není patrných a my přes to vše dovoluujeme si tvrditi, že získali jsme, ba co když my ne, tož naše sokolky přímo triumfovaly, jako naše vlastní tvorba technická. Jestli výsledky nejsou větší, vinou naší jest vlastní, naše nepřipravenost, náš nedokonalý výběr boreů, naše reprezentace i v jiném ohledu slabá, však nikterak nás nezastraší, abychom nepostarali se tentokrát na místě nejpatričtějším o zastoupení naše na sletu šestém roku 1912, na sjezdu našem v Detroit, Mich. Tam si pohovoříme, tam si rozebereme důkladně a učiniti musíme přípravy takové, jež zajistily by výsledek žádoucí, lepší dob bývalých.

— Když tak čtete o tom, jak v jednotlivých sborech turnérů a jednotlivých okrscích Bundu děly se pilné zkoušky po celé Americe, jen aby družstva, jež vyslána budou do Frankfurtu k zápolu, byla po stránce technické a výeviku co nejlepší, napadne nás na kolik u nás se vždy chybuje. Jest sice pravda, že v práci tělocvičné namnoze turnéry předčíme, v jiném že pak oni jsou nad námi, však pokud organizace se týče, soustavného postupu jejích na veřejných školách a výběru boreů k závodům vůbec, jsoutě oni rozhodně daleko před námi.

— V den zdobení hrobů bývá u nás zvykem ozdobiti i rovy našich miláčků, vedle těch, již byli bojovali za Unii, navzdíř své, krev a majetky. A protože odnikud se nám nepsalo, nikdo z našich se nepochlubil, tážeme se jen tak mimochodem, kdo pak asi vzpomněl si v Racine rovu Reišlova, v Chicagu pak rovu Volenského a Matějky? V San Franciscu odpočívá Vostrovský a jinde již mnohý jiný průkopník té naší věci sokolské v nové této vlasti.

— Již kolikráte jsme si pomyslili, proč ti naši ochotníci nezahrajou si tak někdy také ryze český kousek sokolský. Máme již několik působivých her, které dovedou zaujati i nesokola, protože jsou každým slovem české a vlastenecké, čili ze života českých a sokolských menšin v Čechách. Tak jest tu Borotinského "Na půdě ohrožené", pak Legerův "Sokol" a Menhrada Litoměřického "Vlastenecké povinnosti". Dalo by se snadno objednat prostřednictvím našeho V. V. od České Obce Sokolské. Pro knihovny pak dostaňtež si rozhodně "Popravy na Staroměstském náměstí 21. června 1621", jakž vyšlo nakladatelstvím Kočho v Praze z pera Jana Jos. Vrabce. Jest dílko úchvatné, monografie k poznání všech podrobností, jak nepřítel národa našeho nejhorší vždy usiloval o zničení lidu, jenž prvými vynikl bojovníky za pravdu. Tu poznáte ty pikle lidí, jež dnes ještě k bohu svému se modlí za národa našeho pokolení....

— V některých sborech aspoň ve schůzích, aneb před šikem, vzpomnělo se dne 30. m. m. bitvy u Lipan 1434 a tu nemělo by se zapomenouti ani 21. června a co hlavního, 6. července. Husův den měli bychom mít každoročně v každém sboru.

— Ve schůzích našich má se pracovati a zatím obmezují se leckde na nějaké to povolení účtů, přečtení nějakého dopisu o podporu a článek o volných návrzích a pro dobro spolku zůstává mrtvou literou stanov. Pamatujte si, že podle toho, na kolik bylo právě rozhovoru a volných návrhů ve sboru, činnost sboru se posuzovati dá, zejména když i zpráva evičitele jest příznivá a o potřebách v tělocvičně se hovoří.

— Čtvrté veřejné sboru Č. A. Sokola v St. Paul, Minn. odbyvalo se v poslední neděli m. m. a sice v síni Č. S. P. S. Pořad byl vhodný a po stránce tělocvičné br. Kolářikovi, snaživému evičiteli jen ku etí. Obecenstva dostavil se počet slušný. Sín byla vyzdobena v českých a amerických barvách. Br. Matlach promluvil ku shromáždění navázav hlavně na

sokolské prohášení zásad nit vřelých slov svých. Do sjezdu zvolen byl sborem tím br. Kolářik. Sluší podotknouti, že bratři z nedalekého Hopkins veřejného se rovněž účastnili a cvičili.

— Tak těžce zkoušený a pronásledovaný br. Fr. Polakovič, jenž po tolik celých měsících dlel ve vězení v Uhrách, protože jako borec pátého sletu opovážil se doma zazpívat slovenskou písničku, nalezá se již u středu našem. Bratři Slováci v New Yorku, Chicagu a jinde, kamkoliv tento statečný jun zavítal, jen s radostí jej vítali, za vzor jiným jej dávajíce. My snažili se na prospěch jeho učiniti vše, napsali se a naprotestovali jménem našeho V. V. N. J. S. ve Washingtoně, vyměnili objemnou korespondenci se státním departementem a jinými vynikajícími činiteli, ale pánům Mad'arům nikterak nevdalo, věznili Polakoviče dále, když byli urazili i vlajku americkou a odňavše americké listy průvodní družím dvěma boreům sokolským, v průvodu četnictva dali je ze Slovenska dopravit na hranice. Jsou to Pavell a Krúpa, již ještě dnes nevědí, jak americký konsul v Pešti v jejich případě zakročil a proč se jich neujal, když oni žádáého přechinu si vědomí nejsou, dleli doma jen návštěvou. Jestli si ale Mad'ari mysleli, že odsouzením Polakoviče zastrašili americké sokoly Slováci, aby do staré vlasti nejezdili, aby zejména sletů všesokolských se neúčastnili, ani jako borci, ani jako hosté, pak šeredně se zmýlili, protože bratři naši již od nynějška se přičiňují, dle "Slovenského Sokola", aby o šestém sletu v Praze roku 1912 byli nejen sokolové, ale i jejich sokolky vycvičení, utužení a hotovi k zápolu. Pokud nás se týče, my vítáme bratra Polakoviče srdečně, vítáme jej do nové vlasti jeho s tím přáním, aby nabytých zkušeností všude, kde jen se dá, použil k tomu, aby vřaha národa svého postavil do pravého světla na forum veřejnosti, zejména anglické, aby pověděl o Černové, o sirotkách slovenských, o hanobení lidu jeho, o útisku klerikální salaše a pronásledování nejlepších mužů slovenských.

— Před nedávnem ještě nikdo z nás by se byl na místní aneb Župní kurs byl neodvážil a dnes již co místních kursů se odbylo, na kolik prospělo se na Východě, co vykonáno na Západě a nyní státi se má podle příkladu v St. Louisu, Mo., i v Župě Střední. Tu vyučuje br. Tesař, starý harcovník, kdežto v Chicagu vše odevzdána do rukou bezpečných br. Hallera. Tak před sjezdem se přesvědčíme, co znamená drobná práce technická, jako průprava k práci větší.

— Dne 11. t. m. odbyvalo se valné shromáždění Slovenské Lígy v Chicagu a bratři naši sokolové slovenští těch kterých sborů tamních byli ovšem na svém místě a v práci. Jak jinak Slováci a my! Oni ve společné práci národní hledají posily k zápasům svým doma i v nové vlasti své, přičiňují se o pomoc bratřím tam po Tatrami a bez rozdílu vyznání, přesvědčení a společenských snah jsou vždy a všude nejdříve Slováci, kdežto my dáme se rozeštvát několika lidmi, zhanobíme staré své a poetivé pracovníky ve službách lidu svého sešedivělé, strháme se pustě jako nějací Křováci na sjezdu i mimo a tomu pak říkáme ta "pravá" svobodomyslnost. Zájmy celku, co my hrdinové péra se po nich tážeme, když přece zájmy naše osobní jsou přednější. Nu, a teď se smějte, chcete-li, znovu těm ubohým a prostým Slováckům, obětavým a v povinnostech vůči národu vždy hotovým. Že také se perou mezi sebou, pravda, ale proto přece jen mají tu svou Lígu, udržují svou národní daň a když povinnost volá, nechají sporů a pracují.

— Ve dnech od 6. června až do 10. odbyval se sjezd českých lékařů, přírodopysků, lékárníků, vědátorů prvního řádu v naší matičce Praze. Organizace sjezdu provedena v míře netušené, ba i odbory slovanské zařízeny byly po vzoru toho Sokolstva, jež zdá se, že naučilo dotyčné kruhy i mohutnějšímu rozmachu odbornému. České lékařstvo a čeští vědecké odvětví své doby účast na sjezdu polském, protože Sokolstvo polské nešlo na slet do Prahy a dnes jen přece

i odbor polský zařídilo. Za české lékaře, odborníky v Americe jsou jmenováni dva a oba sokolové a sice Dr. A. Hrdlička z národního musea ve Washingtoně, známého svými studii v srovnávací tělovědě, studii lebek Indianů atd. a naše maličkost. Členů kongresu toho celkem bylo 600 vynikajících odborníků Čechů, jichž práce vyznamenávají se silou a propracováním, kdežto jiní požívají již pověsti mezinárodní, abychom tak děli. Přidáme-li k tomu, že Americká Líga zdravotní a výbor její jednoho sta na zachování zdraví národa, výbor k němuž patří nejdůležitější autority americké, odborníci, lékaři, vynikající činovníci, jako Dr. Abbott, Billings, Edison a j. v., jakž ustaveni byli na podnět presidenta Roosevelta, jmenovala nás na "advisory board" pro stát Iowa, dokazuje, že i jinde jsme se činili.

— Máme několik nových jednot, jež v době poslední přihlásily se k N. J. S. a již v počátcích svých vykazují mnohou činnost, zejména tělocvičnou. To platí zejména o Dillonvale, Haverstraw, Little Ferry, N. J. a sboru v Ravensne, Neb. Těší nás vždy, když přibude nám na činnosti spíše, nežli na členech, jako radujeme se z každého počínu dobrého v zájmu celku. Z toho také důvodu vítáme bratry v kruh náš i přejeme jim všechno zdar.

— Minule byli jsme svědky, co vše vykonati se dá jen při trochu dobré vůli. Tak přičiňováním br. B. Trefného, evičitele sboru místního, vystoupili hoši naši v Soloně, Ia., sboru to nedávno založeného snahou hlavně br. K. Dvořáka. Prvého vystoupení nového sboru účastnilo se členstvo evičící i činovníci starší sboru ze Cedar Rapids, jakož i naše sokolky. Cvičilo se s chutí a pro sbor nový byl i podán průkaz práce. Veřejně těšilo se i hojně návštěvě krajanů z okolí, kdežto na druhý den sbor byl již ustaven a činovníci zvoleni a mnoho starších krajanů se přidalo na výzvu br. Měkoty, mayora to města Solonu a jiných. Sbor co toto píšeme přihlásil se k N. J. S. Bratři Rapičáci slibují si ještě zájezd do blízkého Iowa City, Clutier a jinam za účelem vyzkoumání, zdali i tam nedaly by se zaříditi sbory sokolské.

— Závodů Župy Severo-Východní, jakž odbývati se měly dne 4. července v Allegheny City, Pa., byly odvolány, kdežto závody Župy Západní odbývati se budou v Omaze, Neb. a sice ve dnech 31. července a 1. a 2. srpna t. r. Nás těší hlavně, že i Wilber se závodu účastní a pak hlavně Oklahoma City a Prague, Okla. O Kansasu ani zmínky o vyslání boreů.

Sokolky.

— Samostatné veřejné uspořádaly naše sestřičky sboru Hvězda v New Bedford, Mass., a sice dne 30. m. m. Pokud víme, zdařilo se zcela. Pořad byl sboru jen vhodný, byla tu prostná malých žaček, evičení s praporečky, sokolek kůželi, česko-moravské tance, kroky, různé hry a k závěrku ukázka z našeho tance národního "Besedy". Návěští tiskla Národní Tiskárna naše v Chicagu i musíme přiznati, že vypravila, jakž již zvykem jejím, skvostně. Tisk byl sice v českých barvách, žel však jen anglicky.

— Pátý sjezd slovenských sokolek Venca Sokola odbýval se v den zdobení hrobů v Perth Amboy, N. J. Sjezd odbyl se v Pulaski parku a delegátky uvítal mayor města. Průvod k vůli dešti se nepovedl. Za to v sobotu ráno evičili sokolové dotyčné Župy, dvě místní a osm družstev z jiných měst. První a druhá cena závodní připadly New Yorku, důkaz to, seč evičitel náš br. Mysliveček, se tužil. Sokolky rovněž evičily a prvou cenu odneslo družstvo newyorské. V neděli o veřejném evičilo as 150 sokolů a sokolek. Vlastní sněm zahájen v pondělí.

Dorost a žactvo.

— Mládeži nesluší se a také zdraví jejímu není prospěch nepřiměřená strava: mnoho masa, kořeněná potrava, silný čaj, černá káva, líhoviny, těžké pečivo a pod. Vše to dráždí a rozčiluje nervovou soustavu a probouzí, zejména ve dle kouření, různé pudy. Přílišné množství potravy také ví-

ce škodí, nežli prospívá. Nedostatek tělesného pohybu rovněž jest tělu se vyvíjejícímu na úkor a sedění stálé vzbuzuje citlivost a dráždivost, kdežto nepřiměřená námaha mozku způsobí předráždění a vymstí se na každém jako každá jiná nestřídmost, nezřízenost života, nepořádek a nemravnost. V těžkých peřinách nespíte, vždy více pracujte, nežli lenivě byste se klackovali po ulici aneb někde na prázdných lotech a kol rohů. Pijte dobrou vodu, dobré mléko a nikoliv kořeněné aneb s lihovinami smíšené nápoje, třeba tak zvané šumicí aneb "fancy drinks" s třešní i bez. Často se koupejte ve studené vodě, nelze-li tak všude, tož se ráno omyjte studenou vodou, pošpláchejte se na prsou a všechny potraviny dobře rozžvýkejte, jakož naučte se z hluboka dýchat a býti co nejvíce na čerstvém vzduchu. Mezi večeri a spánkem jděte do Sokolny a to pravidelně, cvičíce vždy soustavně a dle návodu cvičitele svého. Takové tělo pohybování přiměřené podporuje oběh krve, zvyšuje výrobu tepla tělesného a zabráňuje tak mnohé choroby.

— Tělocvik pro mládež nemá býti jen osvěžením po duševní práci, ale má snažiti se o odstranění neblahých následků dlouho trvajících sedění, nesprávného držení těla při psaní, prohnutí zad a vtlačení hrudníku, což vše se jeví nedostatečným vývojem kostry a svalstva, povrchním dýcháním, nesprávnou činností zažívacího a srdce. Úkol cvičitele jest tu dojista jen překrásný. A protože takový náš cvičitel dohlíží na tu naši mládež, protože nám ji otužuje, uzdravňuje a na výchovu její dohlíží, měl by jen míti našeho uznání a rodičů těch dětí, jež školu jeho tělocvičnou navštěvují. A zatím cvičitel uspořádá s mládeží svou výlet do přírody, pozve bratry i sestry, aby přišli se podívat, jak se ta jejich káňata pomějou, jak dovedou si hrát a zaevidit i na venku a z bratří nepijde nikdo, kdežto sestry, ano i matky dětí zůstanou doma. Cvičitel se ponechá všecinko, dozor nad dětmi, starost o jejich zábavu i osvěžení a pak se ve sboru povídá, jak bylo by krásné a užitečné, kdybychom i my starší tak někdy mezi tu mládež naši se dostavovali a přítomností svou ku zvětšené činnosti nabádali vůbec.

Věci české a slovanské.

— V upomínku na všesokolský slet v Praze vydali P. Bělov a G. Danailov, bulharští to junáci sokolští, krásné dílo s četnými obrazy a sice pod názvem: "Vzpomínky na český národ a sokolskou organizaci". Láska k věci sokolské, věci české a lidu českému dýše z každé řádky.

— Letos si dá Sokolstvo dostaveníčko na Moravě a sice ve dnech 15.—16. srpna v Prostějově, největším to českém městě družné Moravě, kulturního i hospodářského středu. Skoro ve všech větších jednotách sokolských hotoví se k tomuto zájezdu a to nejen na Moravě, ve Slezsku, ale hlavně v Čechách. Nová, veliká Sokolna v Prostějově, vystavená nákladem 120.000 korun, bude u příležitosti této odevzdána svému účelu. V městě tom jsou jednoty sokolské dvě.

— Slet srbského Sokolstva, o němž již minule jsme se zmínili, byl po zralém uvážení odložen na dobu vhodnější, kdežto rozvážené tamní dva tábory přičiněním br. Dr. Jos. E. Scheinera splynuly v jeden a budou od nynějška na společném postupu nejen v Bělehradě, ale všude, kde Srbové přebývají. Pro nás v Americe nový vzor, za který bratřím srbským vřelě "Zdravo!"

— Olympiady v Londýně, ve dnech 13.—15. července, účastní se za Sokolstvo v závodě jednotlivců bratři F. Erben z Plzně a Jos. Czada z Prahy.

ČERVEN.

1. Prvé veřejné cvičení a odhalení praporu Sokola v Praze 1862
Nar. Salzmann K. B., něm. ped., zvel. těl., v Seme-
rodě, Durynsko 1774

- Tyrš vzdal se náčelnictví Sokola pražského 1884
- Zahájen slovanský sjezd na Žofíně v Praze 1848
- První venkovská jednota zal. v Jaroměři 1862
- Prvé číslo Klácelova "Svojana" v Chicagu 1873
- Sjezd francouzských gymnastů v Tourecoing, Č. O.
S. zastoupena 1906
- Výprava sokolská do Čech vedením Volenského,
Čermáka a Štulíka 1887
- Slet Sokolstva polského ve Lvově a účast' české-
ho Sokolstva 1892
- Účast' Sokolstva čes. na sletu v Nancy, Francie 1892
- Zal. odbor "Slovanské Lípy" těl. v Milwaukee,
Wis. 1867
- Odbor těl. Čtenářského Spolku v Cedar Rapids, Ia. 1873
- Mezinárodní sjezd gymnastů v Paříži 1889
- V Praze vypukla revoluce 1848
- Cvičení našich boreů N. J. S. a sokolek z New Yor-
ku v Paříži s tamním Sokolem 1907
- První sjezd srbských jednot tělocv. Dušana Sil. v
Bělehradě 1897
- Borci Župy Fugner-Tyrš z Chicaga dorazili na slet
do Prahy 1907
- Narozen historik Fr. Palacký 1798
- První hromosvod sestavil P. Diviš 1754
- Šachový turnaj o sletu v Praze 1907
- Závody Župy Západní v Bruno, Neb. 1905
- Borci N. J. S. a výprava téže dorazila do Prahy 1887
- Výprava na Národopisnou výstavu z Ameriky do-
jela cíle 1895
- Závody Župy Střední v Chicagu, Ill., 16.—17. 1906
- Zemřel Kar. Hlaváček, spis. sok., v Libni 1898
- Prvý slet sokolský v Praze 1882
- Naši dojezd do Prahy na slet pátý a vše byli uví-
tání. — Sokolky z New Yorku předmětem obdi-
vu a vítání 1907
- Upálen Arnold z Brescie 1155
- V Mariánských lázních zemřel Beneš-Třebízský,
spisovatel 1884
- Turnfest Bundu S. A., naše N. J. S. zastoupena po-
zorovatelem, v Indianapolis 1905
- Poprava 27 českých pánů v Praze na Staro-měst-
ském náměstí 1615
- Výbor Národní Jednoty vyzývá ku sbírkám na ná-
rodní fond 1867
- Šachový turnaj o sletu v Praze a indoor-base ball
boreů N. J. S. 1907
- Den zakázaného druhého sletu v Praze 1887
- Zemřel jazykozpytec český, Pavel Jos. Šafařík,
v Praze 1861
- Založen odbor sokolek T. J. S. Tábor, Chicago, Ill. 1894
- Slet druhý, třetí a čtvrtý v Praze 1891—1895—1901
- Ve výročí bitvy na Kosovu polí slet Srbů 1906
- Pátý slet všesokolský a závod mezinár. až do 30. 1907

ZÁVODY PRVÉ ŽUPY MICHAL M. HODŽA T. S. J. SOKOL v Perth Amboy, N. J., ve dnech 30.—31. květ. 1908.

Vyšší oddělení:

Čety	bodů
5. Sbor New York, N. Y.	785.8
Župa Matuš Trenčianský, Pittsburg, Pa.	610.1
Kiovský Fr., 5. sbor, N. Y.	136.5
Václavěk Al., 5. sbor, N. Y.	135.6
Kúpa Rud., 5. sbor, N. Y.	133.5

Nížší oddělení:

1. sbor, New York, N. Y.	495.3
12. sbor, Newark, N. J.	490.8
109. sbor, New York, N. Y.	481.2

26. sbor, Guttenberg, N. J.	478.4
5. sbor, New York, N. Y.	475.3

Vítězové v nižším oddělení:

Puskajler, I. sb., N. Y.	89.0
Kišo St., I. sb., N. Y.	87.2
Šaděra, 109. sb., N. Y.	85.9
Mitáček, 109. sb., N. Y.	85.2
Kujan Mart., 5. sb., N. Y.	83.9

Zvláštní závody ve cvičení prostných:

25. sbor, I. četa, Fords Corners, N. J.	222.8
32. sbor, Bonton, N. J.	220.9
25. sbor, II. četa, Fords Corners, N. J.	211.0

Vítězové:

1. Bednar Ond., 32. sb., Bonton, N. J.	39.0
2. Strelec Jan, 32. sb., Bonton, N. J.	38.0
2. Jančík Mat., 32. sb., Bonton, N. J.	38.0
2. Zigu Jos., 25. sb., Fords Corners, N. J.	38.0
2. Gondol Jan, 25. sb., Fords Corners, N. J.	38.0

Cvičení prostných sokolek:

6. sb., Perth Amboy, N. J.	541.9
2. sb., New York, N. Y.	543.7

Zvítězily.

1. Drláková Zuz., 2. sb., N. Y.	59.9
2. Behuláková H., 2. sb., N. Y.	59.7
2. Škodova Anast., 2. sb., N. Y.	59.7
2. Janovská Mar., 6. sb., Perth Amboy	59.7
2. Gettingova Anna, 6. sb., Perth Amboy	59.7

Myslím, že nebude škodit, když podám malou zprávu ohledně prvních závodů Sokola Slovenského, Župy Michal M. Hodža, ve dnech 30.—31. května v Perth Amboy, N. J. Vedením našeho br. Ant. Myslivečka provedeny závody nad očekávání co vspělosti Slováků se týče a pokroku jejich vůbec. Jest přímo obdivuhodné, když si člověk pomyslí, že mohli se za tak krátký čas všemu naučit a přispůsobit. Ovšem oni jsou poslušnější oproti našim bratřím. Tu kázeň, kterou vidíte u Slováků nenajdete u nás. Co týče se veřejného tu byste věru žasli, jak přesně vše provedeno. Skoro jak jeden muž. Jsem již 28 roků sokolem, ale podobného něco jsem neviděl u nás. Prostná cvičila na 90 boreců. Zároveň i sokolky se tužily.

Soudcové zvoleni všichni od sboru našeho, poněvať bratři Slovači dosud nemají žádných svých. Byl jsem též jedním a zároveň i počtářem, a tak ty naše bratry Slovaky snažime se všemu naučiti, jak jen lze. Zasilám výsledek závodů zároveň. Přišel i ten těžce zkoušený a v Uhrách pronásledovaný borec sletový br. Polakovič podívat se. Právě přijel a byl srdečně uvítán. Dnes pak Slovenský Spevokol pořádá na počest jeho večírek.

J. Černý.

DOPISY.

Buenos Aires, Argentina, 19. dubna.

Podívali se člověk na mapu a uvidí ten Buenos Aires v Argentine, jak jest tak pěkně vodou obklopen, namane se každému hned otázka, jak asi tam jest rozšířeno plavání, kolik je plováren, veřejných koupelí, lázní a pod. Leč chyba lávky. Plavání jest zde u Argentineců alespoň věcí skoro neznámou. A přeceť plavání bez sportovního pozadí jest věc nejen velice prospěšná, ale i užitečná, ba co pravím, i zdraví těla také však namnoze potřebná. Co dobra způsobilo plavání a koupání hlavně dětem ve vývinu, jest věcí téměř všeobecně známou. Zde však nemá porozumění skoro žádného. Každé město, jemuž na výchově lidu, zejména však mládeže obého pohlaví a dorostu záleží, má hleděti, by ten

lid, ten dorost měl především místo, kde by se nejen hrám a osvěžení oddávati mohl na čistém a volném vzduchu, ale měl i plovárnu. Žádné město není tak nepřiležitostné pro koupání, jako Buenos Aires. Jsou tu hlavně vinny břehy, neb jsou velice mělké, takže snad na míle může se brodit od kraje s vyhrnutými nohavicemi. K zařízení plovárny by bylo míst a jak krásných, ale nikdo toho nežádá a městská rada neví. Každý z nás zná, co jest rozumné koupání a plavání, i zajisté že nebude považovati plovárnu méně cennou hřiště. Vřak žel plovárna zde má málo porozumění. Zvěděl jsem, že jeden takový vzácný úkaz, opravdová plovárna, nalezá se v městě přec a dokonce, že jest sídlem spolku pro pěstování plavání. Rozumí se, že jsem pátral po působišti spolku tohoto. Konečně jsem vynášel v třídě Balcarree a jedné neděle jsem učinil prohlídku. Nápis byl: "Plovárna, Lázně" (Casa de nador-Baño). Vešel jsem. Bylo as půl 9. ráno. Koupil jsem si vstupenku II. třídy, za niž jsem platil 70 centavos. Odevzdal jsem ji u vchodu biletáři a již jsem byl na plovárně. Byla to nádržka as 20 m. dlouhá a 10 m. široká, se sklánějícím se dnem, v předu s malou hloubkou řetězem pro neplavce oddělenou, vzadu pak byla hloubka 2.80 m. Uprostřed nalezalo se prkno ku skokům a sice nad největší hloubkou, patrně k bravurním kouskům. Při jedné stěně byla hrazda ve výši as dvou metrů nad hladinou. V této malíčké nádrže bylo již po ránu na 50 osob. Voda byla dosti čistá, leč odtok zdál se mi skoro nepatrným. Již jsem také spěchal, abych zkusil vodou tempem určitým zabrzdit si, V okamžiku jsem byl svlečen, přemet s prkna a již jsem si liboval ve vodiče chladné, která byla skutečně znamenitá. Nyní jsem se seznamoval s ostatními plavci. Byli většinou Angličané a Španělové z Cataluně od moře. Neviděl jsem jich však prováděti žádných zvláštních věcí. Angličané zde vlastně drží veškerý sport a hry, Argentinci jen tak trochu se po nich opičí. Návštěva se zvětšovala jen poněkud, za nedlouho se zmenšovala, až na konec zbyl jsem sám s několika Catalany. Jelikož se chýlilo k jedenácté (čas to zde k obědu), bylo mně jíti domů. Po cestě mně sdělil jeden Catalan, bych se přišel podívatí odpoledne, že bude jiná návštěva než ráno, leč tato již mi k úsudku stačila.

Na zdar!

Tonda Čermák.

Baltimore, Md., 17. května.

Vyhovuje žádosti br. dopisovatele našeho, chei podati zprávu o našich místních závodech, jež se odbyvaly u příležitosti májového výletu v neděli 3. t. m. Pochybuji, že mohu tak učiniti zcela uspokojivě, jak týž se domnívá — snad proto, že jsem cvičil — ale pokusím se a bude-li ta moje americká čeština příliš chybna, br. pořadatel laskavě opraví — neboť právě z chyb se naučíme.

Co týče se příprav k závodům, nebyly moc rozsáhlé. K vůli uspokojivému rozdělení družstva byli nuceni čtyři vzdáti se závodů, ježto zdáli se příliš silnými oproti ostatním. Všichni ale cvičili, aby dělali přec nějaké oko. Čty byly dvě. Májová neděle se přihlásila jasnou oblohou. Byli jsme ovšem jen rádi a vesele pochodovali do háje, těšíce se na nastávající svátek junácký. Tam, když se hoši svlékli, byli by skoro umrzli na ostrém větru, a bylo jim milo naraziti kabáty a taky je nosili mezi přestávkami, skoky a výkony až do odpůlne, kdy utíchl vítr nepřijemný a bylo až teplo. Z té příčiny byli jsme nuceni odbýti nejdříve skoky, abychom si rozproudili tak trochu krev. Místo ke skoku do dálky máme pěkně připravené, neb u nás těší se onem skok veliké zálibě. Lze nám jej prováděti pouze v létě, v neděli, bylť poprvé v tomto roce, takže myslím, že skákali hoši dosti dobře. Největší skoky docílené měřily přes 19 stop. Druhá četa zatím odbývala skok do výšky, pak se čty střídaly. Též v tomto skoku naši učinili značný pokrok za poslední čas. Není tomu moc dávno, co bylo 4½ stopy považováno za dobrý, kdežto dnes máme několik hochů, jež skočí přes pět.

O tyči skákala obě družstva pohromadě. Každý ví, co zabere času skok o tyči a zde tolik závodníků, začínajících od 5 stop 8 palců a nejlepší dokončuje až v 9 stopách. Není divu, že trvalo až skoro do jedné hodiny. Po krátkém odpočinku a občerstvení pokračovalo se: na koni, na děl, na bradlech, pak kůň na šír. Hrazdu jsme si nechali naposled. Výkony byly obecně pozorně sledovány. U evičenců byl zjevný pokrok, co se týče obtížnosti a stupňů vlastních výkonů. Provedení jich ale nebylo tak potěšitelné a příčinou musela býti netečnost při nácviku pouze. Právě v tom, myslím, že spočívá nejvážnější nedostatečnost mladších evi-

nasledovala volná zábava a v háji a v přírodě vůkol dovedl každý tak mile se baviti, že do úplné tmy trval veselý ruch. Pak se odcházelo hromadně zpět domů, do města. Ale na závody a na výlet náš budeme dlouho vzpomínati.

Na zdar!

Ed. Novák.

St. Louis, Mo., 21. května.

V dubnové schůzi uctili jsme posmrtnou vzpomínkou památku velikého básníka br. Svat. Čecha. Po odbytí pouze nutných záležitostí věnován za hojně účasti sokolů i sokolek celý večer pěvci nesmrtelnému. Br. Gus. Vogeltaur pře-

Vnitřek nové Sokolny T. J. S. Bruno, Neb.

čenců, že věnují příliš málo pozornosti i pouhému pěknému držení těla. Neuznávají důležitost závodů, třeba jen místních. Při podobných ovšem nepředléhá, jako při vystoupení s jinými sbory, obhájení jména sboru a vysvědčení naší činnosti, ale jest přece jen veřejnou ukázkou práce naší, a tu jsme povinni k tomu hleděti, aby se obecnstvu co nejprůsvědčující důkaz podal pravdy, že nestojíme, že pokračujeme. Říká se, že co vůbec stojí za vykonání, jest hodno našich nejlepších snah, aby výsledek nám byl ku cti.

Asi v půl páté bylo po závodech. Soudeové sčítali body a prohlásili vítěze. V první třídě docílili stejného počtu bodů Ant. Primus a Jos. Pokorný, již byli odměněni zlatými odznaky. Druhou cenu získal Jan Čermák. V druhé třídě dobyli první cenu Ant. Urban, druhou Viktor Probst. Potom

četl životopis Čechův a br. K. Milčie v řeči své, provázené výňatky z "Písní otroka" podal nám obraz činnosti i povahy básníkovy. Řeč byla vyslechnuta s řídskou u nás pozorností. Pak pěvecký odbor přednesl několik zpěvů a dcery sokola Čejky přednesly hezké skladby na piano, p. Šoltysová zazpívala krásnou píseň. Takové schůze jsou vskutku ku cti sboru a členové se jich rádi účastní.

Pěvecký odbor sokolů a sokolek uspořádal pěkný koncert a tu nutno doznati, že činnost jeho řízením obětavého bratra cvičitele Čejky nese dobré ovoce. Talk silného pěveckého odboru dosud Sokol neměl, za zreorganizování přísluší dík br. Čejkovi a br. Holmanovi, jenž ač prací ze všech stran skoro přetížen, vždy usiloval o vzkříšení pěveckého odboru.

19. dubna jsme měli veřejné cvičení a domácí závody

Při závodech 7 cen obdrželi bři: Buršík Fr. ml., Šinko Mich., Zavasil V., Triska Jindř., Toupal Jindř., Triska Jos. a Rafel. Při evičení, jež se těšilo velké návštěvě, provedli všechny oddíly evičenců i evičenek mnoho krásných evičení, sestavených pro členy br. V. Triskou, pro ostatní, t. j. sokolky a žactvo br. A. Tesařem.

Cvičící členové dávali zábavu ve prospěch boreů na příští závody. Jako hosté evičila na bradlech četa Concordia Turn-vereinu. Cvičili velmi pěkně, bylť to vybraní borei, z nichž mnozí účastní se sletu německých turnerů ve Frankfurtu. Jedno družstvo Sokola evičilo koně na šír a mnohý výkon jich rovnal se cvikům hostů. Sama se vkrádá při podobných příležitostech myšlenka: když v Americe mohou se s námi Němci v klidu a přátelství stýkati, že i v Evropě by to bylo možno; k čemu to marné ubíjení se v národnostních bojích, jež škodí jen lidu všemu.

Odbor sokolek pořádal zábavu s hrou "jukra" o ceny. Bylo hodně a pěkných cen i návštěva byla četná. Pěvecký odbor účastnil se oslavy 100. narozenin prof. Klácela. Zábav bylo vzdor bíděným poměrům v letošní sezoně hodně, následkem čehož byla mnohdy slabá návštěva.

Za zástupce do sjezdu zvoleni bři. Holman F. a Tesař A., zajistě oba osvědčení pracovníci. Br. Triska V. vzdal se evičitelství členů a čekanců, ale vzdor své padesátce zůstává v řadě evičenců, nikdy nescházejí, co vzor vytrvalosti. Takých vytrvalců nám třeba a takým měl by býti každý sokol. Místo jeho převzal br. A. Tesař, jenž již dříve práci tu u nás zastával. Ve schůzi dne 10. května byl přijat po třetím čtení dodatek k domácím pravidlům a sice: "Každý člen jest povinen pod pokutou 10c. jednou za měsíc účastniti se pořadového evičení; evičení se bude odbývati 4. pátek v měsíci."

Br. J. Záhořík v posledním čísle napsal o "Zásadě", tak že s ním zajistě každý souhlasiti může. Jest od nás požadována tak mnohostranná činnost, že bychom museli svoji vlastní cestu opustiti, chtíce všude vyhověti. Ale není snad třeba na jiné idey sarkasticky narážeti. Vždyť všude v Sokolstvu hlavním živlem jsou dělníci a mnohý jest jen dobrým sokolem. Vždyť idea dělnická Tyršovým není proti, chůdná, a nenapsal-li tolik uznávaný Svat. Čech v "Písničkách otrockých": "svorně mísí se v těch davech různá plet' i různá řeč..."

V druhé schůzi dubnové navštívil nás obč. Pelant, jenž na požádání pověděl nám o svých dojmech v Americe, i jiné dotazy zodpovídal. Ve schůzích poučně zábavných, vždy první pondělí v měsíci, měli by se bratři uvarovati při pravidelných záležitostech zbytečného řečnění, aby zbylo více času na druhou část těch schůzí, v těch pak každému volno účastniti se věcné debaty. Zde ovšem by bylo lépe, kdyby raději více členů debat se účastnilo.

Na zdar!

Michal Vimr.

San Francisco, Cal., 22. maja.

Dne 12. januára bol tu založený za Sokolstvo odduševně nima rodákmi Slovenski Sokol. Viplnujem žiadosť veškeroho členstva, podávajúc kratkí pravdiví vívin s nim súvisiacich udalostí.

Hrstka zakladateľov berúc v úvahu očasnú nemožnosť pripojiť sa k telocvičným jednotám, postavila si na základ samostatní, vezmúc na seba meno Slovensky Sokol Tanonia. Stanoví spracovanie slobodne, do ktorých bratr Vlada Jirsák, náčelník Těl. Jed. Sok. San Francisco, podal z jeho bohatej zkušenosy cenné úpravy.

Pri tvorení a jazykovaní od bratov Čechov proti nám slovenským sokolom proukázaná pozornosť a šlachetnosť, nutí k tomu, bi za celok tlumočil na tomto mieste vrelú vďaku Těl. Jed. Sok. San Francisco. Máme umožnení telesní vívin slovenskej mládeže s tým, že bratři Češi zdarma prepúšťajú nám miestnosť k evičenju, ktorej sami nesú tarhu. Tak-

tjež bratr Jirsák bezplatne vikonává ťažkú úlohu energickeho evičiteľa.

Preju ti, bratre Jirsáku, bi moh si sa už jednu dopracovať úspechu a cítiť tú opravdovú radosť nad tvú neunavnú prácu. Keď ten čas bude plinut ďalej a ti uvidíš, že vichoval si z nás svojmu rodu, Sokolstvu prospešnih mužov, to vedomí bude tvím zadostučinením.

Činnost Slovenskiho Sokola hrozí sa po tento čas na evičenja a spev. Chistame se podle našich sil poriadat poučné prednášky.

Mi Slováci v starej našej vlasti nemáme slovenských sokolov, nemáme slovenskú studujúcu mládež, ktorá zadržala, zaburovala i z každým Slovákom, máme len jednotlivcov, ktorí sú žalárovani — až v Spojených Štátoch pomáľu vehádzame do pravých kolajov a takhle naso nádeju na dopracovanju sa národného sebevedomia niehínú.

Tlačte nám ruki, bratři Češi, umožnite prístup do vašich spoločenských kruhov, prid'te násilne, násilne medzi nás, nehledjac na odpor jednotlivcov a snád viplní se slová slávneho Kollara "Co stáletá neudělali, to zvrtné doba", zbudíme sa i mi. Či nevidíte všade vašich bratrov Slovákov vikonávat tú najťažšú mozolnú prácu? Či neslšíte plač vdov a sirot poroslatim v majnách hnúfích baníkov? Všetko následki magyarskiho šovinismu, nemaly sme se kde vivinút.

Pochopujeme šlachetní úkol Sokolstva a z tiehou neúnavnou pracou sme odhodlaní kráčet do predu.

Julius Ivan.

New York, 26. května.

Do příštího sjezdu sokolského máme konečně i my své zástupce zvolené. Tentokrát nebyla to volba tak lehká, ucházet se, či "běželo" šest kandidátů, kteří vesměs jsou osvědčenými pracovníky Sokola našeho. Nejvíce hlasů obdržel náš Ferda Martyny a za ním následoval br. K. E. Hrbek. I jsem jist, že volba naše byla šťastnou. Bratr Martyny je osvědčený činovník i odborník, zvláště co se ženského tělocviku týče, a když ohlášen byl co první nejvíce hlasy zvolený zástupce do sjezdu, děkoval za přízeň mu věnovanou a slíbil, že bude nejen pro jednotu naši, ale i pro celou Národní Jed. Sok. pracovat na sjezdu neúnavně, tak aby sjezd mohl přání i požadavky všech jednot bez rozdílu ve prospěch celku uskutečniti. Byl jsem s br. Martynem na sjezdu omažském a předem tvrdím, že on sjezdu scházeti nemohl. Br. Hrbek býval několikaletým evičitelem a starostou jednoty naší a zajistě, že i on splní naše přání a ve prospěch celku co nejlépe bude pracovati. Že práce bude na příštím sjezdu N. J. S. dosti, o tom svědčí i některé naše návrhy na opravu stanov naší jednoty vedle mnohých článků nových, které zajistě budou již v čísle příštím uveřejněny. Jen méně vítání i zábav a více opravdové a účinné práce pospolitě prospěje mohutnému celku našemu. Necht' snahou všech Žup jest věnovati jednotám slabším více pozornosti, pořádat kursy župní, evičení společná, přednášky, zkrátka nešetřiti tam, kde nutnost a potřeba káže, by tělocvik udržel byl.

Ve schůzi po veřejném evičení našich "káňat" přišli jsme k náhledu, že bude lépe, bude-li sokol každý míti volný vstup do evičení veřejných, tak aby bezplatně přesvědčiti se mohl o pokroku dítek svých. Postřehli jsme, že o posledním veřejném mohli jsme vzdor velké návštěvě bratry naše lehkou na prstech obou rukou spočítati a jelikož víme, že poplatek za dítky sokol musí měsíčně platiti, obuv i oblek evičební často kupovati, usnesla se jednota naše na bezplatném vstupu do veřejných evičení pro všechny bratry naše. Vhodné zajistě a uvidíme, jaký zájem na příště členové na veřejných bratři budou.

Dne 25. května došel dopis od Dělnicko-Amerického Sokola, v kterém nás zvou k závodům, již pořádati se mají o dělnickém svátku. Dopis jednohlasně přijat a usneseno vy-

slati celou jednu četú na tyto závody. Tímto pozváním jest překlenuta propast', která od sebe oba sbory dělila a bude-li dosti dobré vůle, můžeme často společně pracovati pro cíl jeden nevyhnutelný a ten jest: soustavné pěstování tělocviku jak dorostlých, tak i české mládeže vůbec. Sbory oba tak silné mohou mnoho dobra vykonati v české osadě naší, budou-li občas neb pokaždé poctivě společně pracovati, třeba, že vlastní zásady podle úsudku mnohých jsou různé...

Na den "věnění hrobů" pořádá jednota naše obvyklý výlet s průvodem a čekateli. Na výletě budou míti závody o pěkné ceny. Na zdar!

Michael Kafka.

Oklahoma City, Okla., 28. května.

Již po několik měsíců sbor náš nebyl zastoupen mezi dopisy v milém orgánu našem a proto byl jsem bratry vyzván, abych sáhl ku péru. A psát skutečně je o čem. Poslední měsíce byly bohaty na události.

Cvičíme zase. Získali jsme 4 nové evičence, br. F. Renedu, J. Dvořáka, R. Štěpánka a J. Navrátila. Br. Václav Dvořák ujal se evičitelství. Po prvním evičení rozhostilo se mezi bratry takové nadšení, že se usnesli vyslati četú k závodům Župy Západní v Omaze, Neb. a k tomu cíli zajel sem pražský evičitel, br. Cyril Sádlo.

S prostnými je potíže, jsou hodně složitá, ale snad půjdou. A bude-li sbor náš jen v trochu lepších poměrech, bratři do Omahy pojedou.

Během posledního čtvrt roku přijali jsme ku sboru několik nových členů: br. M. Karbosekého, býval členem Sokola v Cedar Rapidsích, J. Lisýho, F. Rendlu, J. Navrátila a Vrat. Truxu. To opět posílilo slabý sboreček náš a vzpružilo jeho činnost. Hned v následující schůzi k životu přiveden spící stavební výbor, do něhož zvoleni: Karbosický, Čapek, Dvořák, J. J. Novák a Mařík.

Přijetí nových údů oslaveno bylo zábavou, při níž promluvil br. F. D. Novák.

Literární kroužek Sokola také vzrostl a zdárně pokračuje. Knihovna obohacena několika časopisy z Čech a moderními spisy.

Právě minulý měsíc možno nazvati naším svátkem, poněvadž hostili jsme obč. Karla Pelanta, redaktora "Volné Školy" a sekretáře Volné Myšlenky z Čech. Sokol náš, prostřednictvím br. A. J. Čapky, byl pořadatelem jeho přednášek pro Oklahomu. Tak podařilo se nám získati pro Pelanta Medford, Yukon, Perry, Morrison Prahu a v Oklahoma City uspořádali jsme tři přednášky veřejné a tři večery v sokolských rodinách.

Oslava prvního máje, dávaná též na počest Pelanta, byla skvostnou manifestací našeho sboru. Sešlo se na 200 lidí a bohatý pořad, sestávající z čísel hudebních: prof. Mráze, virtuosa na housle, sl. E. Hrabě, zpěvačky a deklamatorních, br. Dvořák, Čapek a Lisý. Bratři Janový a Novák bavili hrou na piano a housle. Obč. Pelant mluvil na thema "Proč se slaví první máj" a všeobecně se líbil.

Druhé dvě přednášky "Cíl Sokolstva" a "Ženská otázka" navštíveny byly všemi sokoly a mnohými přáteli. Pelant je muž celý. Mluví jednoduše, bez všeho bombastu, ale věcně. Jest dojista nejlepším řečníkem ze všech, jež jsem doposud slyšel, a byla jich hezká řada. Řeč jeho u. chvacuje a neunavuje. A ta krásná slova jeho zapisují se přímo do srdce. Přinesl nám nadšení a povzbuzení. Pelant přišel k nám ne snad nás spasiti, ale povzbuditi a poučiti a to potřebuje Sokolstvo nejen u nás, ale také všude jinde. Pelant odjel odtud po rozlučeném večírku v rodině br. Miškovského do Kalifornie a po návštěvě mnoha míst jede do Omahy. Odporučuji Pelanta všem bratrským sborům v této zemi; jest to muž celý, vzdělaný, který něco již viděl, prožil a zkusil. Žádný sbor neměl by si nechat ujít vzácnou příležitost přednášek Pelantových.

Za Oklahomu pojedou na sjezd do Detroit za Prahu Cyril Sádlo, za Oklahoma City F. D. Novák.

Na zdar!

F. D. Novák.

Philadelphia, Pa., 31. května.

Veřejné evičení, o němž zmínil jsem se v posledním dopise svém, pořádáno bylo dne 29. května v naší Nár. Budově za ne sice obrovské, avšak ucházející účasti obecnstva. Mezi návštěvníky bylo zastoupeno též několik zdejších sborů sokolských, jakož i sokolové z Allentown, Pa., kteří pozváni byvše, v hojném počtu se dostavili. Veřejného tohoto účastníci se skoro všichni evičenci, kteří nyní evičírnu naši navštěvují. Cvičí jich u nás nyní průměrně asi patnáct; malé to sice číslo, avšak na naše poměry ne právě nejhorší. Celkový postup evičení pak byl následující:

Nejdříve předstoupilo členstvo ku evičení na hrazdě; tři výkony školní a jeden volný. Po výkonech těchto pak utvořena pěkná skupina. Na to vystoupil evičící sbor dívek našich, které vedením evičitele br. Pavlíka provedly velice zdařilé evičení skupinové. Br. evičitel evičením tímto opět dokázal, že pro každou příležitost má vždy nějakou novinku v zásobě. Po evičení tomto předstoupila jedna z evičenek, Emma Dokupilova, a jménem celého dívčího sboru poděkovala br. evičiteli za jeho námahu a obětavost a jako odměnu za to, že prý se ve evičebních hodinách tolik s nimi nazlobí, podala mu krásnou kytici. Byla pěkná scéna, když br. evičitel, dojat jsa tímto projevem vděčnosti, děkoval evičenkám svým za důkaz jich oddanosti a nabádal je, aby i nadále v navštěvování evičebních hodin neochabovaly. Po té bylo evičení to ještě jednou opakováno, čímž byl program vyčerpán. Hoši naši zaslouhují si pochvaly, neboť bylo viděti, že na veřejné co nejlépe se připravili a při evičení samém pak velmi statečně se drželi. Zvláštního pak uznání zaslouhuje starý harcovník a několikaletý již starosta sboru našeho, br. E. Abeles, jenž vzdor tomu, že nejstarší ze všech, téměř nejlepším jest evičencem. Možná, že někdo při čtení řádek těchto se usměje, jako by říci chtěl, že ví již, odkud vítr věje a proto podotýkám, že jsem příliš dalek toho, abych někoho zde bez zásluh vychvaloval, proto snad jen, abych se mu zalichotil. Naopak, dotyčný bratr zaslouhuje si uznání plnou měrou, neboť jest jich málo mezi námi, kteří v jeho věku s takovým ještě zápallem a tak pravidelně evičírnu navštěvují. Mohl by tak mnohým býti příkladem.

Abych však nezabíhal. Celkem, co se evičení vlastního týče, tedy po stránce technické, bylo co nejzdařilejší, avšak žádného velkého úspěchu morálního tu docíleno nebylo; aspoň ne takového, jakého bylo by se docílilo, kdyby evičení odbýváno bylo na místě jiném. Hlavní vinu má naše Nár. Budova. Vzdor tomu, že návštěva byla menší, než se původně očekávalo, přece bylo jich tu mnoho, kteří celé evičení řádně přehlédnouti nemohli. Výkony na hrazdě bylo snad možno pozorovati všem, avšak evičení děvčat viděli pouze ti nejbližší stojící. Vůbec evičení, ačkoli provedeno bylo velice pěkně, přece jenom ztratilo mnoho na kráse, neboť když hledíme na evičení takové z bezprostřední blízkosti, nežiní nikdy takový dojem, jako když pozorováno jest z povzdálí. Včerejší večer ukázal nám zcela zřejmě, jak úplně nevyhovujícím ten náš národní stánek jest, předně pro nedostatek místa a za druhé ze stanoviska zdravotního. Jest viditelné, že jest nám již co nejdříve zapotřebí budovy jiné, místnosti prostornější, s trochu modernějším zařízením pro přístup čerstvého vzduchu. My máme sice naději, že se jednou snad přece budovy podobné dočkáme, avšak při té tak viditelné zámyslné netečnosti druhých spolků, nevím kdy se naděj ta uskuteční. Bylo by již na čase, aby otázka tato vzata byla ve vážnou úvahu; čím dříve se tak stane, tím lépe bude pro nás pro všechny.

Na zdar!

Jindřich Sýkora.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 1. června.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli: V. Zvoník a A. Jahoda. Zápis o minulé schůzi byl po přečtení přijat. Na dopisy zasláné Župnou Západní, Župou Severo-Východní a T. J. S. Fugner uloženo zapisovateli zaslati odpověď. T. J. S. Allegheny zasílá dopis, v kterém žádá Výk. Výb. N. J. S., by byl br. V. Boučkovi povolen čestný diplom za činnost pro Sokolstvo. Výk. Výb. nemůže této žádosti vyhověti, protože k tomu není oprávněn a odporučuje, by se T. J. S. Říp obrátila s žádostí touto na příští sjezd. Úřadovně Svazu Svobodomyšlných v Chicagu byl povolen výtisk "Sok. Am." bezplatně. Vrchní pořadatel br. J. R. Jičinský oznamuje, že brožura "Dějiny Sokolstva Amerického" jest již hotova a rozeslána a že nechal jeden výtisk skvostně svázati a zaslal přímo jménem N. J. S. na br. Dr. Jos. E. Scheinera do Prahy na jubilejní výstavu s věnováním České Obci Sokolské. Bylo schváleno. Zároveň zaslal účet za vazbu v obnosu \$3.00 a za zaslání \$2.00. Účet přijat a k vyplacení odkázán. Vrchní náčelník br. A. Haller zaslal obšírný dopis, v kterém navrhuje, aby bylo veškeré cvičení, které bylo v "Sok. Am." uveřejněno, sloučeno a zpracováno a pak ve formátu knihy vydáno. Zároveň oznamuje, že ve cvičení sokolek, br. Martynym zpracovaném, musí udělat rozličné opravy a doporučoval by, aby oboje bylo vydáno společně. Výk. Výb. schvaluje prvnější a sice, by bylo vydáno cvičení sokolek zvlášť dle původního návrhu, kdežto v dalším splnomocňuje br. Hallera, aby si vzal na starost a vše do pořádku uvedl a spracoval a pak dle jeho dobrozdání způsobem, který by uznal za nejlepší, uveřejnil. Co se týče cvičení br. Martynym zpracovaného, má býti co nejdříve ve zvláštní brožurě vydáno. T. J. S. Blesk žádá záslužní listinu pro br. K. Wernera, který jest členem od roku 1883 a A. Mareše, který jest členem od 18. března 1888. Žádosti má být vyhověno. Sokol Klatovský se táže, za jakých podmínek by byli přijati do Svazu N. J. S. Jednatel má vyřídit. Nár. Tiskárna zasílá účet za tisk a výpravu "Sok. Am." za měsíc květen v obnosu \$209.43, přijat a k vyplacení odkázán. Účet za jeden "cut" v obnosu \$1.35 přijat a k vyplacení odkázán. Účet za rozličné kresby v obnosu \$15.00 přijat a k vyplacení odkázán. Účet br. Průši za upravení hudby pro cvičení sokolek br. Martynho v obnosu \$5.00 k vyplacení odkázán. Účet za 150 výtisků "Dějiny Sokolstva Amerického" a za kolky na rozeslání tohoto v obnosu \$80.40 přijat a k vyplacení odkázán. Výk. Výb. povolil a vyplatil br. Čermákovu \$575.00 jako honorář za zpracování tělocvičné knihy. Další závazek má být následovní: Má být povoleno prvních 10 exemplářů oné knihy pro členy rodiny jako památka a jako dar sokolkám, které mu sloužily za vzory. Kdyby se kniha dočkala druhého vydání, žádá \$50.00 co další honorář, za což ovšem by knihu, kde třeba, opravil a potřebnými doplňky opatřil. Kdyby br. Poláci aneb Slováci knihu chtěli přeložit, činil by nároky na jednu čtvrtinu odměny, kterou by Výk. Výb. od té neb oné organizace pažodoval. Bylo Výk. Výb. schváleno a přijato. T. J. S. Little Ferry zasílá dluhopis na částku \$75.00, která jim byla Výk. Výb. na zakoupení náhlavní povolena. Výbor T. J. S. Bayonne, který se do schůze dostavil, žádá Výk. Výb. o pomoc pro výevik sokolek. Odkázány, by se přihlásily k Nár. Jed. Sokolské a Župa Východní se pak postará o řádného evičitele.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: T. J. S. Omaha \$60.30; T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., \$5.70; T. J. S. Dodge, Neb., \$3.20; T. J. S. Chicago \$81.20; T. J. S. Nová Vlast \$15.20; T. J. S. Philadelphia do fondu na sjezd \$4.80; T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, \$16.25; T. J. S. St. Louis \$22.10; T. J. S. Black Wolf \$8.40; T. J. S. Howells \$2.50; T. J. S. Tábor \$15.90; T. J. S. Timken \$2.60; T. J. S. Mount Pleasant \$14.50; T. J. S. Westfield \$9.90; T. J. S. Schuyler

\$36.70; T. J. S. Curtis Bay \$9.40; T. J. S. Curtis Bay 70c.; T. J. S. Westfield \$15.60; T. J. S. Bayonne \$10.50; T. J. S. Haverstraw \$1.20; T. J. S. Ord \$2.70; T. J. S. Dillonvale \$3.10; T. J. S. Little Ferry \$3.20; T. J. S. Čech \$32.10. Sokolky Newark poplatek \$4.40. Za předplatné na "Sok. Am." od Bednáře 75c.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ ZA MĚSÍC KVĚTEN 1908.

Příjem:

2. Předpl. na Sok. Amer. od F. Růžička.....	\$.75
2. T. J. S. Praha, Prague, Okla.....	12.00
2. Předpl. na Sok. Amer. Jos. Košar, N. Y.....	.75
4. T. J. S. San Francisco, Cal., za I. 1908.....	11.00
4. Sok. Cleveland, Cleveland, O., do fondu pro sjezd za r. 1907.....	8.90
4. T. S. D. a Paní, N. Y., za I. 1908.....	24.25
5. Za ohlášku v Sok. Amer.....	5.20
5. Předpl. na S. A. T. K. Vavřínek, Chicago....	.75
5. Za staré ročníky Sok. Amer.....	1.50
6. Předpl. na S. A. Jos. Jedlička, N. Y.....	7.00
6. Za Památník N. J. S. Jos. Jedlička, N. Y.....	1.25
7. Předpl. na S. A. W. Fučík pro Lid. Proudý. Náchod Čechy	1.00
7. T. J. S. Omaha, Neb., za I. 1908.....	60.30
12. Předpl. na S. A. M. Dědek, Binghamton, N. Y....	.75
12. Za knihy Úvahy Dr. Fryše M. Dědek.....	.25
12. Předpl. na S. A. M. Bohuslav.....	.75
12. T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., za I. 1908....	5.70
14. T. J. S. Philadelphia, Pa., do fondu pro sjezd za r. 1908.....	4.80
14. T. J. S. Dodge, Neb., do fondu pro sjezd za r. 1908	3.20
1. Předpl. na S. A. D. A. S., Newark, N. J. za 1908	.75
16. Sok. Chicago, Chicago, Ill., za I. 1908.....	31.20
16. T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., do fondu pro sjezd za r. 1907.....	16.25
16. T. J. S. St. Louis, Mo., do fondu pro sjezd za r. 1908	22.10
16. Za těl. knihy V. K. Tríska.....	.20
16. T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O., za I. 1908..	15.20
16. T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans., do fondu pro sjezd 1907—1908.....	8.40
18. T. J. S. Haverstraw, N. Y., do fondu pro sjezd 1908	1.20
18. T. J. S. Schuyler, Neb., do fondu pro sjezd 1904, 1905, 1906, 1907, 1908.....	36.70
19. T. J. S. Horymír, Curtis, Bay, Md., do fondu pro sjezd 1906, 1907, 1908.....	9.40
19. T. J. S. Horymír, Curtis, Bay, Md.....	.70
19. Předpl. na S. A. F. Mašek, Chicago.....	1.56
19. Předpl. na S. A. T. J. S. Nová Paka, Čechy..	1.00
19. Předpl. na S. A. Fr. Rektorčík, Schulenburg, Texas	1.00
19. Předpl. na S. A. H. Sisel, N. Y.....	.75
21. T. J. S. Howells, Neb., do fondu pro sjezd 1908	2.50
21. T. J. S. East St. Louis, Ill., do fondu pro sjezd za r. 1908.....	3.60
21. T. J. S. Ord, Neb., do fondu pro sjezd 1908....	2.70
25. Za ohlášku v Sok. Amer.....	11.25
25. T. J. S. Tábor, Chicago, do fondu pro sjezd za r. 1908	15.90
26. T. S. D. a Paní v Newarku, N. J., za I. 1908..	4.40
28. T. J. S. Horník, Dillonvale, O., do fondu pro sjezd za r. 1908.....	3.10
28. T. J. S. Timken, Kans., do fondu pro sjezd za r. 1907—1908	2.60

28. Předp. na S. A. Jos. Brouk, Chicago.....	75
28. Předpl. na S. A. od T. J. S. Brno, Morava....	1.00

\$ 394.31

Hotovost z minulého čtvrtletí.....	\$7,320.35
------------------------------------	------------

Úhrnem\$7,714.66

Vydání:

5. Za podobizny ku evičení sokolek J. Zaklášníkovi..	\$ 20.00
5. Za kresby ku evičení sokolek J. Stejskalovi..	10.00
5. Za tisk 1000 list. oznám. vylouč., 1000 odstup. listin br. F. Lierovi.....	17.00
5. Za 12 podob. pro knihu těl. od Čermáka J. F. Malýmu	2.40
5. Za rytiny pro dějiny N. J. S. Alden Co., Cedar Rapids, Ia.	19.21
5. Za těl. knihy Čes. Lidové Knihkupectví v N. Y.	14.50
5. Za 5131 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro duben Národní Tiskárny, Chicago.....	209.53
9. Za vyplnění diplomu pro Sok. Ravenský, Neb., V. Šedivému	1.00
9. Za rytiny do S. A., Ringler Co., N. Y.....	5.33
19. Vreh. pořad. Sok. Am. za květen t. r. Dr. J. Rudiš-Jičínský	30.00
19. Výp. pořad. Sok. Am. za květen t. r., Ant. Haller	10.00
19. Výp. pořad. Sok. Am. za květen t. r., Jos. Čermák	10.00
28. Za express těl. knih, tiskop., stanov, atd., Raven- na,, Neb. a express dotazníku k dějinám ze C. R. Ia., od br. Jičínského	1.80

Úhrnem\$350.77

Příjem\$7,714.66

Vydání 350.77

Hotovost\$7,363.89

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.	\$1,742.77
Fond pro běh evičitelský	42.85
Základní fond N. J. S.	300.00
Na Germania Savings Banku	\$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku	2,450.00
Hotovost v pokladně N. J. Sokolské	2,463.89
	\$7,363.89

Bratři, mé prosby téměř v každém čísle jsou nepovšimnuty a tak se mě práce jen stěhuje; některé jednoty dosud ještě první čtvrtletní zprávy nezaslaly, do fondu pro sjezd také nemá některá jednotka zaplacen. Bratři, bez pomoci Vaší nemohu být v čas hotov, žádám Vás ještě jednou a prosím, zašlete mě co nejdříve čtvrtletní zprávy, jak první tak i druhou, zároveň i poplatek do fondu pro sjezd každý sbor musí onen poplatek zapraviti i za rok 1908 do konce tohoto měsíce.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS Ú. V. ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ.

Březen 22.

Schůzi zahájil star. Jos. Štíbr za nepřítomnosti následujících zástupců: Fr. Cais a Vác. Přech, omluveni, Vác. Urbanec neomluven.

Protokol z minulé schůze čten a přijat s opravou stranou vysvětlení náč. Třeškovi. Mělo býti podotknuto, že Cleveland pořádá vystoupení pouze místních sborů a že Župa s tím nemá ničeho společného.

Jednatel oznamuje, že br. náčelníkovi záležitost onu správně objasnil. Omluva Fr. Caise a V. Přecha přijata. Dopis od Sokola Budivoj čten a přijat. Bratři oznamují, že

sletu v Allegheny se účastní, avšak s mnoha-li borci, dosud nevědí. Bratrům oněm má se dopsati, že odbýván bude slet a zda-li čas dovolí, též závody. Též bratru náčelníkovi se má dopsati, jak onen slet minime pořádat. Dopis náč. Přikryla z Allegheny, který se týká onoho sletu, čten a přijat. Má se jejich jednotě dopsati, že jsme se dozvěděli, že tamnější bratři Slováci pořádají též slet na ten samý den a tudíž zdaž nebylo by možno náš odbývat s nimi a zda-li ano, že další informace zašle br. jednatel. Dále přijato pozvání od Sokola Cleveland ku oslavě stých narozenin Klácelových. Zástupci T. J. S. Tyrš oznamují, že ve svém středu nemají žádného schopného evičitele, který by se mohl evičitelství věnovat. Br. Šlapák to přijímá, ale pouze evičení dítek, což přijato.

Br. Ant. Novotný oznamuje, že vypracoval 12 sběracích listin ve prospěch pomníku Karla Havlíčka Borovského a ony listiny ihned rozebrány mezi zástupci ústředního výboru. Dále dán návrh, by příští společné evičení se odbývalo u Slovinského Sokola.

Br. J. Jilek dává návrh, by se ony technické hodiny odbývaly dvakrát měsíčně a sice: u Sokola Čech první neděli a u Sokola Cleveland třetí neděli v měsíci, což přijato. Sok. J. Štíbr oznamuje, že objednal Rausův park pro místní veřejné vystoupení za \$75 první neděli v červnu.

Br. A. Pánka oznamuje, že koupil nářadí pro T. J. S. Horník v Dillonvale, avšak dosud úplnou zprávu nemá.

T. J. S. Budivoj zasílá poplatek \$8.30 za r. 1906. Na to schůze skončena s usnešením, by příští se odbývala u Sokola Čech. Příjem v této schůzi \$8.30.

Na zdar!

E. Šlapák, t. č. jednatel.

Duben 26.

Schůzi zahájil star. Jos. Štíbr v určitý čas. Do schůze se nedostavili následující: Fr. Cais, Fr. Jiše a Ant. Novotný, všichni omluveni. Zápisky z minulé schůze čteny a přijaty s opravou, by zápisník na dále nezaznamenával do protokolu usnešení týkající se veřejného vystoupení místních sborů v Clevelandu 7. června, jelikož tím by se dostalo nedorozumění ostatním jednotám, když čtou protokoly v Sok. Amer. Dopis br. náč. Třešky čten a přijat, týkající se sletu v Allegheny, Pa. Br. náč. podotýká, že by se mělo zavodit aspoň v prostných a nářadí, tak že by měli evičenci o slet větší zájem a též by byla větší účast evičenců.

Usneseno, by se dopsalo br. náčelníkovi, že ústřední výbor bude hledět vše uspokojit dle okolností. Pořad vystoupení, zasláný a vypracovaný br. náč., schválen a odevzdán technickému výboru; zároveň má zápisník uvědomit T. J. S. Říp, že pořad byl schválen, jak vypracován.

Dopis od Sokola Podlipný čten a přijat, v kterém nám oznamují, že odstoupili od Župy a nalezájí se pod protektorem V. V. N. J. S. a tudíž žádné evičence na slet Župy Severo-Východní nevyšlou. Usneseno dopsat T. J. S. Podlipný, že dopis jsme obdrželi, avšak považujeme jej za neúřední do dnešní schůze, jelikož není starostou podepsán a pak nemáme žádné důkazy, proč odstupují. Dopis od V. V. N. J. S. čten a přijat, v kterém nás uvědomuje, že přeložil a přivtělil T. J. S. Podlipný do Župy Východní. Usneseno dopsat V. V., že nesouhlasíme s tímto jednáním, pokud nemáme vysvětlení, proč ona jednotka si přeje odstoupit. A za druhé jest nám divné, že V. V. přeloží jednotu, aniž by se dohodl s Ústředním Výborem a souhlas jednot obdržel.

Dále dán návrh, by se objednal poslední dva ročníky "Tělesné Výchovy" a též následující ročníky. Pak usnešeno, by se dopsalo T. J. S. Lorain o poplatek registrovaným dopisem. Sokol Čech zasílá poplatek za r. 1906 \$29.40. Účtující výbor oznamuje, že našel knihy v úplném pořádku a finanční zpráva má být uveřejněna v Sok. Amer. Br. A. Pánka oznamuje, že obdržel dopis od T. J. S. Horník, že nářadí obdrželi. T. J. S. Horník má se dopsat, by hleděli si určit

den, by mohli býti uvedeni. Sokol Nová Vast' zasílá po-
platek \$5.60. Příští schůze má být u Sokola Cleveland.
Příjem \$35.00.

Na zdar!

E. Šlapák, t. č. jednatel.

ZÁPIS Ú. V. ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S.

St. Louis, Mo., 28. května.

Zápis čís. 48. Ústředního Výboru Župy Střední ze dne
18. května. — Náčelník V. K. Triska zahájil schůzi v urči-
tý čas. Nepřítomni bratři: W. J. Šedivec, Petr Pitha a Petr
Plamínek. Zápisky z poslední schůze čteny a přijaty bez
opravy. Jednatel podává zprávu, že když nedostal žádné
odpovědi na dopis T. J. S. St. Paul zaslaný stranou jednoty
v Hopkins, Minn., zaslal dne 5. května dopis přímo na jed-
notu v Hopkins, vysvětliv jim všechny výhody, jakož i po-
vinnosti, jež N. J. S. skytá a vyžaduje a že také odtud až
dosud žádnou odpověď neobdržel. Nařizuje jednatelemi vy-
čkat ještě několik dní a v pádu, že by odpověď nepřišla,
má oznámit V. Výboru. Br. Tesař podává zprávu, že kurs
jest v plném proudu, že má 9 posluchačů pilných a že vše
pokračuje zdárně ku předu. Co platů se týče, ponecháno do
příští schůze. Jelikož většina chicagských jednot rozhodla
se pro kurs, usneseno požádati br. Hallera, aby převzal ří-
zení tétož. Sokol Chicago oznamuje, že se účastní závodů
Župy Fugner-Tyrš hromadně a zároveň schvaluje pořádání
kursu. Sokol Čechie zasílá župní poplatek za I. 1/2letí r.
1907 \$4.50. Na to rokováno o rozlišených nápravách žup-
ních, které by se mohly předložit sjezdu. Všichni zástupci
si mají vše dobře promyslet, abychom v příští schůzi mohli
podat již určitý návrh. Příjem \$4.50. Vydání žádné.

Na zdar!

Fr. Vůch, jednatel.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ZÁPADNÍ ŽUPY SOKOLSKÉ.

Schůze dne 19. března 1908.

Zápis z minulé schůze čten a přijat. Žádosti sboru Bru-
no a br. Mathausera vyhověno. Sbor So. Omaha si nepřeje
závody na tento rok. Náčelník Štěrba vyslán do Milligan
stran sboru tamnějšího. Týž shledal, že sbor onen jest velmi
nečinný ve všech pracích sokolských vůbec, ba že ani schůzi
neodbyvají. Peněz v pokladně mají dosti, ale poplatky Žu-
pě nezasílají. Starosta a náčelník mají se dohodnout s br.
Slavětinským o platu jeho. Omaha ustanovena příštím mí-
stem župních závodů. Závodní dny jsou: 31. července a 1.
a 2. srpna. Zasláné poplatky na společného evičitele: Oma-
ha \$100, Ord \$32. Zasláné pravidelné župní poplatky: Ord
\$3, Sokolky Omaha \$3.40. Účet náč. Štěrby za cestovné a
ztrátu času do Milligan \$8 a služné za druhé půlletí 1907
\$5 povoleny. Příjem \$138.40. Vydání \$13.00. Přebytek v
této schůzi \$125.40.

Oldřich J. Jelen tajemník.

Schůze 16. dubna.

Zápis z minulé schůze čten a přijat. Žádosti br. Černý-
ho vyhověno. Na dopis br. Grabenšteina má býti zasláno
vysvětlení a též sboru Black Wolf, Kans. Záležitost sboru
Wilson, Kans. má tajemník vyšetřiti. Sbor Sokolek Omaha
oznamuje, že povolily peníze na vydržování společného evi-
čitele. Výbor v otázce platu společného evičitele podává
zprávu, že se ujednal na \$800 ročně, čili \$66.66 měsíčně. Br.
Říha sděluje, že z veřejného cvičení, které pořádal, se vyda-
řilo a že bude přebytek pro Župu, který odevzdá v příští
schůzi. Náčelník a společný evičitel obeslali všechny sbory,
pokud se týče zaslání jmen závodníků a soudců, jakož aby
se náčelníci aneb evičitelové dostavili do Omahy ve dny 28.
a 29. dubna k nácviku a vysvětlení závodních cvičení. Župní
náčelník po velké práci a namáhání dosáhl toho, že náčelní-

ci lépe zasílají zprávy, nežli kdy jindy. Společný evičitel
podává stížnost na sbory: Omaha, So. Omaha a Plattsmouth,
že tu málo navštěvována byla cvičení. Má býti sborům do-
psáno a udělena jim řádná důtka. Pro čekance a čekanky
bude zvláštní oddělení v příštích župních závodech. Sokol
Howells zasílá poplatek na vydržování společného evičitele
\$28.00. Následující účty povoleny: Nár. Tiskárna, papír
a tisková práce \$11.50; Slavětinský, cestovné a útraty za
březen \$7.67; Slavětinský, služné za březen \$66.66. Celkem
\$85.83. Příjem: \$28.00. Vydání \$85.83. Schodek v této
schůzi: \$57.83.

Oldřich J. Jelen tajemník.

Schůze dne 21. května.

Zápis minulé schůze čten a přijat. Na dopisy br. Sla-
větinského a sborům v Clarkson a Wilson, Kansas, má býti
odepsáno. Žádosti sboru v Bruno nemůže býti v tuto dobu
vyhověno. Župní náčelník podává zprávu o novém sboru
v Ravenna, který čítá 37 členů. Týž obdržel následující
příhlášky k závodům. Sokolky: Schuyler 12, So. Omaha 12,
celkem 24. Sokolové: Wilber 8, Oklahoma City 3, Prague,
Okla. 6, Prague, Neb. 4, Howells 6, Schuyler 9, Plattsmouth
1, čekatelé 6, Omaha 15, čekatelé 6. Celkem sokolů 52, če-
katelů 12. Náčelník udává dále, že z veřejného cvičení u
sboru So. Omaha bude přebytek a Župě odevzdán bude
podíl na ni připadající. Výk. Výboru N. J. S. má se vy-
světlit, proč jest nám nemožno zatím zaslati jména soudců.

Sbory zasláné poplatky na společného evičitele: Platts-
mouth \$40.00, Bruno \$25.00, Dodge \$32.00, Sokolky Omaha
\$34.00, Sokolky So. Omaha \$30.00. Pravidelné župní po-
platky zasláné sbory: Bruno \$2.40 a Oklahoma City \$2.50.
Z veřejného cvičení, Omaha, \$7.50.

Účty povoleny, jak následuje: Poštovné a vydání, Štěr-
ba, \$3.08; služné a vydání, Slavětinský, \$73.20; na vyměnění
čeku z Bruno, Říha, 15c.

Příjem \$173.40, vydání \$76.43. Přebytek v této schůzi
\$96.97.

Oldřich J. Jelen tajemník.

(Zasláno.)

Otčené české veřejnosti!

Ku slavnosti předního průkopníka osvěty a svobodomysl-
nosti, prof. L. Klácela, zhotovil vynikající český umělec,
p. J. Kratina, nádherné poprsí Klácela v reliéfu a prodává
sádrové odličky tohoto mistrného díla po 5 dollarech.

Bylo by záhodno, aby pokrokové spolky české použily
této příležitosti ku ozdobení svých spolkových místností
i soukromých příbytků, aby tak neustále měly na paměti
vznešený příklad mudree Klácela.

Objednávky přijímá tajemník místního sdružení S. S.
obč. J. V. Nigrin, 435 E. 86th St., New York.

E. V. Voska, předseda.

J. V. Nigrin, taj.

K POVŠÍMNUTÍ BR. JEDNOTÁM V ŽUPĚ SEV.-VÝCH.

V Župě Severo-Východní zasedají, jak Vám známo,
všichni clevelandští evičitelé. Clevelandské sbory budou po-
řádat společně výlet a veřejné cvičení dne 7. června.

Po župní schůzi odbývali evičitelové schůzi o tomto
veřejném vystoupení a nedopatřením dostalo se do protokolu
župního něco ze schůze této.

Bratrské jednoty v Župě Sev.-Východní necht' vezmou
toto v úvahu, že výlet a společné veřejné cvičení pořádají
clevelandské sbory za svoje peníze a Župa Severo-Východní
s tím nemá ničeho společného.

Se sokolským Na zdar za Župní výbor

E. Šlapák.

Celoroční finanční zpráva župy Severovýchodní.

Příjem.

Za pokladníkem z roku 1906 zbývá	\$584.37
Poplatek od Sokola Cleveland	33.60
od Sokola Nová Vlast	5.50
od T. J. Sokol Podlipný	8.60
Splátka na nářadí od T. J. S. Tyrš	50.00

Celkem \$682.07

Vydání.

Cestovné 6 evičitelům ku sjezdu 3. ledna	\$32.50
Za ztrátu času 9 evičitelům	84.00
Za ubytování a ztrátu evičitelů v hotelu "Kuberna"	18.90
Za poštovné vydání, Fr. Cais za 30 měsíců	6.20
Služné jednání, Fr. Cais za 3 roky	20.00
Poštovné za dopisy, E. Slapák	1.46
Za papíry pro Mimeograph, Fr. Cais	.90
Sokolu Haulovi z Detroit za spodní oděv a střevíce	2.50
Závodníkům na V. slet všesokolský, cestovné a ztráta času	450.00
Dennice Novověku za papíry a obálky	4.75
Cestovné náč. Třeškovi ku zkoušce borečů na V. slet	5.50
Cestovné Jos. Stibroví do Lorain, O.	1.00
Cestovné Vác. Stibroví do Dillonvale, O.	5.00

Celkem \$632.71

Celkový příjem \$682.07
Celkové vydání 632.71Zbývá za pokladníkem \$ 49.36
Půjčka u Sokola Tyrš 87.64Celková hotovost obnáší \$137.00
Na zdar! E. Slapák, jednatel.

POVINNÁ SLOVA VDĚČNOSTI.

Dnes, kdy vydání tělocvičného spisu česko-amerického jest uskutečněno, pokládám za svoji povinnost jako autor knihy pronést slova vděčnosti těm, kdož při vydání knihy byli mi nápomocni. Na prvním místě musím pronést slova díky dávnému příteli br. F. Lierovi, jemuž V. V. zadal práci tiskařskou. Služby, jaké br. Lier při vydání knihy mi prokázal, dovedu oceniti pouze sám. Veškeré změny, jež jsem stále a stále v korekturách naznačoval, a které by nejtrpělivějšího tiskaře přiváděly přímo k zoufalství, často zavinily ztrátu času a oběti finanční, vykonával br. Lier bez reptání a na omluvy mě odpovídal vždy: "Jen měň, kde vidíš, že to prospěje — víš, že jsem práci převzal hlavně z lásky k společné věci."

Dále projevují svůj dík bratřím Martynymu, Košarovi, Hamplovi a Tesařovi za příspěvky a naleznou-li některý z nich svoji práci ve formě poněkud zkrácené, at' omluví mne tím, že kniha nabyla mnohem větších rozměrů, nežli jak bylo původně počítáno a vyjmutí některých částí stalo se tudíž nutným. Br. Pecivalovi děkuji též za zaslanoú hru, která má pro nás tím více ceny, že jest to hra původní.

Na konec též necht' příjmu vronci dík sokolky Viktorie Hurtova a Martha Fialova za vzácnou obětavost, s jakou tolikrát vážíly cestu do fotografické dílny sokola Malého, aby sloužily za vzor při zobrazování různých eviků. S jakými nesnáze bylo nám pracovat, jak hřešiti jsem byl nucen na vzácnou oheotu jmenovaných sokolek, cítil jsem sám nejlépe a proto vyslovuji-li jim touto cestou slova díky, konám jenom svoji povinnost.

Na zdar!

Jos. Čermák.

LISTÁRNA REDAKCE.

Nelej: Naopak, příští sjezd náš bude míti množství a důležité práce. O návrhy se nestarej, jest již jich celá řada a dobrých. Budou míti zástupci tedy práce dost a dost.

M. N. Y.: Nač se rozčilovati. Pro nás přec platí ná-zvosloví sokolské a žádné jiné. Přečti sobě na stránce 440: "Základové tělocviku", Tyršem psaných, o evičeních poa-

dových, kde REJ důkladně jest popsána od jednoduché, kruhové, čtyřstupové až po průstupnickou s rozvodem i svodem v celé osnově vždy zvlášť. (Str. 446.) Přečti si dále všech-na pojednání sletová o reji a seznáš, že na otázku, od kdy jest rej ženského rodu u nás, jest jen jedna odpověď: Od vlastních základů našeho tělocviku, našeho Tyrše, našeho ná-zvosloví. Co povídá Herrman, nemůže přec u nás míti váhy nějaké, naje odborné. Jestli pak Smíšek píše v feuilleto-nu, neděje se jistě s vůlí zlou.

A. R.: Jaké pak "bratrství" u spolku, kde jestli ne-zaplatil's na minutu do jistého dne, Tě suspendují a pak bez ohledu na to, že's platil třeba deset let správně a najednou, když o den Jsi opomněl, jsa churav a mimo město, Tě jedno-duše vyloučí.

Nemo: Napsal's pěkně, jen co je pravda, čte se skoro jako v pohádce z "Tisíce a jedna noc", ale upadl Jsi v še-redný, sokola nehodný zvyk — zapomněl's se podepsat, pro-to neuveřejníme.

K. W. D. C.: Zůstalo zpět. Dojde však na práci te později.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Z T. J. Sokol Nová Vlast, Cleveland, Oo., byli vylou-čeni následující pro neplacení příspěvků: Jan Kliment, Fr. Mokřý, Fr. Hertvík, Tom. Rajčák, Jan Fišer a J. Boučka.

— Do T. J. S. Omaha, Neb., přijmuli: Jan Ondřík a Rud. Kolář. Přestupní listina vyhotovena Ant. Petrovi a cestovní listinu obdržel Jer. D. Kříž.

— Do T. J. S. Philadelphia, Pa., přijmūt Václav Joun-ger, 810 W. Noris St.

— Z T. J. S. Ríp v Allegheny, Pa., vyloučení byli: Jos. Lovašik, Jos. Heffler, Kar. Fridrich, Martin Smíšek, Čeněk Lučka, Jos. Michálek a Ferd. Sršen. Dále odstoupili: G. Bu-liček a Wm. Mareš.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., opětne přijat br. Karel Masák.

— T. J. S. Karel Jonáš ve Wilson, Kans., vyloučení pro neplacení: Jan Prachta, Jos. Axamit, Jos. Bezenek, Jan Šeháňlec, B. Michálek, Ant. Smer, Jos. Vonásek, E. Ve-verka, F. Vopat, Ad. Hanomichl, F. Bazala, A. Fálský, F. Veverka, Ferd. Pecivál, ml., E. Kašpar. — Odstupní listinu obdrželi: L. Hanomichl, Ant. Pokorný, Jos. Helus, F. Jeník, F. Králiš, J. Kroupatz, Jan Žaloudek, F. Branda. — Přijati byli za členy: Al. Mattas, Black Wolf, Ask. Lenocho, Wilson, Vác. Mattas, Black Wolf. — Přijati po vyrovnání se se sborem: Jos. Bachura, Ant. Kepka. — Suspendován na 6 mě-síců F. Svehla.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Na dotaz některých bratrů odpovídáme, že Národní Ti-skárna, jako výpravčí listu, jest povinna přijímati pouze změny adres členů, neb seznam vyloučených a přijmūtých; rozhodně však nepřijímá žádné dopisy a zprávy do S. A.; podobné záležitosti vyřizuje vrchní redaktor br. J. Rudiš-Jičínský v Cedar Rapids, Ia. — Co se týče objednávek ce-lého ročníku neb většího počtu čísel obraťte se na br. Čer-nýho do New Yorku.

Následující členové nemohou dostávati S. A. pro chybnou adresu a jsou také již ze seznamu odběratelů vyškrtnuti:

Chicago: Jos. Liška, 767 Ashland ave., Břet. Zeman, 1116 Trumbull ave., Emil Tomášek, 634 Loomis St., Vác. Vodák, 422 W. 18th St., Fr. Kovařík, 846 S. Ashland ave., Jos. Ná-pravník, 723 Allport St. — Jindř. Hora, 1448 S. 41. ave., L. A. Kapsa, 1255 S. 41. ave. — Ant. a Jos. Svoboda, 1337 St. Louis ave, Hugo Chot, 1029 Sawyer ave.

San Francisco, Cal.: Dada Jos., 50 Boyce St., Simek Em., 3631 16th St., Vondráček J., 2007 Cushing St., Smrčka A., 3743 S. Jefferson.

St. Louis, Mo.: Jiljí Kolařík, 3000 Gravois ave., F. F. Kolařík, 3000 Gravois ave.

New York: J. Chruma, 412 E. 74 St, Opitz Karel, 501 E. 85 St.

Nebraska: Schuyler: Tom Hrubeský vrací list; South Omaha: V. Blahovec, 224 N. 19 St.; Omaha: Wm. Matza, 2320 S. 12 St., Jan Bartl, 2324 S. 12th St.

Cleveland, Ohio: Gotfryd Jos., 3146 W. 41 St., nechce list, vrací ho.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; Jan Černý, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesar, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

2

župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052—3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19—3rd ave.; Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave. A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167—3rd ave., Long Island City; podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze odbývají se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zasílány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Fr. Elsnic, 2020 E. Preston St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Ondřej Požárek, 73 R. R. ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 52—21st St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 1355 Washington Ave.

T. J. Sokol New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 327 E. 71st St.

Sok. Jed Philadelphia, Pa.; 3. sobotu v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpol.; taj. Jind. Sýkora, 3401 N. 11th St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. New Bedford, Mass.; taj. Jan Rejsek, 144 Bowditch St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; taj. Josefa Sedláček, 266 Robert St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříškova, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. E. Zamburek, 357 Walnut St.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Šesták, 296 Earl St. Čes. Slov. Těl. Jednota v Haverstraw, N. Y.; taj. James Svatý, Home Silk Mills, Haverstraw, N. Y.

T. J. S. Little Ferry, N. J., taj. Fr. Ryšavý, Sokol Hall, Little Ferry, N. J.

župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Štíbr; taj. E. Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Trěška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Štíbr, Jos. Jílek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpoledne ve 2. hod. u "Sokola Čech."

Sokol Cleveland, každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. odp. v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Fr. Čada, 9413 Cumberland Ave., S. E. Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. V. J. Štíbr, 3251 E. 55th St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Čes. Síni Sokol na Clark av., taj. K. Kvarda, 3439 Carlyle av SW

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měsíci v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; taj. Frant. Jiše, 9706 Sophia ave.

Těl. a Poáp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchel Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Vác. Becker, 114 Lawton St. Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze každou 4. neděli v měsíci v síni br. F. Čárka, 422 Charles St.; taj. Jan Homolka, 610 State St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinal St.; taj. Jan Aubrecht, 10 Brabec St.

T. J. S. Horník, Dillonvale, O.; taj. Čeněk Doležal, box 34.

3

župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Vác. Šedivec; náměstek a náčelník V. K. Trřiska, 2039 Russell Ave.; podnáčelníci: J. Jiřoušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids; jednatel Fr. Vuch, 2416 So. 11th St.; pokladník P. Pitha; A. Tesar, Fr. Široký, M. Ryska, J. Janda, P. Plamínek, Vác. Zavádil. Schůze v "Sokole", 9th a Allen Ave. každé 3. pondělí. Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1178 So. Kedzie Ave.; účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Vác. Vyletal, 1203 W. Iowa St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti, 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42nd Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill. — Town of Lake; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Frant. Pek, 4816 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každý 1. čtvrtek v měsíci v 8. hod. večer v místnosti Josefa Ráličho, 1116 N. 3rd St., taj. Vác. Reiman, 914 Lynch av.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western ave.; taj. Fr. R. Vaněk, 281 Goodhue St., St. Paul, Minn.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Jan Hrubý, 1123 S. 11th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. V. K. Trřiska, 2039 Russell av.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St.; tajemník Fr. Široký, 3450 Itaska St.

Těl. Jednota Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v síni Č. S. P. S.; tajemník Jos. J. Hájek, 125 3rd Ave.

2

župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta J. J. Mík; tajemník Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St.; pokl. Frank J. Říha, 1415 Williams St.; náčelník Jos. Štěrba, 2014 Q St., So. Omaha. Další členové výboru: Dr. Frank Jelen, Rud. Fibinger, Emil Tutsch, Jos. Vonásek, Marie Chvalova, Pavlína Michalova, Marie Burešova, Kamila Daskova. Schůze každý 3. čtvrtek v měsíci večer v Sokolovně, Omaha, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. Tobiška, Jr.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Račil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. K. L. Jadrníček.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8. hod. večer v místnosti Z. Č. B. J.; taj. Jan W. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; 2. neděli; tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Líbuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Jar. Fousek, 998 Oak St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník A. J. Čapek, 406 So. Walker St.

T. J. S. Praha, Okla.; taj. J. A. Váňa, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůněk.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. W. Dobrkovský, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Anna Št'astná.

T. J. S. Seattle, Wash.; taj. Václav Plesnivý, 900 Yesler Way.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb.; taj. Fr. Skočdopole.